

BURSA İLİNDEKİ İLKÖĞRETİM KURUMLARINDA BEDEN EĞİTİMİ DERSLERİNDE FUTBOL BRANŞINA AYRILAN ZAMAN KONUSUNDA ÖĞRENCİLERİN GÖRÜŞLERİ

*APAYDIN, AHMET * ARABACI, RAMİZ ** AYDIN, İSMAİL

* ULUDAĞ ÜNİVERSİTESİ EĞİTİM FAKÜLTESİ BEDEN EĞİTİMİ VE SPOR BÖLÜMÜ

** ULUDAĞ ÜNİVERSİTESİ EĞİTİM FAKÜLTESİ BEDEN EĞİTİMİ VE SPOR BÖLÜMÜ ÖĞRENCİSİ

ÖZET

Bu çalışma, Bursa ilindeki resmi ilköğretim kurumlarında, öğretim programlarında okutulan Beden Eğitimi derslerinde futbol branşına ayrılan zaman ve öğretim içerikleri konusunda, ilköğretimde dersi okuyan öğrencilerin görüşlerinin ortaya çıkarılması amacıyla yapılmıştır. Öğrencilerin görüşlerinin, yetenekli çocuk ve gençlerin erken yaşlarda tespit edilip, ülke futboluna kazandırılması ve dersin daha verimli geçmesi açısından katkılar sağlayacağı düşünülmektedir.

Yapılan çalışmada amaca ulaşmak için, 25 sorudan oluşan bir anket hazırlanıp, uygulanmıştır. Anket uygulamasına, Bursa ilinde bulunan 8 ilköğretim okulu ikinci kademesinde öğrenim gören öğrenciler arasında örneklem yöntemi ile seçilen 300 kişi katılmıştır. Anket sonuçlarından elde edilen veriler, SPSS istatistik paket programında ki-kare testi ile değerlendirildi. Anket uygulamasından elde edilen verilere göre; öğrencilerin genellikle(% 55.3) beden eğitimi derslerinin haftada en az 4 saat($P<0.05$) olması gerektiğini, beden eğitimi derslerinin etkin olarak işlenmediğini(%72) söylemişlerdir($P<0.05$). Yine öğrencilerin ilköğretim okullarında “futbol” adı altında ayrı olarak bir ders okutulması gerektiği(%81.7)($P<0.05$), beden eğitimi derslerinde futbolla ilgili konuların yeterli düzeyde işlenmediği(71.7)($P<0.05$) belirlenmiştir. Diğer taraftan öğrencilerin beden eğitimi derslerinde spor branşları arasında en çok futbol(%44.3) branşına ilgi duydukları ortaya çıkmıştır($P<0.05$). Öğrencilerin beden eğitimi uygulamalarında, çevrelerinde bulunan futbol sahalarından yeterince yararlanamadıkları(%51.3), bunun yanında okullarında bulunan malzeme, araç-gereç ve materyallerin de yetersiz olduğu tespit edilmiştir.

Sonuçta, Bursa ilindeki İlköğretim okullarında, aşırı ilgi ve isteğe rağmen, zaman ve konu olarak beden eğitimi derslerinde, futbol branşına yeterli düzeyde yer verilmediği söylenebilir.

Anahtar Kelime; Futbol, Beden Eğitimi Dersi, Öğrenci

GİRİŞ

Günümüzde ekonomik bir sektör haline gelmiş olan futbol, daha fazla izlenen bir spor dalı olması ve kitleleri peşinden sürüklemesi özelliği ile, diğer spor branşlarından farklılık göstermektedir. Onun için futbol, günümüzde tüm dünyada olduğu gibi ülkemizde de en başta gelen spor branşı olarak kabul edilmektedir. Ayrıca futbol, kitle iletişim araçlarının spor sayfaları ve spor programlarında hemen hemen tamamına yakın bölümünü oluşturan ve günlük yaşantımızda güncelliğini sürekli gündemde tutan bir etkiye de sahiptir.

Türkiye’de futbolun ve dolayısıyla futbolla ilgili tüm gelişmelerin takip edilmesi, değerlendirip yorumlanması, çeşitli kesimler tarafından farklı olarak ele alınmaktadır. Bu kesimlere çocuk ve gençlerinde aktif olarak katılması, okul yapısı içinde futbolun daha gerçekçi bir şekilde ele alınmasını gerekli kılmaktadır. Okullarda eğitim-öğretim sürecinde beden eğitimi derslerinde işlenmek amacıyla kendine yer bulan futbol konularının uygulama kalitesi, dersi alan öğrencilerin görüşlerinin değerlendirilmesiyle daha işlevsel bir hale gelebilir.

Futbol, insanı bütün yönleri ile etkileyebilmektedir. İşte bu sebepten dolayı beden eğitimi ve spor eğitim sistemi içinde büyük bir pay sahibidir. Fakat futbolun bireylere eğitim sistemi içerisinde daha yararlı hale getirilebilmesi için beden eğitimi dersleri içerisinde birkaç konu olarak ele alınması yeterli değildir. Futbolun tam olarak bireyleri olumlu etkilemesi ve eğitmesi için beden eğitimi ders uygulamalarında daha etkin olarak ele alınması gerekmektedir.

Türkiye’de beden eğitimi ve spora gereken ilgilinin eğitim sistemi içerisinde verildiği pek söylenemez. Bu ilgisizlik beden eğitimi derslerine gereken önemin verilmemesine neden olmuştur. Maalesef okullarımızda öğretmen eksikliği, tesis, salon, malzeme eksikliği, okul yöneticilerinin ve öğrenci velilerinin derse karşı yaklaşımları, ders saatlerinin yetersiz olması, öğrenci sayılarındaki fazlalık, dersin uygulanmasını ve etkinliğini olumsuz yönde etkilemektedir(Tolgahan, S., Sunay, H., 2001). Dolayısıyla bu durum futbol konusunu da etkilemektedir.

Bu görüşten yola çıkarak, beden eğitimi ve spor eğitim-öğretimi içinde olan öğrencilerin, hem ders hem de sporcu olarak yaşadıkları okul ortamlarına bağlı olarak daha sağlıklı bir fikir, düşünce ve yorumlama ile futbol konusunda görüşlerini açıklayabilecekleri düşünülmektedir.

Bu çalışmadaki amaç, Bursa ilindeki resmi ilköğretim kurumlarında, öğretim programlarında okutulan Beden Eğitimi derslerinde futbol branşına ayrılan zaman ve öğretim içerikleri konusunda, ilköğretimde dersi okuyan öğrencilerin görüşlerinin ortaya çıkarılmasıdır. Öğrencilerin görüşlerinin, yetenekli çocuk ve gençlerin erken yaşlarda tespit edilip, ülke futboluna kazandırılması ve dersin daha verimli yapılması açısından katkılar sağlayacağı düşünülmektedir.

GEREÇ VE YÖNTEM

Bursa ilinde Mart – Mayıs 2001 tarihlerinde gerçekleştirilmiş olan çalışmamızda, anket modeli uygulanmıştır. Araştırmada deneklere 25 sorudan oluşan anket formu hazırlanarak sunulmuştur. Anket formu oluşturulduktan sonra ön uygulama yapılmış, bu konuda uzman görüşü de alınarak gerekli düzeltmeler yapıldıktan sonra, veri toplama yönteminin geçerli ve güvenilir bir yöntem olduğu varsayılarak gönüllü olarak anket uygulaması gerçekleştirilmiştir. Elde edilen verilerin doğruluğu, ulaşılabilen öğrencilerin verdikleri yanıtlarla sınırlıdır. Ankete katılanların ismi sorulmamış ve gizli tutulmuştur. Bunun yanında konuyla ilgili kaynaklardan tarama yöntemiyle elde edilen bilgiler kullanılmıştır.

Araştırmaya, Bursa ilinde bulunan Hürriyet Ticaret ve Sanayi Odası, Sakarya, Ahmet Uyar, Doğanköy, Adnan Türkay, İnönü, Osmangazi Ahmet Aker ve Osmangazi Akpınar olmak üzere toplam 8 ilköğretim okulu ikinci kademesinde 6., 7. ve 8. sınıflarda öğrenim gören öğrenciler arasından örneklem yöntemi ile seçilen 300 kişi katılmıştır.

Anket sonuçlarından elde edilen veriler, SPSS istatistik paket programında ki-kare testi uygulanarak istatistiksel olarak değerlendirildi.

BULGULAR

Yapılan çalışmaya katılan öğrenciler, 11-15 yaşları arasında olup, %61,7'si erkek ve %38,3'ü kız öğrencilerden oluşmaktadır. Yine bu öğrencilerin %21,3 'ünü 6. sınıfta, %40'ı 7. sınıfta ve %38,7'si de 8. sınıfta öğrenim görmektedir. Anket uygulamasının gerçekleştirildiği ilköğretim okullarının %60'ında futbol dışında çeşitli spor branşlarına sahip, %40'ın da ise branşı futbol olan beden eğitimi öğretmenlerinin görev yaptıkları belirlenmiştir.

Yapılan araştırmadan elde edilen diğer bulguları tablolar halinde şu şekilde sıralayabiliriz:

Tablo 1: Deneklerin Lisanslı ve Lisansız Olarak İlgilendikleri Spor Dalları

Spor Dalları	Lisanslı Olanlar	%	Lisansız Olanlar	%	Toplam	(%)
Futbol	61	20,3	94	31,3	155	51,6
Voleybol	18	6	23	7,7	41	13,7
Basketbol	23	7,7	33	11	56	18,7
Atletizm	4	1,3	2	0,7	6	2
Eskrim	5	1,7	-	-	5	1,7
Yüzme	7	2,3	7	2,3	14	4,6
Uzak Doğu Sporları	-	-	2	0,7	2	0,7
Boks	1	0,3	-	-	1	0,3
Tenis	-	-	7	2,3	7	2,3
Hentbol	2	0,7	5	1,7	7	2,4
Güreş	2	0,7	1	0,3	3	1
Hiçbir Sporla İlgilenmiyorum	-	-	3	1	3	1
Genel Toplam	123	41	177	59	300	100

Tablo 1'den çıkan sonuca göre; öğrencilerin % 51,6'sı futbol branşına ilgi duymaktadır. Bu öğrencilerin %20,3'ü lisanslı olarak futbol kulüplerinde oynamaktadır. Diğer %31,3'lük oran ise lisansız olarak futbol branşıyla ilgilenmektedir. Yine, öğrencilerin % 34,8'i futbol dışındaki diğer takım sporları(%18,7'si basketbol, %13,7'si voleybol, %2,4'ü hentbol) ile lisanslı ve lisanssız olarak ilgilenirken; %4,6'sı yüzme, %2,3'ü tenis, %2'si atletizm, %1'i güreş, %0,7'si uzak doğu sporları, %0,3'ü boks sporuyla ilgilenmektedir. % 1'lik oran ise hiçbir sporla ilgilenmemektedir.

Tablo 2: Öğrencilerin Sorulara Verdikleri Cevaplar ve İstatistiksel Değerlendirmeler

SORU	Cevap	n	%	Ki-Kare değeri
Beden Eğitimi dersleri yeterli düzeyde yapılıyor mu?	Yeterli	84	28	58.080***
	Yetersiz	216	72	
Beden Eğitimi dersleri haftada kaç saat olmalı?	1	5	1.7	252.187***
	2	12	4	
	3	117	39	
	4	166	55.3	
Beden Eğitimi derslerinde hangi spor branş/branşlarını tercih ediyorsunuz?	Futbol	133	44.3	76.053***
	Voleybol	83	27.7	
	Basketbol	49	16.3	
	Diğerleri	35	11.7	
Beden Eğitimi derslerinde daha çok işlenmesini istediğiniz ders konuları neler olmalı?	(1)oyunlar	84	28	96.233***
	(2)teknik-taktik	79	26.3	
	Oyun kuralları	27	9	
	Futbol konuları	98	32.7	
	Diğerleri	12	4	
Beden Eğitimi derslerinde futbol branşına önem veriliyor mu?	Önem veriliyor	98	32,7	74.48 **
	Kısmen önem veriliyor	162	54	
	Hiç önem verilmiyor	40	13,3	
Beden Eğitimi derslerinde futbolla ilgili temel teknik ve taktik konular işleniyor mu?	Evet	85	28.3	56.333***
	Hayır	215	71.7	
Beden Eğitimi derslerinde sınıf mevcudunun kalabalık olması futbolla ilgili temel teknik ve taktik konuların öğretiminin etkiler mi?	Oldukça etkiler	108	36	1.680*
	Kısmen etkiler	90	30	
	Etkilemez	102	34	
Beden Eğitimi derslerinde futbol konuları işlenirken verilen egzersizleri kaç defa yapabiliyorsunuz?	1 kez	40	13,3	182.96***
	2 veya 3 kez	175	58,3	
	4 veya daha fazla	50	16,7	
	Bazen yapamıyorum	35	11,7	
Beden eğitimi öğretmenleri futbol tekniği ve taktiği konularında yeterli bilgiye sahip mi?	Evet	175	58.3	8.333*
	Hayır	125	41.7	
Beden Eğitimi dersinin bitiş bölümünde futbol oynuyor musunuz?	Evet	200	66.7	33.333***
	Hayır	100	33.3	
Beden eğitimi öğretmenleri sizi futbola veya herhangi bir spor dalına yönlendiriyor mu?	Evet	265	88.3	176.333***
	Hayır	35	11.7	
Beden eğitimi derslerinde futbol konularının daha fazla işlenmesinin sizi futbola yönlendirilmesinde etkisi var mı?	Etkisi var	167	55,7	89.780***
	Kısmen etkisi var	100	33,3	
	Etkisi yok	33	11	
Beden Eğitimi Öğretmenlerinden gördüğünüz ilgi düzeyi nasıldır?	Çok iyi	90	30	91.280***
	Yeterli	172	57.3	
	Hiç ilgi görmüyorum	38	12.7	
Okullarda futbolla ilgili yeterli saha, araç-gereç ve malzeme var mı?	Yeterli	136	45.3	91.440***
	Yetersi	142	47.3	
	Hiç yok	22	7.3	
Beden Eğitimi derslerinde çevre futbol sahalarından yararlanıyor musunuz?	Evet	90	30	22.1***
	Hayır	154	51,3	
	Bazen	56	18,7	
Boş zamanlarımızda futbol oynuyor musunuz?	Evet	190	63.3	21.333***
	Hayır	110	36.7	
Okullar arası futbol lig organizasyonlarını yeterli buluyor musunuz?	Yeterli	154	51,3	0.21*
	Yetersiz	146	48,6	
İlköğretim okullarında “futbol” adı altında bir ders açılmalı mı?	Evet	245	81.7	120.333***
	Hayır	55	18.3	

Tablo 2’de görüldüğü gibi;

Öğrencilerin % 72’si beden eğitimi derslerinin yetersiz düzeyde yapıldığını söylerken %28 ise olumlu görüş belirtmişlerdir.

%55,3’ü Beden Eğitimi ve Spor derslerinin haftada 4 saat, %39’u ise 3 saat olmasını istemektedirler.

% 44,3’ü futbol, %27,7’si voleybol, %16,3’ü basketbol branşlarını tercih ederken, %11,7’si de diğer spor branşların yönelik çalışmalar yapılmasını beklemektedirler.

%32,7’si derslerde futbol branşına yönelik konuların işlenmesini isterken, %28’i spor branşına yönelik oyunların, %26,3’ü spor branşlarına yönelik temel teknik ve taktik kavramların derslerde işlenmesi gerektiğini vurgulamışlardır.

%54’ü kısmen önem verildiğini, %32,7’si gereken önemin verildiğini söylerken, %13,3’ü ise hiç önem verilmediğini belirtmişlerdir.

%71,7’si temel teknik ve taktik bilgilerin verilmediğini söylerken, %28,3’ü verildiğini belirtmektedir.

% 36’sı sınıf mevcudunun kalabalık olmasından etkilenirken, % 34’ü etkilenmediğini söylemiştir.

% 58,3’ü verilen egzersizleri 2 veya 3 defa, %16,7’si 4 veya daha fazla, %13,3’ü 1 kez yaparlarken, % 11,7’si ise genellikle yapamadıklarını belirtmişlerdir.

%58,3’ü öğretmenlerinin yeterli, % 41,7’si yetersiz olduklarını vurgulamaktadır.

%66,7’si derslerin bitiriş bölümlerinde futbola yönelik oyunlar oynamak istemektedirler.

%88,3’ü öğrencilerini futbola veya herhangi bir spor dalına yönlendirmektedirler, Öğretmenlerin %11,7’nin ise bu konuda hiçbir şey yapmadıkları ortaya çıkmıştır.

% 55,7’si futbol konularının daha fazla işlenmesinin, yönelmeyi artıracığını vurgulamışlardır,

% 57,3’ü öğretmenlerden yeterli ilgiyi görmektedir. Yine öğrencilerin % 30’u öğretmenlerinin çok iyi ilgilendiklerini, %12,7’si ise, hiç ilgilenmediklerini belirtmiştir.

%47,3’ü okullarında futbol ile ilgili yetersiz saha, araç-gereç ve malzeme olduğunu, %45,3’ü bunların kısmen yeterli olduğunu söylerken, %7,4’ü ise hiç olmadığını vurgulamışlardır.

% 51,3’ü çevre futbol sahalarından yararlanılmadığını, %30’u yararlandıklarını ve %18,7’si bazen yararlandığını söylemişlerdir.

%36,7’sinin boş zamanlarında futbol oynamadıkları, % 63,3’ünün ise oynadıkları belirlenmiştir.

%48,6’sı okullar arası futbol etkinliklerinin yetersiz olduğunu, %51,3’ü yeterli olduğunu belirtmişlerdir.

%82,7’si ilköğretim okullarında “futbol” adı altında bir dersin açılmasını istemektedir.

TARTIŞMA

Araştırmaya katılan deneklerin % 38,3'ünün bayanlardan % 61,7'sinin erkeklerden oluştuğu tespit edilmiştir. Yine bu öğrencilerin 11 ile 15 yaşları arasında oldukları, % 21,3'nün 6. sınıfa, % 40'nın 7. Sınıfa, % 38,7'sinin ise 8. sınıfa devam ettikleri anlaşılmıştır. Öğrenime devam eden öğrencilerin beden eğitimi öğretmenlerinin spor branşlarına baktığımızda; % 60'mın futbol dışında çeşitli spor branşlarına sahip, %40'mın ise futbol branşı olduğu belirlenmiştir.

Öğrencilerin spor branşlarına baktığımızda, anket uygulamasına katılanların % 51,6'sının futbol, % 47,4'ünün bireysel ve diğer takım sporlarından oluştuğunu görmekteyiz. Bunların yanında hiçbir spor dalıyla ilgilenmeyen öğrencilerin oranı ise, % 1'dir. Spor dallarıyla ilgilenen öğrencilerin % 41'i çeşitli spor kulüplerinde lisanslı olarak spor yaparken; % 59'u lisanssız ve okul takımlarında spor yaptıkları tespit edilmiştir. Bu durum spor kulüplerinin yeterince okullarla ilgilenmedikleri gerçeğini ortaya çıkarabilir.

Öğrencilerin %72'si Beden Eğitimi derslerini zaman ve etkili öğretim olarak yetersiz bulmuşlardır. Derslerin yeterliliği konusunda verilen cevap oranlarının karşılaştırılmasında; anlamlı farklılık bulunmuştur ($p<0.05$). Bu düşünceye bağlı olarak ta büyük çoğunluk(% 55,3), beden eğitimi derslerinin haftada 4 saate çıkarılması gerektiğini vurgulamıştır. Korkmaz N.H. ve arkadaşlarının(2001) yapmış olduğu bir çalışmada, Almanya ve Avustralya'da kaliteli eleman yetiştirmek için haftada 2 saat beden eğitimi dersi yanında ekstra olarak yapılan ders dışı spor faaliyetleri planlanmakta, ekstra çalışmalar haftada 4 saat şeklinde yapılmaktadır. Deneklerin beden eğitimi derslerinin haftada kaç saat olması gerektiği konusunda verdikleri cevap oranlarının karşılaştırılmasında da anlamlı farklılık bulunmuştur ($p<0.05$). Böylece diğer spor branşları ile beraber futbol dalı ile ilgili konulara daha fazla yer verilmesi beklentisi, beden eğitimi derslerinin daha uzun süreli olmalıdır düşüncesini ortaya çıkarmaktadır.

Deneklerin, daha çok beden eğitimi derslerinde tercih ettikleri spor branşının futbol olduğu(% 44,3) ortaya çıkmıştır. Bu öğrenciler, derslerde işlenmesini istedikleri konuların daha çok(% 32,7) futboldan olmasını isterken, spor branşlarına yönelik oyunlara da yer verilmesini (% 28) istemektedirler. Öğrenciler beden eğitimi derslerinde futbol branşına kısmen(%54) önem verildiğini söylerken, % 71,7'si futbolla ilgili temel teknik ve taktik konuların derste işlenmediğini belirtmişlerdir. Derslerde futbolla ilgili konuların işlendiği cevabını veren öğrenciler ise, sınıfların kalabalık olması nedeniyle verilen branş egzersizlerini ders süresince ancak(% 58,3) 2-3 kez yapabildiklerini vurgulamışlardır. Öğrenciler futbolla ilgili konuların verilmeme nedenini, beden eğitimi öğretmenlerinin bu konuda istenilen düzeyde bilgiye sahip olmamasından da(% 41,7) kaynaklanabileceğini düşünmektedirler. Diğer taraftan çalışmaya katılan öğrencilerin verdikleri cevaba göre; % 66,7'sinin beden eğitimi derslerinin bitiriş bölümünde futbol oynadıkları ortaya çıkmıştır.

Anket uygulamasına katılan öğrenciler, beden eğitimi öğretmenlerinin genellikle(% 88,3) kendilerini herhangi bir spor branşına yönlendirdiklerini söylemişlerdir. Bu arada beden eğitimi derslerinde futbolla ilgili konuların daha fazla işlenmesinin öğrencilerin futbola yönlendirilmesinde etkisi vardır diyenlerin oranı % 55,7 olarak tespit edilmiştir. Yine öğrencilerin beden eğitimi öğretmenlerinden yeterince(% 57,3) ilgi gördükleri de çıkan sonuçlar arasındadır. Öğrencilere gösterilen ilgide beden eğitimi öğretmenlerinin motivasyon ve iş doyumları oldukça önem taşımaktadır. İkizler'in(2001) öğretmenler üzerinde yapılan motivasyon ve iş doyum çalışmasından elde edilen bulgular, çok yaygın bir şekilde öğretmenlerin işlerinden hoşlandığını, % 90'a yakın bir kısmının öğretmen olmaktan gurur duyduğunu, öğretmenliğin çok değerli bir uzmanlık alanı olduğu görüşünde birleştiğini ortaya koymuştur. Bu araştırma,

bizim çalışmamızı destekler niteliktedir. Yine beden eğitimi öğretmeni diğer öğretmenlerden farklı olarak okullarda önemli bir etkinliğe sahiptir. Yetim(1998), diğer öğretmenlerden farklı olarak beden eğitimi ve spor öğretmenin rolünün sosyal ve psikolojik yönden önemli olduğunu, öğrenciyi en çok etkileyen eğitimci olduğunu ifade etmektedir.

Kuşkusuz spor, spor tesislerinde yapılabilmektedir. Bu itibarla spor tesislerinin spor ortamını oluşturması açısından özel bir yeri bulunmaktadır. Ancak, araştırmaya katılan öğrenciler okullarında bulunan hem genelde hem de futbolla ilgili saha, araç gereç ve malzemenin yetersiz olduğunu(%47.3) vurgulamaktadır. Yine öğrencilerin % 51,3'ü okul çevresindeki futbol sahalarından yararlanamadıklarını belirtmişlerdir. Başoğlu'nun(1995) beden eğitimi ve spor öğretmenleri ile okul yöneticileri üzerinde yaptığı bir araştırmada benzer sonuçlara rastlanmaktadır. Oysa, spora katılımda spor tesis, araç-gereç ve malzemeler önemli bir araçtır. Aynı zamanda öğretimde de etkili bir özelliğe sahiptir. Diğer taraftan saha, araç-gereç ve malzemeler konusundaki yetersizliklere rağmen, öğrencilerin % 63,3'nün boş zamanlarında futbol oynadıkları belirlenmiştir.

Öğrenciler, Bursa ilindeki okullar arası futbol lig organizasyonlarını genelde(% 51,3) yeterli bulurken; % 48,6'sı yeterli bulmamaktadır. futbol lig organizasyonlarının yeterliliği konusunda görüş olarak verilen cevaplar arasında anlamlı bir ilişki bulunamamıştır ($P>0,05$). Apaydın ve arkadaşlarının(2001) yapmış olduğu bir çalışmada, okullar arası futbol lig organizasyonlarının kişi ve okullara; sosyalleşmede, kötü alışkanlıklardan korumada, okulun tanıtımında, bireysel ve toplumsal iletişimde, diğer spor branşlarının gelişmesinde büyük katkılar sağladığı belirlenmiştir. Yine bu organizasyonların futbola katkıları konusunda; Çocuk ve gençlerin futbola yönlendirilmesi, futbol branşında yeni yeteneklerin tespit edilmesi, futbol temel eğitiminin verilmesi, kulüplere futbolcu kaynağının yaratılması, futbolcunun maç performansının artırılması, özel yeteneklerin geliştirilmesinde önemli bir işlevi yerine getirdiği ortaya çıkmıştır.

Deneklerin % 82,7'si ilköğretim okullarında beden eğitimi dersinin yanında "futbol" adı altında bir dersin açılmasını da istemektedirler. Bunlar, ilköğretim okullarına konulacak bu dersin, yetenekli çocuk ve gençlerin daha erken tespit edilerek futbola kazandırılmasının ülke sporu açısından büyük yararlar getireceğini vurgulamışlardır. Öğrenciler, konulacak futbol dersinin, çocuk ve gençlerin okul eğitimlerine ve sosyalleşmelerine de büyük katkı sağlayacağını düşünmektedirler. Diğer taraftan böyle bir dersin konulması spor karşılaşmalarındaki şiddet olaylarının önlenmesinde büyük katkılar sağlayabilir. Hasan Yüksel ve arkadaşlarının(1998) yaptığı bir araştırmada, futbol müsabakalarında şiddete yönelik eylemlerde, araştırmaya katılanların % 81'i seyirciler arasındaki şiddet olaylarının nedeni olarak, seyircilerin yetersiz eğitimlerinden kaynaklandığını belirtmişlerdir.

SONUÇ VE ÖNERİLER

Sonuç olarak, Bursa ilindeki İlköğretim okullarında, aşırı ilgi ve isteğe rağmen, zaman ve konu olarak beden eğitimi derslerinde, futbol branşına yeterli düzeyde yer ve zamanın verilmediği söylenebilir.

Öneriler olarak şunları söyleyebiliriz:

1. Beden eğitimi derslerinde futbol branşına olan ilgi Milli Eğitim Bakanlığı ve Türkiye Futbol Federasyonu arasında ortaklaşa hazırlanacak bir proje ile çocuk ve genç potansiyeli planlı bir şekilde organize edilerek, ülke futboluna katkılar sağlayabilir. Bu kapsamda her okula Futbol Federasyonu kadro desteği ile futbol branşına sahip bir beden eğitimi öğretmeni ataması yapılabilir. Böylece bu alandaki istihdam sorununa da bir ölçüde çözüm getirilebilir.

2. Ülke ve il düzeyinde okullar arası futbol lig organizasyonları Futbol Federasyonunun ve sponsor kurum ve kuruluşların desteği ile daha kapsamlı ve katılımcı bir kalite düzeyine ulaştırılabilir.

3. Okul-Aile-Kulüp işbirliği çerçevesi içerisinde beden eğitimi ders saatlerinin yetersizliğine bağlı olarak yeterince uygulanamayan futbol konuları, hafta sonu ve ders dışı saatlerde futbol okulları yoluyla daha kapsamlı ve planlı olarak uygulanabilir. Çünkü yetenekli sporcu seçimi organizasyonunda, Okul-Aile-Kulüp işbirliği temel ön şartlardan birisidir(Mutlubaş, 1999).

4. “Okul Spor Kulüpleri” kurulması sağlanabilir. Bu spor kulübü içerisinde futbol branşında gerekli olan zaman daha verimli ve etkin olarak kullanılabilir.

5. Ders içi ve ders dışı futbol öğretimi ve antrenmanları için okul çevresindeki semt sahalarından yararlanılabilir. Bu konuda yerel yönetimler ile diyaloglar artırılabilir.

6. Okullarda futbol temel eğitimi, kız öğrencilere de yeterince verilmelidir.

7. Branşı futbol olmayan beden eğitimi öğretmenleri futbol konusunda hizmet içi eğitimden geçirilebilir.

KAYNAKLAR

1. Acar,M.F.,(2000), “Kuramsal Temelleriyle Futbolda Çocuk Ve Gençlerin Antrenmanları”, Meta Basım, İzmir, ss.1-2.
2. Apaydın, A. ,(2000), “Futbola Giriş”, Akınoğlu Matbaası, Bursa.
3. Apaydın, A. ve arkadaşları, (2001), “Bursa İlinde Yapılan İlk ve Ortaöğretim Kurumları Arası Futbol Lig Organizasyonlarının Futbol Branşına Katkıları Konusunda Beden Eğitimi Öğretmenlerinin Görüşleri”, II. Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği Sempozyumu, Bursa. s.121.
4. Aracı, H.,(2000), “Okullarda Beden Eğitimi”, Bağırhan Yayınları, Ankara, s. 303.
5. Başoğlu, B.,(1995) “Ankara İli Devlet Liselerinde Görev Yapan Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenlerinin Mesleki Sorunları Üzerine Bir Araştırma, Gazi Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü Yayınlanmış Yüksek Lisans Tezi, Ankara.
6. Doğan, B. Moralı, S. ,(1999), “Futbolda Seyirci Taşkınlıkları ve Bunun Altında Yatan Psiko Sosyal Nedenler”, Futbol Bilim ve Teknoloji Dergisi, H.Ü. B.E. ve S. Teknolojisi Y.O., 99/2, Yıl: 6, Sayı:2, Ankara, s.16.
7. Doğan, Y.,(1999), “Sporun Profesyonelleşmesi ve Sonuçları”, Futbol Bilim ve Teknoloji Dergisi, H.Ü. B.E. ve S. Teknolojisi Y.O. , 99/3, Yıl: 6, Sayı:3, Ankara, s.16.
8. İkizler, H.C.,(2001), “Beden Eğitimi Öğretmenlerinin Çalışma Motivasyonu”, II. Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği Sempozyumu, Bursa. s.146.
9. Karaközoğlu, C., Ay, S.M.,(1999), “Futbol Seyircisinde Saldırganlık Eğilimleri(İstanbul Örneği)”, Futbol Bilim ve Teknoloji Dergisi, H.Ü. B.E. ve S. Teknolojisi Y.O. , 99/3, Yıl: 6, Sayı:3, Ankara, s.27.
10. Korkmaz, N. H. ve arkadaşları, (2001), “Bursa’da Görev Yapan Beden Eğitimi Öğretmenleri Üzerine Bir Araştırma”, II. Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği Sempozyumu, Bursa. s.233.
11. Milli Eğitim Bakanlığı, (1999), “İlköğretim Kurumları ve Ortaöğretim Kurumları Spor Yarışmaları Programı”, Milli Eğitim Basımevi, İstanbul, s.65.
12. Mutlubaş, Ö.,(1999), “Sporda Yetenek Kavramı”, Atletizm ve Bilim Teknoloji Dergisi, Ankara, s. 33.
13. Özmen, Öner.,(1998), “Çocuk ve Futbol”, Eğitim Yayınları, İstanbul, s. 1-2.
14. Özmen, Öner.,(1999), İlköğretim Okullarında Futbol, Bağırhan Yayın Evi, Ankara, ss. 9-11.
15. Tolgahan, S., Sunay, H.,(2001), “Ankara’daki Ortaöğretim Kurumlarında Uygulanan Beden Eğitimi ve Spor Dersinin Etkinliği Üzerine Bir Araştırma”, II. Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği Sempozyumu, Bursa, s. 107.
16. Yavaş,M.,İlhan,A.,(1997), “Beden Eğitimi Ve Sporda Özel Öğretim Yöntemleri”, Melisa Matbaacılık, Bursa, ss. 23-40.
17. Yetim, A.(1998), Öğretmenlik Mesleği ve Beden Eğitimi Öğretmeninin Sosyal Görevleri, A.Ü. BESYO I. Spor Kongresi Bildirileri, Erzurum, ss. 1-6.

İLK VE ORTA ÖĞRETİM OKULLARINDA OLİMPİZM KAVRAMININ BEDEN EĞİTİMİ VE SPOR DERSİ YILLIK PLANINDAKİ YERİ

H. FEVZİ TOKER

Uludağ Üniversitesi Eğitim Fakültesi Beden Eğitimi ve Spor Bölümü Öğretim Üyesi.

ÖZET

Bu çalışmada, Bursa Merkez ilköğretim ve orta öğretim kurumlarında beden eğitimi dersi yıllık ders planında olimpizm kavramı konusuna yer verilip verilmediğinin incelenmesi amaçlandı.

Bursa merkezde eğitim-öğretim yapan 21 ilköğretim ve 23 ortaöğretim okulunun 2002-2003 eğitim-öğretim yılı beden eğitimi dersi yıllık ders planlarında yer alan kuramsal konular incelendi.

44 ilköğretim ve orta öğretim okulunun 2002-2003 eğitim-öğretim yılı beden eğitimi dersi yıllık ders planlarında yer alan kuramsal konular içerisinde olimpizm kavramı konularına yer verilmediği tespit edildi.

12-17 yaş grubu kız-erkek öğrencilerin beden eğitimi dersine katıldığı bu okullardaki yıllık ders planında, kuramsal konuların yanında, olimpizm kavramı konularına da yer verilmelidir. Bir yıllık eğitim ve öğretimin her döneminde sadece 2 ders saatinde olimpizm kavramı konularına yer verildiği takdirde, olimpizm'in amacının, hedeflerinin ve öğrenci kazanımlarının kültürel, sosyal ve zihinsel gelişim amaçlarını büyük oranda yerine getirecektir. Ayrıca olimpiyat alma çalışmaları yapan ülkemizin bu alandaki değerlerini bir arada tutacak fonksiyonun kendiliğinden sağlanmış olacağı söylenebilir.

Anahtar Kelimeler; Olimpizm, Olimpik Hareket ve Fair-Play

GİRİŞ

Günümüzde spor bir yaşam biçimi, bir eğitim aracıdır ve bunun en iyi biçimde anlatıldığı düşünce tarzı Olimpizm, en görkemli uygulamaları da Olimpiyat oyunlarıdır. Olimpizm felsefesinde spor bir araç olarak kullanılmaktadır. Amaç ise spor yolu ile insanları bir araya getirmek, birbirlerini tanımalarını sağlamak ve tüm yaşayanların gayesi olan sulh ve sükun içinde bir dünya yaratmaktır. Olimpizm felsefesi dünyaca benimsenmiştir. Birleşmiş Milletler 1994 yılını “Barış, Kardeşlik ve Olimpik Düşünce Yılı” ilan etmiştir (3). Türkiye’de olimpiyat sözcüğü modern olimpiyat oyunlarının kuruluşundan 10 yıl sonra konuşulmaya başlanmıştır. Selim Sırrı Tarcan ‘ın atılımı ile, 1908’ de kurulan Osmanlı Milli Olimpiyat Komitesi, 3 yıl sonra, Uluslararası Olimpiyat Komitesi’ne (UOK) üye olmuştur. Türkiye Milli Olimpiyat Komitesi (TMOK) 1908 tasrihini başlangıç kabul etmekteyse de, 1923’ ten sonra, İdman Cemiyetleri İttifakı içerisinde, 1938’den sonra da o günlerin yönetim biçimine uygun olarak, Beden Terbiyesi Genel Müdürlüğü bünyesinde yaşamını sürdürdü. Gerçek kimliğine ise; ancak 2 Mayıs 1962’de kavuştu. 1964 yılında milli sıfatı Bakanlar Kurulu tarafından onaylanan TMOK, gerçek anlamda, UOK statülerine uygun, bağımsız, ülkemizin en üst spor organizasyonudur. Cumhuriyet’in ilanı ile birlikte, Büyük Atatürk’ün desteğiyle, Türk Sporcuları o günkü Türkiye’nin güç koşullarına rağmen, 7. ci Yaz Olimpiyat Oyunları olan 1924 Paris Oyunları’na fevkalade iyi seçilmiş bir ekip ile katılmışlardır. 1960’lardan sonra Türkiye, Balkan ve Dünya Şampiyonaları organize etmeyi başarmış ve 1971 İzmir Akdeniz Oyunları’ndan da yüzünün akıyla çıkmıştır. 1980’lerden sonra, Ülkemizde yaygınlaşan Olimpiyat fikri, 1990’larda ülkeyi İstanbul adına Olimpiyata talip olma noktasına getirdi. 30 Nisan 1992 tarihinde, 3796 sayılı Türkiye Büyük Millet Meclisinden çıkan kanunla Olimpiyata aday oldu. Bu kanun 5 Mayıs 1992 gün ve 21219 sayı ile resmi gazetede yayınlanarak yürürlüğe girdi. ”İstanbul Kentinde Yapılacak Olimpiyat Oyunları Kanunu” adını taşıyan bu kanun İstanbul’da Olimpiyatlar yapıldıktan sonra, kapanış törenine kadar yürürlükte kalacaktır. İstanbul Olimpiyatları Hazırlık ve Düzenleme Kurulu kuruldu. Tüm hazırlıklar tamamlandıktan sonra 23 Eylül 1993 günü, Türkiye adına İstanbul, Pekin, Sidney, Manchester ve Berlin’le birlikte, Monaco’da 91 ülkenin temsilcilerinin önüne çıktı. 2 oy farkla Sidney 2000 yılı Yaz Olimpiyatlarına ev sahibi oldu (2).

Olimpiyatın mali cephesi hiç bir zaman sorun yaratmaz. Olimpiyatların ana unsuru insandır. Olimpiyat organizasyonunda ise; en büyük yükü taşıyacak gönüllülerdir. Halkın katılmadığı, ülkenin benimsemediği, ülkenin kendi evlatlarının yarışmadığı bir olimpiyatı düşünmek, hem hayal, hem de hata olur. Olimpiyatlara talip olan bir ülke, bir olimpiyat kuşağı yetiştirmek zorundadır (2). Bu kuşak, 12-17 yaş ilköğretim ve ortaöğretim okulları öğrencileri olmalıdır. 12-14 yaş öğrenciler, ilköğretim okullarında, branşı beden eğitimi öğretmeni olan öğretmenlerin derslerine haftada 2 saat katıldıkları yaşlardır.

Zaman koşulları, koşullar da çözüm yöntemlerini değiştirir. Gelişen teknoloji insanlık için getirdiği kadar götürür de. Teknolojinin yanlış kullanılmasıyla, çevre sorunlarının yoğunlaştığı, kişisel çıkarların her şeyin önünde tutulduğu giderek insani değerlerin yozlaştığı günümüzde, olimpizm ve bu anlayışı insanlığa kazandırmayı amaçlayan olimpiyat, daha gerekli hale gelmiştir. Ekonomik güç ve uluslararası itibar, olimpiyatları ülkeye getiriyor. Doğru bilgi uygulanmadığı sürede doğru bilgi olarak kalır. Doğru bilginin yararlı olabilmesi için kullanılması gerekir (1). Bu nedenle Olimpizm, Olimpik Hareket ve Fair-Play konularında uygun görülen çalışmaların TMOK, Spordan Sorumlu Devlet Bakanlığı ve MEB tarafından uygulamaların gerçekleştirilmesi gerekir.

Bu çalışmada, 12-17 yaş grubu öğrencilerin öğrenim gördüğü Bursa Merkez ilköğretim ve orta öğretim kurumlarında beden eğitimi dersi yıllık ders planında Olimpizm, Olimpik Hareket ve Fair-Play konularına yer verilip verilmediğinin incelenmesi amaçlandı.

YÖNTEM

Bu çalışmada, Bursa merkezde eğitim-öğretim yapan 21 ilköğretim ve 23 ortaöğretim okullarından 2002-2003 eğitim-öğretim yılı beden eğitimi dersi yıllık ders planlarının fotokopileri alındı. Daha sonra yıllık ders planlarında yer verilen kuramsal konular incelendi.

44 ilköğretim ve ortaöğretim okulunun 2002-2003 eğitim-öğretim yılı beden eğitimi dersi yıllık ders planlarında bulunan kuramsal konular içerisinde Olimpizm, Olimpik Hareket ve Fair-Play konularına yer verilmediği tespit edildi.

44 ilköğretim ve ortaöğretim okulunun 42'sinde spor salonu yoktur. Bursa'da öğretim yılının yaklaşık olarak 4 -5 ayı soğuk ve yağışlı günlerde geçmektedir. Soğuk ve yağışlı günlerde bu okullarda beden eğitimi dersleri, dersliklerde kuramsal olarak işlenmektedir. Yıllık planlarda kuramsal olarak bireysel ve takım sporlarını tanıtan konulara yer verildiği belirlendi.

TARTIŞMA ve SONUÇ

TMOK'nin Ulusal Akademi Komisyonunun bu güne kadar yaptıklarını Sayın Başkan Sinan Erdem 2002 yılında Antalya'da yapılan 7. Uluslararası Spor Bilimleri Kongresinde aşağıda belirtilen şekilde sunmuştur.

* Olimpizm'in ve Spor'un katkılarını anlatarak çocuk ve gençleri spora teşvik etmek, aynı zamanda ahlak ve kurallara uygun olarak çalışmalarını sağlamak için Olimpik Oyunların dünya'da Fair_Play, barış, kardeşlik ve mükemmellik kavramlarını nasıl geliştirdiğini göstermek ve Olimpik Oyunları düzenlemenin ülke gençliğine ve kalkınmaya ne gibi katkılarda bulunduğunu anlatmak amacı ile İstanbul'da ve imkan bulunduğu diğer yörelerde, ilköğretim, lise ve üniversite öğrencilerine, Olimpiyatevin'de ve okullarda video gösterileri ve toplantılar, konferans, seminer, paneller düzenlenmektedir.

* Bu çalışmalara her yıl 10000 öğrenci katılmaktadır ve onlara çeşitli eğitici broşür ve dergiler dağıtılmaktadır.

* Geleceğin eğitimcilerine Olimpizm konusunda bilgilendirilmeleri amacı ile Üniversitelerle işbirliği yapılmaktadır. Beden Eğitimi ve Spor Yüksek Okulunda "Olimpizm, Ulusal ve Uluslararası Spor Organizasyonları" dersi programa konularak okutulmaktadır. Komitemiz bu dersler için materyel ve öğretim görevlisi temin etmektedir. Ders konuları arasında Olimpizm'in temel ilkelerinin yaygınlaştırılması, Fair_Play, Olimpik Oyunların tarihçesi, Uluslararası Olimpiyat Komitesi (IOC), Ulusal Olimpiyat Komiteleri (NOC), Uluslararası Spor Federasyonları (IF) ve Ulusal Spor Federasyonlarının (NF) yapıları, görevleri, TMOK'nin tarihçesi, görevleri ve faaliyetleri yer almaktadır.

* Her yıl eğitim kurumlarından seçtiği gençleri Uluslararası Olimpik Akademi'nin düzenlediği toplantı ve seminerlere göndermekte ve bilahare bunları okutman olarak görevlendirmektedir.

* TMOK'nin 1994 yılında açılan Olimpiyatevi'nde 40000 kitap alabilecek ve her türlü gerekli techizatı okuma salonu bulunan bir kütüphane gerçekleştirilmiştir. 2001 yılında 3000 kişi kütüphanede çalışma yapmış ve 12 öğrenci master tezlerini burada hazırlamışlardır. Ayrıca spor tarihimiz ve Olimpizm'in Türkiye'deki gelişmesi konulu kitaplar yazdırılıyor, basılıyor ve dağıtılıyor. Dünya'da Olimpizm ve Olimpik Hareket konulu kitaplar hazırlanmaktadır.

* Sportif yarışmalarda bireylerin kendi egoizmalarını aşarak, özveriyle doğrudan ödün verme becerisi olan FAİR-PLAY davranışının benimsenmesi için çeşitli yaş gruplarında MEB

ile işbirliği yaparak karikatür yarışmaları düzenlenmektedir. Bunu gerçekleştirmek için 80 ilde 65000 okula tanıtıcı broşür ve katılım formları gönderilerek büyük bir katılım sağlanmaktadır.

* Sportif kariyerini tamamlamış bayan sporcular için komisyon kurarak “ÜCRETSİZ SPOR OKULLARI” projesi iki yıl evvel vukubulan deprem felaketi yöresinde 18 okul tesis edilmiş ve 45 uzman-eğitici antrenör marifetiyle ekonomik imkanları iyi olmayan binlerce gence olimpizm ilkeleri spor yapma olanağı sağlanmıştır.

* **Kültür komisyonu**; resim ve fotoğraf yarışmaları, **Çevre komisyonu**; günlük yaşantımızda çevreye zarar vermek yerine, iyileşmesine yardımcı olma bilincini küçük yaşlardan itibaren benimsetme, **Filateli komisyonu**; her yaşta bireylere Olimpik oyunlar pul koleksiyonculuğunu yaygınlaştırmak için uluslararası yarışmalara, sergilere katılmak, ulusal sergiler açarak başarılı olanlara ödül vermek, **Numismatik komisyonu**; Olimpik oyunlar hatıra paralarının toplanması, gençlerin bu koleksiyona özendirilmesi, **Sporcu komisyonu**; faal ve sporu bırakmış bireyleri her türlü faydalı ve zararlı gelişmelerden bilgi sahibi yapmak, **Sağlık ve Antidoping komisyonu**; zararlı ve yasaklanan maddelerin kullanılmasını önlemek için yetkili makamlarla iş birliği ve yeni akredite olan Doping laboratuvarına önemli yardım sağlanmaktadır. Bu çalışmalara aynı gaye ile **EĞİTİM ve HUKUK KOMİSYONLARI** destek vermektedir. TMOK’nin 20 sene önce başlattığı bu Olimpizm hareketi İstanbul kentinin Olimpik Oyunlara aday olmasıyla büyük güç kazandı. İstanbul 2000-2004 ve 2008 Oyunlarına aday oldu ve alamadı. Ancak İstanbul bir çok yeni spor tesisine kavuşmuştur (4). Sayın Başkanın verdiği bu bilgilerin yanında anlatmadıkları çok başarılı çalışmalar da vardır. Bu çalışmaların aydınlatıldığı insanların sayısı her geçen gün artmaktadır.

İlköğretim ikinci döneminde (6-7 ve 8. sınıflar) ve Ortaöğretim okullarının (Lise, Endüstri Meslek lisesi, Kız Meslek Lisesi, Ticaret Lisesi, Otelcilik Meslek Lisesi, Anadolu Lisesi, Fen Lisesi, İmam Hatip Lisesi vb. Liseler) her öğretim yıllarının **1. ve 2. dönemlerinde beden eğitimi derslerinin 2 saatinde kuramsal olarak Olimpizm, Olimpik Hareket ve Fair-Play konularını öğretme zorunluluğu getirilmelidir. Bu zorunluluk gerçekleştirildiği takdirde:**

Olimpizm, Olimpik Hareket ve Fair-Play konularının Amacını, Hedef ve Öğrenci Kazanımlarını, Öğretim Stratejilerini şöyle açıklayabiliriz:

Dersin Amacı;

Atatürk İlke ve Devrimlerine bağlı olarak ve Milli Eğitimin (MEB) temel amaçları doğrultusunda, MEB’na bağlı ilköğretim ve ortaöğretim okullarında öğrenim gören 12-17 yaş grubu kız-erkek öğrencilere, Olimpizm’in beden becerisi ile birlikte insan aklının ve kişiliğinin gelişmesini hedef alan ve böylece insanın tüm niteliklerini simetrik biçim ve uyum içinde gelişimini hedefleyen bir hayat felsefesi kazandırmaktır. Spor yolu ile insanı eğitmek, karakterini ve ahlakını kuvvetlendirmek, modern mükemmel insanı yaratmayı amaçlayan asalet ve tertemiz ahlak okulu olduğu bilgisini öğretmektir. Başka bir tanımla; Olimpizm’i, vücudun, iradenin ve düşüncenin tüm özelliklerini, dengeli olarak birleştiren ve geliştiren bir yaşam felsefesi, gayretli olmanın zevkini anlatan, örnek hareketlerde bulunmanın eğitsel kıymetini tanımlayan, uluslararası etnik prensiplere saygılı olmanın yararını benimseyen bir yaşam tarzını yaratmaya çalışan bir hayat felsefesi kazandırmaktır (6). Bunu nasıl yapacağımızı bilebilmek için öncelikle Olimpik Antlaşma’da yazıldığı gibi Olimpizm’in tarifini hatırlayalım;

Olimpizm bir yaşam felsefesidir, bedene, iradeye ve zihne özgü nitelikleri yücelterek dengeli bir biçimde bütünleştirir. Olimpizm sporu kültür ve eğitimle kaynaştırarak, çaba göstermenin, iyi örneklerin eğitsel değerinin ve evrensel temel ahlak ilkelerine saygının verdiği mutluluğa dayalı bir yaşam biçimi yaratmayı amaçlar. Olimpizm’in amacı, sporun her yerde uyumlu insan gelişmesine hizmet etmesini sağlamak, bu yolla insan saygınlığını titizlikle koruyan barışçıl bir toplumun yaratılmasında özendirici rol oynamaktır (4).

Olimpizm, Olimpik Hareket ve Fair-Play konuları ilk ve ortaöğretim kurumlarında öğrenim gören öğrencilere başarılı bir şekilde anlatıldığında aşağıda belirtilen hedeflere ulaşılabileceği düşünülmektedir.

Olimpizm, Olimpik Hareket ve Fair-Play Ders konularının hedefleri;

Bilişsel Hedefler:

A. Bilgi Düzeyinde

1. Olimpizm, Olimpik Hareket ve Fair-Play 'in anlamını ve amacını hatırlayabilme,
2. Olimpizm, Olimpik Hareket ve Fair-Play 'i destekleyen sosyo-ekonomik etmenleri hatırlayabilme,
3. Olimpizm, Olimpik Hareket ve Fair-Play 'in kişisel ve toplumsal olarak sağladığı faydaları hatırlayabilme,
4. Olimpizm, Olimpik Hareket ve Fair-Play 'in yol açtığı doyumları hatırlayabilme,
5. Olimpizm, Olimpik Hareket ve Fair-Play 'in program planlama ilkelerini hatırlayabilme,
6. Türkiye'deki mevcut olimpik tesisleri ve yapılacak yeni tesisler ile ilgili konuları hatırlayabilme,
7. Olimpiyat komitesinin olimpizm felsefesinin yaygınlaşması için yaptığı çalışmaları hatırlayabilme,
8. Olimpiyat komitesinin olimpiyat oyunlarını alabilmek için yaptığı çalışmaları hatırlayabilme,
9. Türkiye'de olimpizm eğitimi gerektiren nedenleri hatırlayabilme,
10. Bu güne kadar yapılan yaz ve kış olimpiyatlarında meydana gelen istenmeyen en önemli olayları hatırlayabilme

B. Kavrama Düzeyinde

1. Olimpizm, Olimpik Hareket ve Fair-Play 'in insan yaşamındaki yeri ve önemini kavrayabilme,
2. Olimpizm, Olimpik Hareket ve Fair-Play 'i destekleyen sosyo-ekonomik etmenleri kavrayabilme,
3. Olimpizm, Olimpik Hareket ve Fair-Play 'in kişisel ve toplumsal olarak sağladığı faydaları kavrayabilme,
4. Olimpizm, Olimpik Hareket ve Fair-Play 'in yol açtığı doyumları kavrayabilme,
5. Olimpizm, Olimpik Hareket ve Fair-Play 'in program planlama ilkelerini kavrayabilme,
6. Türkiye'deki mevcut olimpik tesisleri ve yapılacak yeni tesisler ile ilgili konuları kavrayabilme,
7. Olimpiyat komitesinin olimpizm felsefesinin yaygınlaşması için yaptığı çalışmaları kavrayabilme,
8. Olimpiyat komitesinin olimpiyat oyunlarını alabilmek için yaptığı çalışmaları kavrayabilme,
9. Türkiye'de Olimpizm, Olimpik Hareket ve Fair-Play 'in eğitimi gerektiren nedenleri kavrayabilme,
10. Bu güne kadar yapılan yaz ve kış olimpiyatlarında meydana gelen istenmeyen en önemli olayları kavrayabilme,
11. Olimpizm, Olimpik Hareket ve Fair-Play 'in çevre, spor, turizm ve ekonomi ilişkisini kavrayabilme.

C. Uygulama Düzeyinde

1. Sınıfı oluşturan öğrencilerin Olimpizm, Olimpik Hareket ve Fair-Play ile ilgili etkinlikler planlayarak rapor hazırlayabilmeleri,
2. Sınıfı oluşturan öğrencilerin Olimpizm, Olimpik Hareket ve Fair-Play ile ilgili planladıkları etkinlikleri gerçekleştirebilmeleri.

Duyuşsal Hedefler :

1. Her yıl 1. ve 2. dönemlerde yapılacak olan Olimpizm, Olimpik Hareket ve Fair-Play konulu derslere öğrencilerin katılması konusunda isteklilik,
2. Olimpizm, Olimpik Hareket ve Fair-Play ile ilgili kitap ve dergileri okuma konusunda isteklilik,
3. Olimpizm, Olimpik Hareket ve Fair-Play ile ilgili yapılacak olan ders dışı seminer, panel, konferans ve toplantılara katılma konusunda isteklilik ,
4. Yapılacak yaz ve kış olimpiyatlarını medyada takip etme konusunda isteklilik.

Dersin Öğrenci Kazanımları;

A. Bilgi Düzeyinde

1. Olimpizm, Olimpik Hareket ve Fair-Play 'in anlamını ve amacını açıklayabilir,
2. Olimpizm, Olimpik Hareket ve Fair-Play 'i destekleyen sosyo-ekonomik etmenleri anlayabilir,
3. Olimpizm, Olimpik Hareket ve Fair-Play 'in kişisel ve toplumsal olarak sağladığı faydaları bilir,
4. Olimpizm, Olimpik Hareket ve Fair-Play 'in yol açtığı doyumların farkına varır,
5. Olimpizm, Olimpik Hareket ve Fair-Play 'in program planlama ilkelerini sıralayabilir,
6. Türkiye'deki mevcut olimpik tesisleri ve yapılacak yeni tesisleri sayabilir,
7. Olimpiyat komitesinin Olimpizm, Olimpik Hareket ve Fair-Play 'in felsefesinin yaygınlaşması için yaptığı çalışmaları hatırlayabilir,
8. Olimpiyat komitesinin olimpiyat oyunlarını alabilmek için yaptığı çalışmaları hatırlayabilir,
9. Türkiye'de Olimpizm, Olimpik Hareket ve Fair-Play 'in eğitimini gerektiren nedenleri sıralayabilir,
10. Bu güne kadar yapılan yaz ve kış olimpiyatlarında meydana gelen istenmeyen en önemli olayları sıralayabilir.

B. Kavrama Düzeyinde

1. Olimpizm, Olimpik Hareket ve Fair-Play 'in insan yaşamındaki yeri ve önemini kavrayabilir,
2. Olimpizm, Olimpik Hareket ve Fair-Play 'i destekleyen sosyo-ekonomik etmenleri açıklayabilir,
3. Olimpizm, Olimpik Hareket ve Fair-Play 'in kişisel ve toplumsal olarak sağladığı faydaları söyleyebilir,
4. Olimpizm, Olimpik Hareket ve Fair-Play 'in yol açtığı doyumları açıklayabilir,
5. Olimpizm, Olimpik Hareket ve Fair-Play 'in program planlama ilkelerini sıralayabilir,
6. Türkiye'deki mevcut olimpik tesisleri ve yapılacak yeni tesisler ile ilgili konuları sıralayabilir,

7. Olimpiyat komitesinin Olimpizm, Olimpik Hareket ve Fair-Play 'in felsefesinin yaygınlaşması için yaptığı çalışmaları söyleyebilir,
8. Olimpiyat komitesinin olimpiyat oyunlarını alabilmek için yaptığı çalışmaları sıralayabilir,
9. Türkiye'de Olimpizm, Olimpik Hareket ve Fair-Play 'in eğitimini gerektiren nedenleri kavrayabilir,
10. Bu güne kadar yapılan yaz ve kış olimpiyatlarında meydana gelen istenmeyen en önemli olayları nedenleriyle söyleyebilir,
11. Olimpizm, Olimpik Hareket ve Fair-Play 'in çevre, spor, turizm ve ekonomi ilişkisini kavrayabilir.

C. Uygulama Düzeyinde

1. Sınıfı oluşturan öğrencilerin Olimpizm, Olimpik Hareket ve Fair-Play ile ilgili etkinlikler planlayarak rapor hazırlayabilir ,
2. Sınıfı oluşturan öğrencilerin Olimpizm, Olimpik Hareket ve Fair-Play ile ilgili planladıkları etkinlikleri gerçekleştirebilir.

Öğretim Stratejileri ve Etkinlikleri:

Dersin İşleniş İlkeleri:

1. Olimpizm, Olimpik Hareket ve Fair-Play dersinin öğrenme-öğretme etkinliklerine öğrencilerin aktif olarak katılmaları beklenmektedir,
2. Olimpizm, Olimpik Hareket ve Fair-Play konularının amaçları düzeyine uygun olarak önce düz anlatım tekniğiyle açıklanacaktır,
3. Olimpizm, Olimpik Hareket ve Fair-Play konularının amaçları düzeyine uygun olarak CD gösterisi yapılacaktır,
4. Olimpizm, Olimpik Hareket ve Fair-Play konularına ilişkin önerilen kaynakları okumaları teşvik edilecektir,
5. Öğrencilerin dersin işlenişine ve yapılan tartışmalara soru, düşünce, öneri ve eleştirilerle katılmaları istenecektir,
6. Olimpizm, Olimpik Hareket ve Fair-Play ile ilgili her türlü bilgiler, ders konuları ile bağlantılı olarak sınıf içerisinde öğrencilerle tartışmaya açılacaktır,
7. Dersin uygulamalarında teknolojiye ve görsel eğitime yeterince yer verilerek konuların kavranılmasına yardımcı olunacaktır,
8. Öğretim yöntemleri olarak; Anlatım, soru-cevap, tartışma, yaparak-yaşayarak öğretim yöntemleri ağırlıklı olarak kullanılacaktır.

Dersin Ölçüm ve Değerlendirme Yöntemi:

1. Her dönem anlatılan diğer kuramsal bilgiler ile birlikte klasik veya test şeklinde sorular hazırlanarak yapılacaktır.
2. Beden Eğitimi dersinin uygulama bölümünde öğretilen becerilerin tekniklerinin uygulaması yaptırılacaktır.
3. Toplam notun %50'si kuramsal sorulardan, %50' si uygulama sınavından verilecektir.

Öneriler;

* Türkiye’de her (81 il) il’den seçilen bir beden eğitimi öğretmeni TMOK tarafından Olimpizm, Olimpik Hareket ve Fair-Play konularında bilgilendirilmek için bir merkezde hizmet içi eğitime alınmalıdır. Bilgilendirilen beden eğitimi öğretmenleri illerine döndüklerinde İl Milli Eğitim Müdürlüğünün düzenleyeceği programla o ildeki tüm beden eğitimi öğretmenlerini bilgilendirerek yıllık ders planlarının güz ve bahar yarıyıllarında işlenmek üzere Olimpizm, Olimpik Hareket ve Fair-Play konularına yer vermeleri istenmelidir. Bu eğitime katılan beden eğitimi öğretmenlerine sertifika verilmeli, TMOK bu öğretmenler ile internet aracılığıyla ilişkisini sürdürmelidir.

* Olimpizm, Olimpik Hareket ve Fair-Play konuları öğrencilerin ilgisini çekecek şekilde TMOK’nin kuracağı bir komisyon tarafından CD’ ler hazırlamalı, Türkiye’de bulunan tüm ilköğretim ve orta öğretim okullarına MEB ile ortak çalışarak birer tane gönderilmeli, CD’lere hazırlanan konular 45 dakikayı geçmemelidir. Güz ve bahar dönemleri için CD hazırlanmalı, beden eğitimi dersinin yıllık planında yer alan hafta, beden eğitimi öğretmeni tarafından öğrencilere CD sunumu yapılmalıdır.

*Bu derste; Olimpizm, Olimpik Hareket ve Fair-Play’in amacı, hedefleri, öğrenci kazanımları, ve konunun değerlendirilmesi öğrencilere açıklanmalıdır.

*Dr. Otto Szmiczek’in çalışmalarından esinlenerek TMOK tarafından hazırlanan OLİMPİK HAREKET kitabı MEB tarafından çoğaltılarak 12-17 yaş grubu tüm öğrencilere ücretsiz olarak dağıtılmalıdır.

* Olimpizm, Olimpik Hareket ve Fair-Play konuları Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulları ve Beden Eğitimi ve Spor Bölümleri Öğretim Programlarında zorunlu ders olarak yer alması sağlanmalıdır.

Sonuç olarak; ilk ve ortaöğretim kurumları ders programlarında Olimpizm, Olimpik Hareket ve Fair-Play konularının zorunlu ders olarak yer alması istenmesine rağmen bu güne kadar kabul ettirilememiştir (5). Avusturalya, Yunanistan ve Rusya’da yapılan çalışmalar örnek olarak değerlendirilebilir. Avustralya örneği Avustralya’ya Sidney Olimpiyatını kazandırmıştır (6). 6-7-8-9-10 ve 11. sınıfların güz ve bahar dönemlerinde öğretim programlarında yer alan beden eğitimi derslerinin iki saati Olimpizm, Olimpik Hareket ve Fair-Play konuları ve olimpiyat komitesinin bu güne kadar yaptığı çalışmaların öğrencilere tanıtımı için ayrıldığında toplam 12 saat ders yapılmış olacaktır. Ortaöğretim kurumlarından mezun olan bir öğrenci 6 yılda toplam 12 saat Olimpizm, Olimpik Hareket ve Fair-Play konuları için dinleyici ve izleyici olarak katılacaktır. Bu nedenle TMOK’nin 12 ders saatlik Olimpizm, Olimpik Hareket, Fair-Play ve Olimpiyatları Türkiye’ye almak için, Dünya’da ve Türkiye’de yaptıkları çalışmaların tanıtıldığı CD’ler hazırlamalıdır. MEB ile ortak çalışma sonucunda Türkiye’deki tüm ilk ve ortaöğretim okullarına hazırlanan bu çalışmalar ulaştırılmalıdır. Bu çalışmalar sonucu, Olimpizm, Olimpik Hareket ve Fair-Play konularının hedeflerinin ve öğrenci kazanımlarının kültürel, sosyal ve zihinsel gelişim amaçlarının büyük oranda yerine getirileceği söylenebilir. Ayrıca olimpiyat alma çalışmaları yapan ülkemizin bu alandaki değerlerini bir arada tutacak fonksiyonu da kendiliğinden sağlanacaktır. Böylece ilk ve ortaöğretim kurumlarında her yıl 15.000.000 milyon öğrenci birey ve toplum olarak ulusal ve evrensel barış için bilgilendirilmiş olacaktır.

KAYNAKLAR

1-AKÖZ, Y.; (1994) “Açılış Konuşması” Türkiye ve Olimpiyat Sempozyumu, 17-18 kasım 1994, İstanbul Teknik Üniversitesi, s.17-18)

2-ARIPINAR, E.: (1994) “Türkiye ve olimpiyat” Türkiye ve Olimpiyat Sempozyumu, 17-18 kasım 1994, İstanbul Teknik Üniversitesi, s.27-31

3-ERDEM, S.; (1994) “Açılış Konuşması” Türkiye ve Olimpiyat Sempozyumu, 17-18 Kasım 1994, İstanbul Teknik Üniversitesi, s.21-22

4- ERDEM, S.; (2002) “Olimpizm, Olimpik Hareket ve Fair-Play” 7. Uluslar arası Spor Bilimleri Kongresi kitabı, 27-29. Ekim.2002, Antalya

5-KASAP, H.: (1994) “Türk Spor Eğitiminde TMOK’un Yeri ve Önemi” Türkiye ve Olimpiyat Sempozyumu, 17-18 Kasım 1994, İstanbul Teknik Üniversitesi, s.120-131)

6-MUTLU, K.; (2001) “Türkiye’de Sporu Ve Sporcuyu Geliştirmeye Yönelik Yeni Bilimsel Yöntem Ve Projelerin Tespiti İle İlgili Üniversitelerle Yapılan III. Toplantı” 14-15. Haziran.2001, Anadolu Üniversitesi, Eskişehir. s. 69.

7-Olimpiyat Oyunlarına Aday Olma Kılavuzu, Temel İlkeler 7.m. T.C. Başbakanlık GveSGM, s.8, Ankara, 1991

TÜRKİYE'DE OLİMPİYAT YAPILMASININ STRATEJİK SORUNLARI VE ALTERNATİF ÇÖZÜMLERİ

ÖZET

Amaç: Türkiye de olimpiyat kültürünün geliştirilmesinin yolları; bununla ilgili kurum, kuruluş ve yeni oluşumlarının çalışma ortamlarının işletiliş kurulları açıklanmaktadır.

Metod: Kütüphane ve Internet kaynaklarından elde edilen dokümanların yanında; Almanya, Avustralya da yapılan olimpik çalışmalar irdelenmektedir. Her üç ülkede yapılan olimpiyat eğitimi projelerinin sistematik olarak Türkiye'ye yansıtılması hedeflenmektedir.

Gelişmeler: Araştırmada ; Türkiye ve Federal Almanya da Ulusal Olimpiya Komitelerinin ortak çalışmaları ve kursları incelendi, bir kısmına araştırmacıda katıldı. Bunun yanında Avustralya'da Victoria New South, Wales, ve Avustralya olimpiyat komitelerinin çalışmalarına katılındı, alan çalışmaları gözlemlendi. Melbourne 1996. Olimpik hazırlık çalışmalarında ve 2000 Sydney Olimpiyatları çalışmalarında görevler alındı. Okullarda Derneklerde, Kulüplerde, Hükümet ve hükümet dışı birimler, vakıflar ve gönüllü sektörlerden olimpiyat kültürünün Geliştirilmesi için yeni kurulacak kuruluşlarda yeniden yapılanmanın yolları açıklamamaktadır.

Sonuç: Türkiye'de olimpiyatların kültürel açıdan yerleştirilmesinde makro ve mikro açıdan Almanya ve Avustralya gibi ülkelere de örnekler alınmasının yolları verilmektedir. Türkiye olimpiyat çalışmaları Enstitü, bunun coğrafi bölgelerde, Meslek Yüksekokullarında örgütlenme ve kurumlaşmasına boyutları bağlamında sistemli olarak ortaya konulmaktadır. Hatta, Türkiye'de 2005 yılında yapılması düşünülen 2012 olimpiyatları, öncesinde stratejik olimpik Kültürel Eğitim Planlamaların ilaçları verilmektedir.

TÜRKİYEDE OLİMPİYAT YAPILANMASININ STRATEJİK SORUNLARI VE ALTERNATİF ÇÖZÜMLER

I. GİRİŞ

1- Amaç: Türkiye'nin Olimpiyat almasının hedefleri ve ilkeleriyle, bunlarla ilgili alternatif çözümlerin açıklanması amaçlanmaktadır.

2- Metotlar: Kaynaklar, kütüphane, Internet, bazı ülkelere alan çalışması kurslara katılındı. Elde edilen dokümanlar bir sisteme tabi tutularak değerlendirildi.

3- Konunun Öne mi ve Sınırlılıklar:

3.1. Öne mi: Bir yanda Dünyadaki Olimpiyat alabilmenin şartlarının, diğer yandan; Türkiye'de Olimpiyat alınmasındaki kurumlar ve kuruluşların, Gençlik ve Sporda Altın/ Master Planlarının; Spor Adamı ve Sporcu Yetiştirme Sistemlerinin ortaya konulması gibi bakımlardan konu önemli bulunmaktadır.

3.2. Sınırlılıklar: Dünya’da 220 ülke olmasına rağmen; daha önce ikişer defa Olimpiyat almış; Birleşik Almanya ve Avustralya gibi ülkelerin örnek alınma ve Türkiye ye özgü bir model önerisinde bulunma gibi konuların işlenmesi; Türkiye’nin Olimpiyat alma planının şartlarının açıklanmasıyla konu sınırlandırılmıştır.

II: GELİŞMELER

4- Almanya da ,

Büyük Almanya kurma hedefleriyle daha 1700’lerde Almanlar Spor Akademilerini kurmuşlardır. Almanya ile Osmanlı Devleti arasında bazı önemli gelişmelerde olmuştur. Örneğin; merkezi, Eyalet, Yerel Hükümetler açısından Osmanlı örnek alınmış; üstüne Alman İdealizmi eklenmiştir. Çok kuvvetli kurumlar ve kuruluşlar kurulmuştur. Eğitim ve spor sistemleri iç içe yürütülmüştür. Okullardaki beden eğitimi derslerinin yanında Okul dışı spor çalışmaları okul spor kulüpleri modeli işletilmiştir.

1916 yılında Berlin Olimpiyatları Birinci Dünya Savaşı nedeniyle yapılamamıştır. Ama Berlin Beden Eğitimi Enstitüsü Berlin Olimpiyatlarında Almanya’nın Avrupaya ve Dünya’ya hakim olabilme gösterileri yapılmıştır.

Türkiye/ Osmanlı ve Almanya arasında 1916 ‘da Spor Anlaşması imzalamıştır. Nizamettin Rıfat Kırşan, önce Almanya’ya sonra Fransa ve İsveç’e gönderilmiştir.

1912’de Ankara da Gazi Eğitim Enstitüsünde Beden Eğitimi ve Spor Bölümü açıldığında; Almanların hem malzeme, araç, gereç, hem de eleman yardımları olmuştur. 1933-1936 yılları arasında Ankara Ziraat Mektebinde Beden Terbiyesi Enstitüsü açılmış sonra kapatılmıştır. Gazi Eğitimin ilk mezunlarından Cemal Alpmann 1936-1940 yılları arasında eğitim görmüştür. Gazi Eğitimde ve Ondokuz Mayıs Gençlik ve Spor Akademisinde 40 yıl hocalık yapmıştır.

1945 yılında II.nc. Dünya Savaşından mağlup çıkan; Doğu ve Batı Almanya olarak iki devlet olmalarına; Berlin Spor Enstitüsü Doğu’da kalmasına rağmen, 1946’da Köln’de Deutsche Sport Hochschule (Alman Spor Yüksekokulu’nu kurdular. Bu gün Almanya Spor Üniversitesi adı verilmekte, 6500 öğrencisi, 2000 hocası 19 adet doktora veren Enstitüsü bulunmaktadır. Türkiyeden’de çeşitli öğrenciler 1946-2003 arasında Ön Lisans, Lisans, Yüksek Lisans ve Doktora programlarına katılmaktadırlar.

1957,1975,1978,1980 yıllarında Türkiye ile Gençlik ve Spor İşbirliği Antlaşması imzalanmıştır. Almanya Türkiye’ye Teknik ve Uzman eleman, Kitap, Araç ve malzeme yardımlarında bulunmuştur.

1978-1988 yılları arasında Almanya ve Türkiye Ulusal Olimpiyat Komiteleri; Gençlik ve Spor Örgütleri arasında işbirliği, işbirliği konferansları, kursları, seminerleri yapılmış, 35

adet ilgili çalışmayla araştırmada katılmıştır. Bunlar arasında Gençlik ve Spor Altın Kalkınma Planlarının Olimpik Tesis Planlaması ve İşletmeciliği; Gençlik ve Spor Yönetimi, Menajeliği ve İşletimi gibi konularda yer verilmiştir.

Almanlar Olimpiyat tesislerinin yapımı, Planlaması, tasarımı ve işletilmesi ile Olimpik Sporcuların ve spor adamlarının yetiştirilmesinde dünya çapında çalışmaktadırlar. Hatta 1978-88 yılları itibarıyla 60'dan fazla ülkeyle Gençlik ve Spor Bilimleri konusunda anlaşma imzalamışlardır. Eleman, araç, gereç, malzeme, doküman yardımı yapılmaktadır. Bunların içerisinde Türkiye'de olmasına rağmen; Haziran 1983'de Ankara'da Türkiyeli yetkililer tarafından iptal edilmiştir.

Almanya'nın Beden Eğitimi ve Spor Elemanları yetiştirmesi, sporcu Eğitimi, Okul Sporları, Spor Kulüpleri ve Okul Spor Kulüpleri modeli Türkiye tarafından da örnek alınmıştır. Almanlar gerçekten çok çalışmaktadır.

Almanya Milli Olimpiyat Komitesi'nin yanında; Almanya Spor Yönetimi ve işletmeciliği Akademisi; Üniversitelerinde yüzde 60-80 arasında Beden Eğitimi Spor Bilimleri Enstitüleri, Spor Sosyolojisi, Spor Psikolojisi, Spor Pedagojisi gibi Enstitüler bulunmakta; Yüksek Lisans ve Doktora programları yürütmektedir.

Hem ekonomik, eğitim, kültür ve teknolojik olarak çok yüksek seviyede bulunmaktadırlar. Büyük Almanya, Liderlik ve Özel Kabiliyetler, Dehalar ve mucitler Eğitimi sistemiyle; kendi halkına adaletli davranmalarıyla; yılda 2,5 trilyon dolarlık Bütçe fazlalığı ile, Gençlik ve Spordaki kurumları, kuruluşları, bilim adamları arasındaki süper organizasyon yetenekleri ve kabiliyetleriyle dünyanın birinci sınıf ülkeleri arasındadırlar.

5- Avustralya'da:

Avustralya 52 üyeli İngiliz Uluslar topluluğunun üyesidir. 1956 Melbourne, 2000 sydney olimpiyat oyunlarının yapılmasında; süper ülke olmanın avantajları kullanılmıştır. 1996 Melbourne olimpiyatları için 1988'lerde çok yoğun çalışmalar yapılmıştır.

1980-1995 yılları arasında Avustralya'da Gençlik, Spor ve Rekreasyonda 15 yıllık Master Plan yapılmış; tüm çalışmalar 9 yılda, 1989'da bitirilmiştir. Avustralya spor Enstitüsü bazı eyaletlerdeki eyalet spor enstitüleri ve eyalet spor akademileri; bazı eyaletlerde 2-10 arasında spor Akademisiyle bazılarında Fiziksel Aktivite Enstitüleriyle; üniversite Yüksekokul, Meslek Yüksekokulu, Özel Enstitüleri, Akademileriyle Avustralya 60'dan fazla çeşitli konularda yardımda bulunmaktadır.

Sydney'de 1917'de kurulan Avustralya Beden Eğitimi Koleji/ Yüksekokulu'nun tesislerinde 2000 sydney olimpiyatlarının yapılması; spor ve Beden Eğitimi tesisleriyle Olimpiyat ilişkilerini otomatikman kurmaktadır.

Ayrıca; Gençlik ve Spor, Rekreasyon, Liderlik, Managerlik, Spor İş İdaresi, masaj, gibi programlarıyla Avustralya da Doktora sonrasında kadar tüm eğitim kademelerinde çalışmalar yapmaktadır.

Sporda Özel Kabiliyet Eğitimi (Talented Sports in Australia) adlı proje 1980'lerden itibaren; tüm Avustralya'da okullar dahil uygulanmaktadır.

Avustralya ulusal spor Yönetimi derneği başta olmak üzere tüm Yüksekokul, Üniversiteler Sydney 2000 Olimpiyatları için 70-80.000 eleman yetiştirdiler. Araştırmacı hem Almanya'nın hem de Avustralya'nın ilgili kurslarını bitirdi. Hatta Avustralya Sydney 2000 Olimpiyatlarına'da çağırdı. İlgili Yüksekokulu ve Üniversitesi gitmesine izin vermedi.

Bunun yanında; Sydney 2000 Olimpiyatları için 50000 kişi farklı ülkelerden çağırılmıştır. Melbourne'de bulunan Victoria Teknoloji Üniversitesi başta olmak üzere Olimpiyat ve Spor Tesisleri İşletimi ve Tasarımı üzerine 1990'lardan beri Master ve Özellikle Doktora programları verilmektedir.

Avustralya'nın Olimpiyat Alma çalışmaları: 1945'li yıllardan itibaren Melbourne Flemington, Carlton, Kensington Brunsusick gibi semtlerinde olimpiyat kafilesindekilerin kalma ve barınmaları konusunda Toplu konutlar yapılmıştır. 1956 Melbourne olimpiyatlarının ardından, günümüzde bu konutlarda çeşitli insanlar yaşamaktadırlar.

Melbourne ve Sydney olimpiyat Tesisleri 24 saat açık tutulmaktadır. Sydney olimpiyat alanı daha 1988-89 yılında Sydney'e olimpiyatlar verilmeden önce %90 bitirilmişti.

Bunların yanında Briesben'da İngiliz uluslar Topluluğu Spor oyunları en az 2 defa yapıldı. Avustralya'da Melbourne, Sydney, Briesban, Canberna, Adalaide, Perth gibi şehirlerin hepsinde Olimpiyatlar düzenlenebilecek derecede spor tesisleri yapılmış ve işletilmektedir.

1988'de araştırmacının katıldığı Melbourne 1996 Sydney 1992'de Sydney Olimpik hazırlık çalışmaları geniş çapta yapıldı. Medyadan İlanlar verildi. İsteyen herkes katıldı. Sydney 2000 Olimpiyatlarının sponsorluğunda hükümet ve hükümet dışı birimlerinin yanında; araştırmacının da önerisiyle ; HALKIN SPONSORLUĞU uygulaması getirildi. Böylece halk sponsorluğunun yanında; ÇOK KÜLTÜRLÜLÜK OLİMPİYATLARI olarak tarihlere geçebilmektedir. Sadece Avustralya'da 200'den Fazla ayrı kültür, dil ve çeşitli dinler yaşatılmaktadır.

Avustralya Dernekler, Şirketler yasasına göre, herkes istediği Derneği, kulübü, enstitüyü, akademiyi, koleji vs. kurabilmektedir. Hükümetler hem derneklere vs. maddi yardımlarda bulunmaktadır. Ayrıca 100 bin doların altında geliri olan derneklerden de vergi alınmamaktadır.

Avustralya Federal Eyalet ve Yerel Hükümetlerde Gençlik Spor ve Rekreasyon gibi çalışmalar çok planlı ve programlı bir şekilde yürütülmektedir.

Hatta; Avustralya Eğitim Bakanı 18 Kasım 1995 de Türkiye'ye geldi. Üniversite vs. kurmayı istediler. Ama Anayasamız müsaade etmediği için gerçekleştirilemedi. 1989 yılında Avustralya ve Türkiye'deki ulusal Olimpiyat Komitelerinden bazı yetkililerle görüşülmüştür. Hatta 1990 yılında Melbourne'den Türkiye İstanbul'a Türkiye milli olimpiyat komitesi Başkanlığına dilekçe vererek ; kendileriyle Avustralya birikimlerinin paylaşmak istenildiği ifade edildi. TUMOK ne 1989-90'de nede 1993-94'de ilgili isteklerden pek yararlanmadı. Belirtilen yazıda ise; Avustralyanın Melbourne ve Sydney'de bulunan Victoria ve New South Wales Eyaletlerinin nasıl bir olimpiyat alma yarışında bulundukları, tesis ve tasarımı ve işletiminde ki çok amaçlı kurallar; Olimpik Park Tesislerinin 10-12 sene önceden bitirilerek sporcuların halkın hizmetine sunulması ve 24 saat açık tutulmasıdır.

- Başkent Canbera'da 1994 yılında Avustralya Spor Eğitimi Koleji kurulmuş adeta bir Üniversite gibi çalışmaktadır. 2000 'li yıllardan itibaren AVUSTRALYA SPOR ÜNİVERSİTESİ olması hedeflenmiştir.

- Anaokulundan başlayan oyunla Eğitim çalışmaları; ilk ve Ortaöğretim de haftada 6 saat Beden Eğitimi ile Günlük Beden Eğitime geçilmiştir. Haftada 8 saatlik spor dersiyle 2 yarım gün zorunlu spor yaptırılmakta; dönerli sistem halinde işletilmektedir.

- Dünya Hristiyan Genç Kızlar ve Erkekler Spor Rekreasyon Birlikleri Federal, Eyalet/ Özerk Bölge ve Yerel hükümetlerde ve hükümet dışı kuruluşlarda belediyelerde vs. İşletilmektedir.

- 1970'li yılların başından itibaren Müslama hanımlara, Dinivs. Gençlik Derneklerine, Kilise ve Cami okullarına hükümetler (federal, Eyalet, yerel) tarafından yardım edilmiştir. 1990 yılının Temmuz'undan itibaren Melbourne'de Yüzme Kapalı havuzların ilgili diğer mekanlar haftada en az 2 gün Müslüman Kızlara ve hanımlara tahsis edilmiştir.

- Gençlik ve Spor Kulüplerini, okullarını, Spor, Masaj, Eğitim gibi alanlarda Engelliler dahil Dernek, Vakıf, Enstitü, Akademi vs. kurmak kolaylaştırılmıştır.

- Avustralya'da Yaşam Boyu Okul vardır. 21 yaşına gelmişler Ortaokul ve lise mezunu olmamış olsalar bile Üniversite, Yüksekokul, Meslek Yüksekokuluna gidebilmekte ve spor çalışmalarından yararlanmaktadırlar.

- Yaşanılan tüm fiziksel mekanlarda evlerin bahçeleri dahil; spor, Egzersiz, Rekreasyon aktivitelerinin yapılabileceği derecede tasarlanmıştır.

- Toplu konutların yanında Spor Salonları, Kapalı ve Açık Yüzme Havuzları, geniş açık yeşil alanları, oyun ve spor parkları bulunmaktadır.

- Üniversite, Yüksekokullarda, İlk Ortaöğretimde herkes istediği gibi okula gelebilmekte ve istediği gibi okuyabilmektedirler.

- Liselerden başlayarak Üniversite ve Yüksekokullarda iki diploma, iki bölüm, iki Yüksek Lisans, iki doktora eğitimi programları, uygulanmaktadır. Maddi durumu müsait olmayanlara; insanca yaşama, okul bursu, kira ve gıda yardımı yapılmaktadır. Dolayısıyla herkes hem okuluna gidebilmekte hem de sporunu yapabilmektedir.

- Başkent Canberra’da : Avustralya Spor Enstitüsü; Başkent Spor Akademisi; Canberra Üniversitesi, Beden Eğitimi, Spor , Spor Medyası Bölümleri, Avustralya Spor Eğitimi Koleji/ Üniversitesi bulunmaktadır.

* Eyalet ve Özerk bölgelerdeki okullardan, Kulüplerden yetiştirilen Çocuklar ve Gençler Canberra’ya belirli zamanlarda götürülmekte; orada Uzman Antrenörler yönetiminde özel yeteneklerine ve kabiliyetlerine göre; eğitime tabi tutulmaktadır.

* İllerde, ilçelerde, Bölgelerde, Eyaletlerde Spor Enstitüleri, Spor Akademileri, Spor Eğitimi Kolejinin birimleri; Spor Akademileri, Spor Eğitimi Kolejinin birimleri; Spor Kulüplerine bağlı Araştırma Merkezleri Enstitüleri, Akademiler, Klinikler vs. kurulmuş ve işletilmektedir.

* Gençlik, Spor, Oyun, Beden Eğitimi, Üstün Yetenekliler ve Özel Kabiliyetlerde Spor ve Eğitim Rehberleri ve Danışmanları bulunmaktadır.

* Diğer derslerde de Rehberler ve Danışmanlar öğrencilere, sporculara yardımcı olmaktadır.

* Çocuklarda, gençlerde, yetişkinlerde Liderlik ve Menejerlik çalışmaları yürütülmektedir.

- Spor yapan çocuklara ve gençlere üstün yeteneklilik ve özel Kabiliyetlilik programlarıyla; sınıf atlama, okul bitirme gibi kolaylıklar getirilmiştir. Yani 6 yıllık ilkokul 4-5 yılda; 6 yıllık Ortaokul ve lise 3-4 yılda bitirebilmektedir.

Böylece okullarda her 3 öğrenciye en az bir Master/ Yüksek Lisans ve Doktora yapmış elemanlar düşmekte; dehalat ve mucitlere yönelik çalışmalar yapılmaktadır. Melbourne University High Scholl’da Osmanlı Enderun mektebi Programı uygulanmaktadır.

6- Amerika Birleşik Devletlerinde :

1932 yılında başlamak üzere, 1984 Los Angeles, 1996 Atlanta gibi Olimpiyatlar yapıldı. ABD; süper devlettir. Tesislerini yapmıştır. Ama bizim dikkatinize sunduğumuz şu ana konular önemlidir.

- Birden fazla olimpiyat düzenlenmiştir.

- 1996 Atlanta Olimpiyatlarını Atlanta Üniversitesinin tesislerinde yapmıştır.

- Spor Hekimliği, Engellilerde Spor, Hafif Müsabaka Sporları, Müsabaka Sporlarında, Fiziksel Uygunluk, Masaj, Alternatif Tıp, Akupunktur, Akupresür, Rekreasyon, Serbest Zamanları Değerlendirme gibi alanlarda Kolej, Enstitü, Akademi gibi hükümet ve Hükümet dışı birimler/ kurumlar kurulmuş ve işletilmiştir.

- 1940'da Dünya Hristiyan Genç Kızlar Spor ve Rekreasyon Birliği; 1892'de Dünya Hristiyan Genç Erkekler Spor ve Rekreasyon ve Spor Birliği kuruldu. Federal eyalet ve yerel hükümetler dahil; belediyelerde, Okullarda ve Üniversitelerde ilgili birimler bulunmakta; 12-26; 26-46 ve diğer yaştaki insanlara Spor, beden Eğitimi, Oyun, Rekreasyon, Serbest Zamanları Değerlendirme, Fiziksel Uygunluk, Aktivite, Egzersiz, Masaj, vs. çalışmaları yapılmaktadır.

- Amerika spor eğitimi planına/ programına göre; Çocuklar için Antrenörlük Eğitimi Programları bulunmaktadır.

- Hastalık öncesi Koruyucu hekimlik; Sağlıklı Kuşaklar yetiştirilmesi gibi konular Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenlerine; Sağlık, beden Eğitimi ve Spor Programlarına bırakılmıştır.

- Amerika'da 35000 meslek bulunmakta; bunların 25-30'unu beden Eğitimi, Spor Masaj gibi sağlıklı olmayı sağlayan konular oluşturmaktadır. Her alanda kaliteli adamlar yetiştirilmektedir.

- Amerika'da 2000'li yıllarda Gazetelerde bile, Önleyici hekimlik, Sağlık, beden Eğitimi ve Spor Projesi hakkında çok önemli bilgiler verilmektedir. Buna göre; Yılda 60 milyar dolarlık ilaç tüketimi ve % 25-30 yan etkisini önlemenin yolunu aktif sporla döşemişlerdir. Böylece spor adamlarına yılda 6 milyar dolar harcanmakta; koruyucu Sağlık, beden Eğitimi ve Spor çalışmalarıyla yılda 54 milyar dolarlık kar/ gelir elde etmektedir.

- Türkiye'de 1996 yılında Ankara'da yapılan 4.cü Uluslar arası Spor Bilimleri Kongresinde USEP Projesi (United Staates Sports Education Projesi) sunuldu. Amerika Birleşik Devletleri Spor Eğitimi Projesi adıyla Özel bir şirket; Çocuklar için Spor Antrenörlüğü gibi konularda çok ilginç veriler anlatıldı.

- Kısaca: Amerika Birleşik Devletlerinde Hükümet, Hükümet dışı birimler, vakıflar, Gönüllü ve Dini sektörler, ABDOK (USOC: Amerika Birleşik devletleri Olimpiyat Komitesi) Üniversite ve Yüksekokullar, Vatandaşlar dahil; her kesimin katkıları ile hem ABD süper güç olmuş; hem değişik defalar olimpiyatları almışlar, hem adamlarına ve sporcularına çok önemli değerler vermişlerdir.

7- Türkiye'de:

1908’lerde Osmanlı Milli Olimpiyat Cemiyeti; 1923’te Türkiye Milli Olimpiyat Cemiyeti adıyla kurulan ve 1896 Modern Olimpiyatların takipçisi olan birimler bulunmuştur.

- 1946, 1961, 1980, 1990 yıllarında 4 adet spor şurası yapılmıştır. Bunlar daha çok dışa kapalı şuralardır. 1988’de Birinci Gençlik Şurasında Yurt Dışı Türk gençlerinin Eğitiminden bahsedilmiştir.

- 1999 Spor Şurasında Türkiye içerisinde bir sistem arayışı ile Türkiye dışından ekoller, modeller; ülkeler ve Spor sistemler ininde tartışıldığı çalışmalar yapılmıştır.

- Türkiye’de ilk defa 1999’da Birinci Özürlüler Şurası yapıldı. Özel ve Özürlüler Olimpiyatlarından ciddi olarak bahsedilmiştir.

- Her ne kadar Türkiye’deki Spor Federasyonları başkanları, beden Terbiyesi genel Müdürleri, Gençlik ve Spor Genel Müdürleri, TUMOK, (Türkiye Milli Olimpiyat Komitesi) içersinde yer almış olsalar bile; Beden Eğitimi ve Spor Elemanları TUMOK’a fazla yaklaştırılmamışlardır.

- 1932-1974 arasında Türkiye’de Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri, sadece ortaokul ve liselerde Beden Eğitimi dersleri için 2-3,4 yıllık öğretmenlik olarak uygulanı gelmiştir.

- 1969-1979 yılları arasında İlkokul öğretmenlerinin yılda birer aylık olmak üzere; 2 yılda kurstan geçirilen Öğretmenler; İlkokullara beden Eğitimi (ve Spor) öğretmenleri olarak atanmışlardır. (toplam 15000 kişi civarındadır.) Bunda 1969’da kurulan Gençlik ve Spr Bakanlığının da çok büyük rolleri olmuştur.

- Ama Türkiye’de İlkokullarda beden Eğitimi Öğretmenlerine karşı müthiş bir direnme gösterilmiştir. Bunda ilgili tarihlerdeki Adalet Partisi (AP) Yöneticiler ve Bakanlar ile; CHP (Cumhuriyet Halk partisi) Bakanlar ve Yöneticiler arasında çeşitli tartışmalar yaşanmıştır. Bunları Türkiye Spor Yönetiminin açmazları olarak ayrı bir çalışmada irdelemek gerekmektedir.

1984 yılında Amerika Birleşik devletlerinde yapılan bir toplantıya TUMOK adına katılan Spor Adamlarımız çok basit bilgiler vermiş; sadece 1923’te TICİ; 1936’da Türk Spor Kurumu; 1938’de BTGM (Beden Terbiyesi genel Müdürlüğü) kuruldu. 1969’da BTGM 1970’te ona bağlandı şeklinde ifade de bulunmuştur.

- Aslında TUMOK 1974 yılına kadar Türkiye’den Olimpiyat kabilelerinin gönderilmesinde rolünü yerine getirmiş, onun dışında Türkiye’ye Olimpik Spor Eğitimi üzerinde pek etkili olamamıştır.

* Ancak 1974 yılında Türkiye’de Gençlik ve Spor Akademilerinin açılışında asli rolünü yerine getirmiştir. Başta Ankara’da Ondokuz Mayıs gençlik ve Spor Akademisi (

1974); İstanbul'da Anadolu Hisarı ile Manisa gençlik ve Spor Akademisinin (1975) kuruluşlarında olumlu katkıda bulunmuştur.

* 1977-1978'de Türkiye'de Sporda yetenek araştırması vs. yaptırmış.

* 1980'de TÜMOK ve Almanya Milli Olimpiyat Komiteleri arasında Bonn'da anlaşma imzalanmıştır. Türkiye'ye Almanlardan Spor Uzmanları 1980-1988 arasında 35 adet kurs, seminer, vs. yapmışlardır. Bundan araştırmacıda istifade etmiştir.

- TÜMOK'a bağlı Olimpik Akademi vs. kurulmuşsa da fonksiyonel işletilememiştir.

* Bunda bir yandan TÜMOK'un Olimpiyat vs. alma açık hedeflerinin olmayışının yanında; olimpik Akademilerinin işletilme şekline, spor Bilim adamlarına ne kadar etkin yer verilip verilmemesinin de rolünün olduğu söylenebilir.

- 1992 yılında Türkiye'de bir Olimpiyat alma düşüncesi yeşerdi. Bunda eski Başbakanlardan ve 8.inci Cumhurbaşkanı Turgut ÖZAL'ında çok büyük rolü olmuştur. Onunda katkılarıyla, 1992 'de 3796 yılında İstanbul Olimpiyat Oyunları Hazırlık ve Düzenleme Kurulu kuruldu.

* 1996,2000,2004,2008 Olimpiyat Oyunlarına almak için müracaatlar yapıldı. Çok yoğun çalışmalarda yapıldı ama bir türlü alınamadı.

* Olimpiyat almada siyasi, sosyal, kültürel kriterlerin yanında; yapılmış spor tesislerini de çok önemi bulunmaktadır.

* Ulaşım, çevre, her türlü altyapının yanında; 2004 itibarıyla 100.000 (yüzbin) yetiştirilmiş spor elemanı 60-70000 dışarıdan getirilecek gönüllü yabancı spor elemanlarına da ihtiyaç bulunmaktadır.

- 1977 yılında Ankara'da Gençlik ve Spor Akademisinde karşılaştırmalı Spor Yönetimi, karşılaştırmalı beden Eğitimi, Anadolu Hisarında karşılaştırmalı beden Eğitimi; her üçünde de Türk Spor Teşkilatı, Spor Yönetimi ve Organizasyonu gibi dersler vardı. Gençlik Liderliği, Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği , Spor Yönetimi, Spor Yöneticiliği, Antrenörlük gibi bölümlerle Dünyadaki Spor Yönetimleri ve Spor Yöneticiliği, gibi alanlarda Türkiye'ye yoğun bilgi transferleri yapıldı.

* Hatta 1974 yılında Gençlik ve Spor Akademileri açılırken; 40 yabancı ülkenin Gençlik Spor, beden Eğitimi, rekreasyon, Spor Yönetimi, Spor Yöneticiliği, Liderlik Eğitimi sistemleri getirildi ve Türkçe'ye çevrildi. Bunlar Türkiye ye çok olumlu gelişmelere vesile oldular.

8- Türkiye'de Sporda Ekoller ve Modelleri;

- Türkiye'de Alman, Fransız, İngiliz, Amerikan, İsveç, Rusya, Çin, Avustralya, Kapitalizm, Komünizm, Sosyalizm, vs. çok büyük etkileri de olmuştur.

- Alman, ekolünde Beden Eğitimi ve Spor Eğitimi, Antrenörlük Eğitimi, Spor Kulüpleri, Masaj gibi konularda etkilenilmiş, ama engellilerde Beden Eğitime 1990'lı yıllara kadar pek yer verilmemiştir. Gençlik Liderliğinden pek yararlanılmamıştır.

Almanlardaki Yüksek Lisans ve Doktora Eğitimi sistemlerine pek yansımada. Almanya'dan gelenlerle Türkiye'den yetişenler arasında Türkiye'de Eğitimde kulüpleşme ve Spor Yönetiminde sorunlar yaşandı.

Hatta 1938 yılında 3530 sayılı Beden Terbiyesi Yasasının Almanya'dan örnek alındığı belirtildi. Almanyada'ki gibi Federal, Eyalet, Yerel Hükümetler, Okul Spor Kulüpleri; Spor Kulüpleri okulları, Uluslar arası Spor Bilimleri Enstitüsü, Spor Bilimleri Enstitüleri, Spor Yönetimi ve İşletme Akademisi, Spor Yönetimi Akademisi gibi ekolar Türkiye'ye transfer edilemedi. Bu arada Türkiye'de Beden Eğitimi Öğretmenleriyle Spor Kulüpler, Spor Federasyonlarının yöneticileri arasında çok tartışmalı yıllar geçti. Fakat 1936 Berlin, 1972 Münih Olimpiyatları hiçbir zaman Türkiye'de örnek teşkil edemedi. 1946 yılında hazırlanan 1942-1962 yılları arasında uygulanan Federal Almanya Altın Gençlik ve Spor kalkınma Planlarından Türkiyeli yetkililer pek etkilenmediler.

Kısaca; 1945'de II.Dünya Savaşının ardından bölünmüş; ama birleşmek için günde 24 saat çalışan Hristiyan Katolik Alman İdealizminin manevi dinamiklerinden işe yarayanlar kullanılmadı. Alman Olimpiyat Cemiyeti Türkiye'de kurulmalıdır.

İsveç Ekolünde masaj vardı. Ama eski İsveç sisteminden sağlamlarda Beden Eğitimi ve Spor modeli alındı. 1911-2003 tam 92 senedir Engelli Özürlü Öğrenciler Osmanlıda ve Türkiye'de rapor alınmaya zorlandılar. Kurul Raporlarının peşlerinde koşturuldular.

İsveç Kraliyet Beden Terbiyesi, İsveç Jimnastik ve masaj Enstitüsü gibi Jimnastik ve masaj Enstitüsü gibi birimler nedense Türkiye'de kurulamadı. Bunların yanında masaj enstitüleri masaj yüksekokullarına yer verilmedi. Üniversite ve Yüksekokullarda Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokullarında masaj Bölümleri açılmadı. Türkiye'de yarışma tipi İsveç jimnastiğinin çok büyük etkisi altında kalınmıştır. Stockholm olimpiyatlarında Türk spor adamlarını fazla ilgilendirmemiştir.

* Fransız Ekolünde Gençlik ve Rekreasyon Liderliğine çok büyük önem verildi. Ama Fransa'daki milli eğitimi gibi Enstitüler vs. Türkiye'ye getirilemedi. Eski Fransız Spor Yönetimi modeli yenileriyle değiştirilmedi. Fransa'daki Doktora Programlarından pek yararlanamadı. Hatta Fransız sosyalist sistemlerinin etkisinde kalındı. Türkiye Beden Eğitimi Öğretmenleri derneği 1959'da kuruldu.

* İngiliz ekolünden de yararlanılma yönleri oldu. İngilizlerde Beden Eğitimi ve Spor Bilimlerinde Lisans, Yüksek Lisans,Doktora yapanlar oldu. Hatta Spor Yönetimi ve Spor

Yöneticiliği kurslarına katılanlarda bulunmaktadır. Ama İngiliz Uluslar Topluluğu Gençlik, Spor, rekreasyon, Spor Liderliği ve Menajerliği gibi konular ve bunların uygulama alanları olan İngiliz uluslar Topluluğu spor Oyunları, Gençlik Merkezlerinde Liderlik çalışmalarına Türkiye’de pek yer verilmedi. Halbuki 52 ülke arasında Gençlik Merkezi, Spor oyunları 1930’lardan itibaren spor oyunları 1930’lardan itibaren yürütülmektedir. Türkiye’de de Türk Dünyası Spor ve Gençlik Oyunları İslam ülkeleri gençlik ve Spor Oyunları vs. yapılması mümkündür.

İngilizlerin Dünya’ya hakim olma düşünceleri ve yürüyen metotlarından yararlanılmalıdır. Ayrıca Engelliler Spor Çalışmalarına 1932’den bugüne olan tecrübelerinden de istifade yoluna gidilmelidir.

* Rusya ve Sovyet Sosyalist Cumhuriyetleri Birliği Ekolünden bazı konularda olumlu yararlanıldı. Lenin’in Sporda Kitle Sporunu; marks’ın Spor Afyondur gibi sözleri Türkiye’yi de çok etkiledi. Profesyonel sporlara pek sıcak bakılmadı. Daha çok Amatör Spor çalışmaları ön plana alındı. Rusya’dan esen her komünist ve solcu Rüzgarlar kanun olarak kabul edildi. Rus Ortodoksların yayılmacı emellerinden pek etkilenilmedi. Mascona Beden Terbiyesi Enstitüsü ve 1975’lerde ona bağlı 7 spor fakültesi model alınamadı. Spora küçük yaşlarda başlanmadı. Hatta: Dünyada 90-100 milyonluk konuşulan Almanca dili zorunlu seçmeli vs. okutulurken; 300 milyon luk komşumuzun Rusça dili öğretilmedi. Bunun yanında; Rusya’nın sporcu, Antrenör, yönetici, masaj vs. Eğitimi modelleri pek irdelenmedi.

* Çin Ekolünden komünizm ve mao açısından belirli etkilenmeler olmuştur. Eğitim yönü daha çok masaj Akupunktur, Akupressür gibi konularda ve kitle yaygın sporların geliştirilmesinden yararlanılmıştır. Ama 1.350 milyarlık Çin’in yabancı kültürleri eritme, kendine özgü ekol kurma ve model bulma çalışmaları örnek alınmalıdır. 2000 yılında imzalanan Türkiye-Çin Halk Cumhuriyeti Bilimsel, Kültürel ve Teknik Antlaşması hem sporda, Olimpiyatlarda hem de Sincan-Uygur Özerk Bölgesi Türklerin geliştirilmesinde vs. kullanılmalıdır.. Avrasya, Asya ve Pasifik Ekonomik Konseylerinde Çin’den hem yararlanılmalı; hem de 2008 Pekin Olimpiyat Oyunları tecrübelerinden istifade edilmelidir.

* Avustralya Ekolünden çok Kültürlülük Sydney 2000 ve 1956 Melbourne Olimpiyatlarından 1996 Melbourne Olimpiyatları Hazırlık çalışmalarından yararlanılmaktadır. İngiliz uluslar Topluluğu Spor oyunları, Gençlik, Spor, rekreasyon, Engellilerde Spor, Masaj, Spor Yönetimi ve Spor Eğitimi, Akupressür, Akupunktur, Shiatsu gibi tüm birikimlerinden yararlanılmalıdır. Spor derneklerinin , Gençlik ve Spor gibi alanlarda Enstitü Akademi gibi birimlerin serbestçe kurulmasından istifade edilmelidir. Gençlik ve Sporda, Kayıpçılıkta, Dinlenmede manevi özgürlük; oluşmasından, Eşit haklar ve fırsatlar

Komisyonları; Üniversite Yüksek okullar, Meslek Yüksekokulları, Avustralya Spor Yöneticileri Derneği, Her eyalette ve yerel alanlarda Olimpiyat Komiteleri kurulması; isteyen tüm Gençlik Spor adamlarının Olimpik çalışmalara serbestçe katılımı; Avustralya sporda kabiliyet eğitimi; Master Gençlik ve Spor, Rekreasyon ve Engellilerde kalkınma planları gibi konularda Avustralya'dan yararlanılmalıdır. Avustralya Spor Enstitüleri, ve Akademileri, Avustralya Spor Eğitimi Koleji, Avustralya Beden Eğitimi Koleji gibi birikimlerden yararlanılmalıdır.

Avustralya'nın 1995'de teklif ettiği ortak Üniversite vs. kurulması; gençlik ve Sporda Eğitimde işbirliği projeleri imzalanmalıdır. Avustralya'nın 60 ülkeye çeşitli yardım projelerinden vs. istifade edilmelidir.

Gençlik ve Sporda Avustralya Asya ve Pasifik Konseyinin Lideri durumundadır. İsteyen herkesin okuyabilme, proje üretebilme ve muhtemelen uygulanabilme şansı verilmektedir.

* Amerika Birleşik Devletleri Ekolünde; 3750 civarında Üniversitesi ve Yüksekokulu, Meslek Yüksekokulu, Enstitü, Akademisi bulunmaktadır.

* Dünya Devleti olma; dünyayı yönetme, normal değişimlerin yanında; zorunlu değişimleri de dünya gündemine taşıdı. Hükümet dışı ve dini kurumlara ve kuruluşlara çok önem verdi. Dünya Hıristiyan Genç Kızlar ve Erkekler Spor ve Rekreasyon Birliklerini Federal, Eyalet Spor ve Rekreasyon Birliklerini Federal, Eyalet ve yerel yönetimlerde örgütlediler.

Ekonomi sivil örgütlenme dünyayı, yönetme idealleri, kendilerini ve dünyayı zorla değiştirme hedefleri süper ülke olmalarını sağladı.

* Okul sporlarına, spor sağlığına, sağlıklı gençliğe çok büyük önem verdiler.

* İsteyen herkese Üniversite ve yüksekokullarda okuma hakları verilmektedir.

* Amerika Birleşik Devletleri, Spor Eğitimi Projesi (USEP) ile; tüm dünya çapında yayın yapmaktadırlar.

* Atlanta Şehrinde bulunan Atlanta Üniversitesi gibi bir Yükseköğretim Kurumunda 1996 Atlanta Olimpiyatları yapılmaktadır.

III. Türkiye'de Olimpiyat Yapılmasında Alternatif Çözümler

9- Türkiyede Gençlik Spor ve Rekreasyonun yeniden yapılanması: Türkiye Gençlik Spor ve Rekreasyon Bakanlığı, Bölgesel ve Yerel örgütlenmeleri kurulmalıdır.

- Türkiye Gençlik ve Spor Üniversitesi Bölgelerde kampusleri ve Bölge Enstitüleri, Akademileri kurulmalıdır.

- Tüm Spor Federasyonlarından oluşan Türkiye Mili Olimpiyat Komitesi ile Türkiye Olimpiyat cemiyeti bunun asli üyesi olmalıdır.

- Uluslar arası gençlik spor ve rekreasyon, spor yönetimi, Spor Yöneticiliği, masörlük vs. alanlarda Enstitü, Akademi, Kolej, meslek yüksekokulu gibi birimler kurulmalıdır.

10- TÜMOK'da yeniden yapılanma; Tümok'da kadrolarda gençleştirmeye gidilmelidir.

- TUMOK AKADEMİSİ profesyonelce işletilmelidir. Hem spor adamları, hem sağlam ve hasta sporcuların eğitimleri sağlanabilmelidir.

- Tümok'da çeşitli komisyonlar ve çalışma grupları oluşturulmalıdır. Türk Dünyası , İslam Ülkeleri, Avrupa, Asya ve Pasifik , Amerika, Afrika, Asya ve Pasifik Konseyi, Avrasya, Akdeniz Ülkeleri gibi spor konseyleri kurulmalı; olimpiyatları alabilme stratejileri geliştirilmelidir.

11- Türkiye'de Gençlik ve Sporda Altın/Master Planları yapılması: 15'er yıllık kalkınmışlık , Uzun dönemli planlardan oluşmaktadır. Hatta 25,50,100 ve 200 yıllık şekilde hazırlamasının yanında; 1000 yıllık sürdürülebilir. Gençlik ve Spor Planları Birleşmiş Milletler çerçevesinde mümkündür. Uzun dönemli Gençlik ve Spor Kalkınma Planlarını Almanya 1750, Avustralya 3750 kişiyle hazırlanmıştır. Türkiye olarak 4500-5000 kişiyle hazırlayabiliriz. Bunun ardından Olimpiyatlar mutlaka gelebilir.

12- Türkiye'nin 2012 ve sonraki Olimpiyatlara Talip olması: Araştırmacı Doktora Tezini Türkiye, Avustralya ve Almanya'nın Makro Spor Organizasyonları üzerine yazdı. (İstanbul 1989. Marmara Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü: Mürsel AKDENK) Oradada belirtildiği üzere Türkiye 2012-2020 arasındaki Olimpiyatlardan birisini alabilmesi mümkündür denildi. Zira tesis Pkankaması, Tasarımı, İşletimi, Tamiri, gibi konularda Almanya ve Avustralya tecrübelerinden de istifade edildi.

Konu: STV'de Sinan Endenün katıldığı canlı yayında; 15 Mayıs 1996 Akşamı Van'dan bağlanılarak da belirtildi. Haziran 1996 yılında İstanbul Hapitat II. Çalışmalarında TUMO ve İstanbul Olimpiyatları Hazırlık ve Düzenleme Kurulunun Konferanslarında da belirtildi. Çünkü karşılaştırmalı Spor yapılmaması; ve spor tesislerinin planlanması ve programlanmaması araştırmalarının ardından ilgili karara varılmıştır.

TÜMOK Başkanı Sinan Erdem'in "evladım gel birlikte çalışalım demesini" o günkü Van'da bulunan 100. yıl Üniversitesi Rektörlüğüne sunmadığı için TÜMOK ile birlikte çalışma fırsatı bulunamamıştır. Hatta Aralık 1993 'te TÜMOK Başkanlığına dilekçe verilmiş; Şubat 1994'te Dr.Mürsel AKDENK; "bilgisinden ve tecrübesinden istifade edilmesi, gerekli

insanlar arasındadır ve kendisinden yararlanılacaktır” denilmesine rağmen; bu yola başvurulmamıştır.

* Marmara Üniversitesi 30 Mayıs 1993’te “ Türkiye’de Olimpiyat Alınmasında Bilim Adamlarının Rolü” adlı Konferansa TUMOK başkanı Sinan Erdem’de katılmış; araştırmacı hem konuşmacı, hem oturum başkanı olarak görüşlerini olumlu açıdan belirtmiştir.

13- Türkiye Gençlik ve Spor Eğitim Projesi(TÜGSEP) Türkiye Gençlik Spor Eğitimi Projesi en az 15 yıllık ve Üstünü kapsamaktadır. Burada; Türkiye’de bulunan 42 milyon gencin Liderlik eğitiminden geçirilmesi; mevcut nüfusun yüzde sekseninin spora yönlendirilmesi en az 70-140 bin arasında Gençlik ve Spor Kulübü kurulması; Coğrafi bölgelerde Gençlik ve Sporda kurumların ve kuruluşların işletilmesi; Türkiye Gençlik ve Spor Üniversitesi Enstitüleri, Akademileri, Yüksekokullarının kurulup eleman ve sporcu yetiştirilmesi gibi pozisyonlardan bahsedilmektedir.

* Burada her, 10 gence en az bir Gençlik ve Spor Lideri düşmektedir. Türkiye’de 4,5 - 5 milyon Gençlik Liderinin; 150-200.000 spor liderinin yetiştirilmesinden bahsedilmektedir.

14- Türkiye Engelliler gençlik, Spor, Sağlık, Araştırma Konseyi (TEGSSAK) : Türkiye’deki Engellilerde Spor, Gençlik, Sağlık, Beden Eğitimi, Spor Araştırma Konseyi kurularak, ilgili dernekleri kulüpleri, okulları, öğretmenleri, herkesi bir çatı altında toplamalıdır. Buna Türkiye Gençlik ve Spor Konseyi’nde denilebilir. İlgili tüm teorik ve pratik uygulamalı bilimsel çalışmaları yürütmelidir.

* Gençlik Spor, Milli, Eğitim, Sağlık, çalışma ve Sosyal Güvenlik gibi bakanlıklardan görevlilerde bu konseyde yer almalıdır.

15- Türkiye Üstün Yetenekli Ve Özel Kabiliyetli Gençlik Ve Sporcu, Spor Elemanı Yetiştirme Planı: Osmanlı 1453, Almanya 1947, Avustralya 1970, 1980 , Amerika 1840, 1842 İsrail, 1980, gibi farklı ülkelerin üstün yetenekli ve kabiliyetli çocukları, Gençler Eğitim, Spor Rekreasyon Planları vardır.

* Böylece bir yandan cihan devleti olmanın yolları aranmakta, her ülke kendi insanına dünyada birinci sınıf olabilmenin ve dünyayı yönetmenin yolları verilmektedir.

* 1998 yılında 6.ncı Uluslar arası Spor Bilimleri Kongresinde “Türkiye’de Üstün Yetenekli ve Özel Kabiliyetlerde gençlik, Spor ve Rekreasyon Eğitimi Ulusal Programı” adlı bir bildiri araştırmacı tarafından sunulmuştur.

1999 Spor Şurasında Türkiye Gençlik ve Spor Konseyi ve Özel Gençlik ve Spor Elemanı Yetiştirmesinden bahsedilmiştir.

16- Türkiye Olimpik Akademi ve Türkiye Gençlik Akademisi, Türkiye Spor Eğitimi Akademisi, Türkiye Gençlik ve Spor Üniversitesi vs. işletilmesi.

* T  MOK'a bağlı daha önce kurulan Türkiye Olimpik Akademisi ve etkili verimli, ve fonksiyonel şekilde i letilmelidir.

* Türkiye Gençlik Akademisi; Hem Türkiye gençlerine ideal, hedef verilmelidir. Hem de Türkiye gençliği Olimpik idealler doğrultusunda yeti tirilmelidir.

* Türkiye Spor Eğitimi Koleji/ Akademisi: Türkiye'de Süper  ocukların, süper gençlerin spor yoluyla eğitilmesi programları i letilmelidir. Bu amaçla Türkiye Spor Eğitimi Akademisi/ koleji kurulmalıdır. Tüm coğrafı bölgelerde örgütlenmelidir.

* Türkiye Gençlik ve Spor Üniversitesi Kurulması; merkezi Ankara, İstanbul, Samsun'da bulunan ; ama tüm coğrafı mekanlarda kurulan Türkiye Gençlik ve Spor  niversitesi kurulup i letilmelidir. Lisans, Yüksek Lisans , Doktora ve Doktora sonrası Gençlik ve Spor Bilimlerinde Eğitim yapılmalıdır.

17- Türkiye  ağda  eğitim projesi (TU EP): Türkiye'de isteyen herkese  niversite ve Yüksekokul kapısı açılmaktadır.

Hükümet birimlerinin yanında; hükümet dışı birim özel vakıf  niversiteleri, Yüksekokulları, meslek yüksekokulları, Enstitüleri, Akademileri, vs. kurulmalıdır.

18- Türkiye Yüksek sanayi Eğitimi Planı/ Projesi (T YSEP) : Türkiye'nin e itli alanlarında Yüksek Sanayi Eğitimi Projesi / Planı hazırlanmalı ve Gençlik, Spor, rekreasyon, Serbest zamanları Değerlendirme gibi alanları dahil, ilgili alanda süper Endüstrilerin kurulması, yeni i  alanlarının oluşturulması sağlanmalıdır.

19- Türkiye Yüksek Kaliteli eleman yetiştirme Planı/ Programı (T YEP): Türkiyede Gençlik ve Sporda başta olmak üzere; tüm alanlarda  zel Lisan  st  Eğitim Programı uygulanmalıdır. Herkes kendi alanında; Gençlik ve sporda kendi alanlarında  zel Yüksek Lisans ve Doktora, Yardımcı Doçentlik/ yardımcı Profesörlük, Doçentlik ve Profesörlük  alı maları yapılmalıdır.

* Akademik Y kseltmelerde : Ulusal ve Uluslar arası Gençlik Spor, Eğitim vs. Çalışmalarda  n planda tutulmalıdır. Hatta kriterleri dolduran herkes ilgili basamaklara otomatik yükseltmeler yapılmalıdır.

* Üstün yetenekli ve özel kabiliyetler alanlarında  alı malarada bazı kolaylıklar sağlanmalıdır.

20- Türkiye ideal Gençlik ve Spor Eğitim Projesi (T GSEP) Anne karnından mezara kadar olan süreçte Türk insanının ideal hedefler, uğrunda  ocuklara , Gençlik spor ve Eğitim Projesi/ Programı/ Planı vs. hazırlanmaktadır. Yurt dışı Türklerden de yararlanılmalıdır. Türkiyede süper  ocuklar, Gençler, Dehalar ve mucitler gibi konularda ideal Yetiştirme Projeleri hazırlanmaktadır.

* Böylece : Türkiye’de İdeal üstün yetenekli ve kabiliyetli, deha ve mucitlerde Gençlik ve Spor Projeleriyle; Türkiye Gençlik ve Spor Ekolleri, Modelleri hazırlanmaktadır.

IV: Tartışma, Sonuç ve Öneriler

21- Tartışma.

21.1. Genel tartışma: Bu çalışmada dünyadaki Spor, gençlik, Beden Eğitimi Ekollerinden ve modellerinden yararlanıldı. Almanya, Fransa, Amerika Birleşik Devletleri, Avustralya gibi ülkelerin olimpiyat alma programları / Planları anlatıldı. İsrail dahil belirtilen ülkelerin dünyayı yönetme ve cihan devleti olabilme adeali, hedefi vs. anlatıldı, bunlardan yararlanılma yolları ifade edildi.

* Dünyadaki farklı ülkelerin Lider Çocuk, gençlik, Sporcu ve Spor adamları yetiştirme planlarından bahsedildi. Üçüncü bölümde bu konuda, ciddi bir çalışma Projesi üretildi.

* Bu araştırmada: Dünyadaki farklı ülkeler, Ekonomiler Dinler, Diller, Hedefler, İdealler, Ülkülerden kalkınmada Gençlik ve Spor Altın/ Master Planlarından vs. bahsedildi.

21.2- Özel Tartışma: Dünyada süper ülke ve toplum olmanın iç dinamikleri anlatılarak; Türkiyede Ekonomi, Endüstri, İdeal, Hedef, Din, Dil, insan gücü, beyin gücü, beden kabiliyetlerinin de katılımıyla süper Türkiye’nin süper olma yolları da anlatılmıştır.

* Türkiye’de Olimpiyat alamamasının nedenleri anlatılmış; ama Olimpiyatları alabilmenin yollarıda verilmeye çalışılmıştır.

* Türkiye’de Olimpiyat almada ve süper Türkiye’nin kurulmasında; yeniden yapılanma, kurum ve kuruluşların yeniden değerlendirilmesi yapılmıştır.

* Türkiye’de Altın Gençlik ve Spor Kalkınma Projelerinden bahsedilmiştir.

* Türkiye için Olimpiyat almanın alternatif yolları ortaya konulmuştur.

22- SONUÇ:

22.1- Genel Sonuç: Dünyadaki son 100 yıldaki farklı gelişmeler, olimpizm durumu; Türkiyede’ki kurumların ve kuruluşların çağdaşlarıyla karşılaştırması yapıldı; Gençlik, spor ve Olimpiyat sisteminde yeniden yapılanmaya gidilmesinden bahsedildi. Türkiye Gençlik ve Spor Konseyi, Türkiye Gençlik ve Spor Üniversitesi, Gençlik ve Sporda Uluslar arası çalışan bilim adamlarından da yararlanılması gibi pozisyonlar anlatıldı. Türkiye Gençlik ve Spor ekolünden ve modelinden bahsedildi.

* Her türlü insan, madde, manevi kaynaklarının birlikte kullanılarak hem 2012-2020 olimpiyatlarının alınması; hem de Cihan Devleti olmanın şartları belirtildi.

22.2- Özel Sonuç; Süper ve çağdaş ülkelerde olduğu üzere; Türkiye’de şemsiye gençlik, Spor, Rekreasyon, Sağlık, beden Eğitimi gibi Organizasyon kurulması önerildi.

* Bunun yanında: Türkiye Gençlik ve Spor Üniversitesi, Türkiye Olimpiyat Cemiyeti Türkiye Gençlik ve Sporda Olimpik Akademilerin, Türkiye Spor Eğitimi Kolejinin kurulması sağlanması temin edilmelidir.

* Kurum ve kuruluşlardaki merkezi, Bölgesel ve yerel örgütlenmenin, kampuslerinin kurulması savunuldu.

* Türkiye Olimpik Akademisinin yeniden yapılanması ve ilgili tüm çalışmak isteyenlere kapının açılması önerildi.

* Türkiye’de ilk kez negatif ve Pozitif yönden değerlendirme/ eleştirel bakışla; Olimpiyat Alma Planı, Olimpik Sporcu ve Gençlik Yetiştirilmesi Projelerinden bahsedilerek; Türkiye’de suyun basınçta olanlara Rehberlik ve Danışmanlıkta özel bir uslub kullanıldı.

23- Öneriler

23.1- Makro Öneriler.

1) Amerika Birleşik Devletleri, İsrail, Almanya, İngiltere, Fransa, Avustralya, Çin, Japonya ve Osmanlı, İngiliz Uluslar Topluluğu, Avrasya, Asya ve Pasifik Konseyi gibi Bölgesel ve Cihan Devleti olma yolları Türkiye tarafından da kullanılmalıdır.

2) Türkiye Gençlik ve Sporda yeniden yapılanmaya gidilmelidir. Türkiye Gençlik ve Spor Konseyi kurulmalı; Olimpik Master/ Altın Planı hazırlanmalıdır.

3) Teorisyeni ve Pratisyeniyle herkesin, geniş katılımıyla Türkiye Olimpiyat Alma Planı (TOAP) hazırlanmalı , ilgili birimler, kurumlar ve kuruluşlar kurulmalıdır.

4) Türkiye’de çok amaçlı sporcu yetiştirme; Spor Elemanı Yetiştirilmesi; isteyen herkese4 Gençlik ve Spor, Rekreasyon, Masajda Yüksek Lisans ve Doktora yapma iki doktora, Yardımcı Profesörlük, Doçentlik ve Profesörlük yolları açılmalıdır. Değerlendirmeler ve kendi mesleki dillerinde yapılabilmelidir.

5) Bir yandan Hükümetleri Üniversite ve Yüksekokulların yanında; Özel- Vakıf Üniversiteleri, Yüksekokulları, Meslek Yüksekokulları Enstitüleri, Akademileri vs. de gençlik ve Spor Bilimleri alanlarında ve bunlarla ilgili 25-30 civarında dünyadaki meslekler Türkiye’de açılmalı; Yüksek Lisans ve Doktora Programları hem yaygınlaştırılmalı ve isteyen herkese açılmalıdır.

6- Günümüzde Dünyaya hakim olma ve Dünyayı yönetebilme düşünceleri sadece Süper ülkelerde değil; Türkiye’de Gençlik ve Spor alanlarında da yapılmalıdır.

7- Türkiye’nin Gençlik ve Sporcu ve Spor elemanı yetiştirme Altın Projesi başlatılmalıdır.

8- Türkiye’de Olimpiyat almada; Halkın Sponsorluğunun , herkesin maddi ve manevi katkılarının alınması gibi uygulamalara kısa zamanda başlanılmalıdır.

9- Türkiye Olimpik Akademisi derhal, merkezde 7 Bölgede, illerde örgütlenmelidir.

23.2- Mikro Öneriler:

10- merkezi İstanbul’da Türkiye Olimpiyat Cemiyeti kurulmalıdır. TÜMOK (Türkiye Milli Olimpiyat Cemiyeti) ve Türkiye Olimpiyat Cemiyetinin 7 Bölgede ve İllerde, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulları ve Bölümlerinde örgütlenmelidir.

11- Türkiye Gençlik ve Spor Liderliği, Yönetimi, Yöneticiliği ve Menajerliği gibi alanlarda dernekler kurulmalıdır.

12- beden Eğitimi ve Spor Bölümleri ve Yüksekokullarında Olimpik Spor Lideri, Olimpik Sporcu, Olimpik Spor Eleman Yetiştirme sertifikası programları hazırlanmalıdır. 2012 Olimpiyatları için Eleman yetiştirmeye hemen başlanılmalıdır.

13- Türkiye’de İstanbul’un yanında, Ankara, İzmir, Bursa, Antalya, Samsun gibi şehirlerde de olimpiyat tesisleri kurulmalıdır.

14- Başta Ondokuz Mayıs, Uludağ gibi Üniversitelerde Olimpik Spor Tesisleri kurulmalıdır.

15- Türkiye’de Beden Eğitimi dersleri haftada en az 6 saat; spor dersleri 6-8 saat olarak uygulanmalı; A-12 (Anaokulu- Lise son) Programları yapılmalıdır.

16- Tüm Üniversite ve Yüksekokullarda Beden Eğitimi, Spor, Gençlik ve Spor, rekreasyon Liderliği Programları uygulanmalıdır.

17- Türkiye Olimpiyatları Hazırlık ve Düzenleme Kurulu adlı bir birim kurulmalı; 7 Bölgede onun örgütlenmesi sağlanılmalıdır. (TOHAK)

18- Olimpiyat Hazırlık ve Düzenleme Kuruluna bağlı Türkiye Spor Eğitimi Koleji kurulmalıdır. Araştırmacıda dahil Üniversitelerden isteyenlere büroda çalışma ortamı sağlanmalıdır.

19- Türkiyenin Olimpiyat Almasında çok amaçlı politikalar ve stratejiler geliştirilmeli; Süper ve Olimpiyat Almış ülkenin katkıları, yardımları ve birikimleri kullanılmalıdır.

20- Türkiye’de Gençlik ve Spordaki Akademisyenler dahil; gerekli maddi ve manevi uygunluk, Akademik Yükseltme ortamları sağlanılmalıdır. Süper Türkiye’nin oluşturulması; 2012’nin hoşgörü olimpiyatları olmasında hep beraber katkıda bulunulmalıdır.

V. Yararlanılan Öncelikli Okuma Kaynakları:

1- Beden Eğitimi, Spor ve İstanbul Olimpiyatları: Sekizinci beş yıllık kalkınma planı.

Özel İhtisas Komisyonu Raporu: DPT. Ankara 1999

- 2- 1999 Spor Şurası : GSGM. Ankara 1999
- 3- 1990 Spor Şurası : GSGM Ankara 1990
- 4- 1988 Gençlik Şurası : BTSGM Ankara 1988
- 5- 1980 Spor Şurası : BTGM Anlara 1980
- 6- 1999 Birinci Özürlüler Şurası: Özürlüler İdaresi Başkanlığı Ankara 1999
- 7- Cem Atabeyoğlu (Editör): Olimpiyat Oyunlarının Yüzüncü Yılında Türkiye, TUMOK. İstanbul 1997.
- 8- Mürsel Akdenk: Türkiye’de Üstün Yetenekli ve Özel kabiliyetli Gençlerde Spor, Rekreasyon ve Liderlik Eğitimi Ulusal Programı. 6.ncı Uluslar arası Spor Bilimleri Kongresi, Hacettepe Üniversitesi. Ankara- Türkiye. 3-5 Kasım 2000, sh.1-32.
- 9- 13th Biennial World Conference of World Gifted and Talented Children: İstanbul-Turkey. August 2-6, 1999.
- 10- D.Dieckelmann and H.G.Sack: “ Careers in Physical Education in Germany Today” International Journal of Physical Education in Germany Today” International Journal of Physical Education . Volume XXX, Issue 4,4th Querrter. Germany, Stuttgart, 1993, sh. 33-37.
- 11- Özcan Demirel; Karşılaştırmalı Eğitim. Ankara. Türkiye 2000.
- 12- İrfan Erdoğan; Çağdaş Eğitim Sistemleri. 4’üncü Baskı. (1945) İstanbul-Türkiye 2000.
- 13- Hollis F. Fait: Special Physical Education. Third Edition. US A (1960,1966) 1972.
- 14- Yavuz Seli Ağaoğlu: Türkiye’de Üniversitelerin Rekreasyon Programlarının Geliştirilmesi. Doktora Tezi. Ondokuz Mayıs Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü. Samsun.2002
- 15- Janet A. Seaman and Karen P. Depauw: The New Adapted Pyhsical Education. Second Edition. USA (1988) 1989.
- 16- Wynn F. Updyke and Perry B. Johnson: Principles of Modern Phycial Education, Healt and Recreation. USA (and the others) 1970.
- 17- Janifer Goldman: Workers in Recreation. Melbourne-Australia 1982.
- 18- Robert Arnot and Charles Gaines: Sports Talent. Victoria. Melbourne- Australia(1984) 1986 (and the others)
- 19- Necmettin Erkan: Yaşam Boyu Spor. Ankara 1997.
- 20- Rasim Kale: Yaşam Boyu Spor. Ankara 2002.
- 21- Kevin Wesson, Nesta Wiggins, Graham Thomson and sue Hartigan: Sport and Physical Education Education. London .UK.1998.

- 22- Ayşegül Ataman: “ Üstün Zekalı ve Üstün Özel Yetenekli Çocuklar” Eğitimimize Bakışlar 1. Kültür Koleji. İstanbul.1996.
- 23- Acar Batlaş: Ekip Çalışması ve Liderlik. İstanbul 2000.
- 24- Angela Lumpkin : Physical Education and sport, A Contempary Introduction second Edition USA 1990 (and the others).
- 25- Judy W. Eby and Joan F. Sumutny: A Thoughtful Overview of Gifted Education. New York and London 1989.
- 26- Akın Marşap: Yaratıcı Lidelik. Ankara.1999.
- 27- M. Akdenk: “ Türk Gençlik ve Sporunda Yeniden Yapılanma ve Profesyonel Spor Federasyonları” Türkiyedeki Sporu ve Sporcuyu Geliştirmeye Yönelik Yeni Bilimsel Yöntem ve Proje Tespiti. İle ilgili Üniversitelerle Yapılan III. Toplantı. Eskişehir 14-15 Haziran 2001.
- 28- Akdenk: “ Türkiye Sporunda Yetenekli ve kabiliyetliSporcu Eğitimi” Eskişehir. III. Toplantı 2001 (A.e)
- 29- Akdenk:” Türkiye’de Spor Eğitim Çalışmaları” Karşılaştırmalı Spor Eğitimi Ders Notları: OMÜ Yaşar Doğu BESYO. Lisans Programı Samsun-Türkiye. 1998.
- 30- Ercan Türk: Türk Eğitim Sistemi. Ankara.1999.
- 31- Selim Aydın: Eğitime farklı Bir Açıdan Bakış. İzmir. 1993.
- 32- Orhan Oğuz, Ayla Oktay ve Halis Ayhan: 21. Yüzyılda Eğitim ve Türk Eğitim Sistemi. İstanbul 2001.
- 33- Ahmet Hamdi Turgut: Hareket Tedavisi (Derleme).İstanbul 1997.
- 34- Muska Mostan ve Sara Ashworth. (Çev: Eda Tüzmen) Beden Eğitimi Öğretimi. Ankara. Türkiye.2000.
- 35- Kurthan Fişek: karşılaştırmalı Spor Yönetimi Ders Notları. Ondokuz Mayıs Gençlik ve Spor Akademisi. Ankara. 1977-1978.
- 36- Adil Türkoğlu: Karşılaştırmalı Eğitim. Adana 1998.
- 37- Daryl Siedentop, Introduction to Physical Education, Fitness, and sport. USA (+ London, Toronto). 1990.
- 38- Emmett A. Rice, John L. Hutchinson and mabell Lee: A. Brief History of Physical Education. Fifth Edition. New York.Usa 1969.
- 39- Bruce L. Bennett, Maxwell L. Howell and Uriel Simri: Comparative Physical Education and sport. Philadelphia. USA. 1975.
- 40- Eric F. Brom, Roy clumpner, Brian Pendleton and Carol A. Pooley: Omparative Physical Education and sport. Volum 5. İllinois. USA.1998.

- 41- Tunç Alp Kalyon: Özürlülerde Spor. Ankara 2001.
- 42- Yaşar Tatar: Özürlüler ve Spor İstanbul 1997.
- 43- Akdenk: Karşılaştırmalı Spor Eğitimi ve Spor Yönetimi Ders Notları. Yüksek Lisans Programı. OMÜ Sağlık Bilimleri Enstitüsü Samsun. Türkiye. Nisan 2003.
- 44- Akdenk; Karşılaştırmalı Gençlik, Spor ve Rekreasyon Eğitimi Ders Notları. Doktora Eğitimi Programı OMÜ.Samsun. Türkiye Aralık. 2002.
- 45- Planning Areas and Facilities For Health, Physical Education and Recreation: The Athletic Institute USA. 1965.
- 46- Youth Sport Peport: Australian Sports Commission. Canberra. Australia 1989.
- 47- A.Azmi Yetim: “ Spor Yönetiminde Liderlik” beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi. Gazi Üniv. BESYO. Ankara. CiltI, Sayı: 3, Temmuz 1996.
- 48- Jim Daly: Recreation and sport Planing and Design. Deparment of Recreation sport and Racing. South Australia 1995.
- 49- Sydney’s Olympic Plan: Data sport Australian and Recration Facilities Advisory Committee. Volum:3, No:4, Spring Sydney. Australia 1993.
- 50- Country Education Profiles, İsrail: Canbera. Australia. May. 1992.
- 51- Homebush Bay Development Guidlines: Volume 1, Environmen strategy. Olympic Coordination Authority. Sydney-Australia.1995.
- 52- A.e.: Volum 5: Landscape strategy: Sydney 1995.
- 53- Age: volume 3: Master plan Report: Sydney 1995.
- 54- Age: Volum 4: Trausport strategy: Sydney 1995.
- 55- Deobold B. Van Dalen and Bruce L. Bennett: A World History of Physical Education (cultural, Philosophical, Camparative) second edition. USA. (1953) 1971.
- 56- Greyson Daughtrey and John B. Woods: Physical Education Programs: Organization and Administration. USA:1971.
- 57- Klaus Carl / Dietrich Kayser/ Heinz Mechling, Wulf Prersing: Handbuch Sport. Band 1: Dusseldorf. Deutsuhland. 1984.
- 58- Klaus Carl / Dietrich Kayser/ Heinz Mechling, Wulf Prersing: Band 2. 1984.
- 59- M.Akdenk: Osmanlıda Üstün Yetenekli Çocuklar ve Gençlerde Spor Eğitimi. Yedi Beyza Dergisi. Bahar 1999. Samsun 1999.
- 60- Akdenk: “ Karşılaştırmalı Spor Yönetimi Sistemleri, Türkiye, Almanya, Avustralya” Karşılaştırmalı Spor Eğitimi ve Yönetimi Ders Notları. Yüksek Lisans Programı. OMÜ BES. Samsun- Türkiye. 1997.

- 61- Suat Karaküçük: Rekreasyon. 3.üncü Baskı. Ankara. 1999.
- 62- Klas Ulbrich: Almanya’da Gençlik ve Spor Planlaması. Türkiye- F.Almanya Konferansları. Ankara.Türkiye 1980.
- 63- K.Ulbrich: F Almanya’da Olimpik Spor Tesisleri Planlaması. Ankara. Türkiye.1980.
- 64- N.Erkan: Rekreasyon Ders Notları- Ondokuz mayıs Gençlik ve Spor Akademisi. Ankara 1975.
- 65- Rasim Kale: Yaşam Boyu Spor. Ankara 2002.
- 66- Mahmut Tezcan: Boş Zamanlar Sosyolojisi. 3. Baskı A. Üniv. EBF. Ankara. 1993.
- 67- Akdenk: Avustralya Üniversitelerinde Gençlik Bilimleri Eğitimi. Hürsöz Gazetesi. Melbourne- Australia 1991-1992.
- 68- Sport Manegement 1996. Deutsche Olympische Gesellschaft. München. Deutschland 1996.
- 69- Ronald W. Hyatt: Intramural Sports Organization and Administration USA. 1977.
- 70- Charles A.Bucher and March L. Krotee: Management of Physical Education and Sport. Tenth Edition. USA.(+and the others Countries) 1987.
- 71- Edward J. Shahady and Michael Petrizzi: Sports Medicine for Coashes and trainers: USA (+ LondoM) 1988.
- 72- Neşe Gündoğan: Olimpizm ve Olimpiyat Oyunlarının Kente ve Ülkeye katkıları. 7. Uluslar arası Spor Bilimleri Kongresi. Antalya. Türkiye. 27-29 Ekim 2002.

BURSA İLİNDEKİ İLÖĞRETİM OKULLARINDA GÖREV YAPAN BEDEN EĞİTİMİ ÖĞRETMENLERİNİN SOSYO-EKONOMİK DÜZEYLERİNİN İNCELENMESİ VE ERKEK-BAYAN ÖĞRETMENLERİN DERSİ ALGILAYIŞ VE UYGULAMA BİÇİMLERİNİN KARŞILAŞTIRILMASI

* N.HAŞIL KORKMAZ

* A.ACAR

* H.ATAÇ

** E.KAYA

* Uludağ Üniversitesi Eğitim Fakültesi Beden Eğitimi ve Spor Bölümü

** Beden Eğitimi Öğretmeni

Bu araştırmada amaç; Bursa ili merkez ilçelerine bağlı okullarda görev yapan ve örneklem yöntemi ile seçilmiş beden eğitimi öğretmenlerinin sosyo-ekonomik özellikleri ile dersi algılayış ve uygulama farklılıklarını cinsiyete göre karşılaştırmaktır.

Bu amaçla ; Beden Eğitimi öğretmenlerinin sosyo-ekonomik düzeyleri ile ilgili araştırmacılar tarafından geliştirilmiş ve geçerlilik çalışması için uzman görüşü ile ön çalışması yapılmış bir anket uygulanmıştır.Araştırmaya yaşları 25-29 arasında değişen 26 erkek 24 bayan Beden Eğitimi öğretmeni gönüllü olarak katılmıştır.

Elde edilen veriler % lik değerlerle yorumlanırken, istatistik analizlerde SPSS 1.0 istatistiksel paket program kullanılmıştır.

Sonuç olarak; Beden Eğitimi öğretmenlerinin sosyo –ekonomik düzeyleri ile ders işleme şekilleri, çocuklara davranış şekilleri arasında cinsi yete göre bir farklılığın olmadığı tespit edilmiştir.(p> 0.05) Beden Eğitimi ders saatinin az oluşu ve dersin verimli işlenmemesi , beden eğitimi öğretmenlerinin mesleki doyuma ulaşmalarını engellediği saptanmıştır.

GİRİŞ

İlk öğretim 7 - 14 yaşlarındaki çocukların eğitim-öğretimini kapsar. İlk öğretim kız ve erkek bütün vatandaşlar için zorunludur ve devlet okullarında parasızdır.

İlk öğretim kurumları; 8 yıllık öğretimin yetiştirici ve tamamlayıcı sınıflar ile özel eğitime muhtaç çocuklar için kurulan okulların sınıflarını kapsamaktadır.

İlk öğretimde okullaşma oranı VI. Plan dönemi sonunda % 83' e ulaşan okullaşma oranlarının VII. Plan Dönemi sonunda % 100' e ulaşması hedeflenmiştir.

1997-1998 öğretim yılı itibariyle 8 yıllık kesintisiz eğitime geçilmiş olup, aynı dönemde 44.698 ilk öğretim kurumunda 9.092.340 öğrenci öğretim görmekte, bu okullarda 303.056 öğretmen görev yapmaktadır.

Beden eğitimi derslerinde öğrenciler; sağlıklı ve mutlu yaşayabilmek ve verimli olabilmek için yaşayışlarını en iyi şekilde kuvvet, esneklik, çeviklik ve dayanıklılığı geliştirirler (1).

- Beden eğitimi ile ilgili faaliyetlerin temel becerilerini elde ederler.
- Boş zamanlarını değerlendirme, dinlenme, ruh sağlığı ile ilgili beceri ve alışkanlıkları kazanırlar.

İlk öğretim okullarının 6., 7., 8. sınıflarındaki beden eğitimi derslerindeki amaç; bütün vücudun işleme, çeviklik ve beceri kazanmasının sağlanması, kişisel yeteneklerin geliştirilmesi hızlandırılıp, arkadaşlık ruhunun ve oyun kurallarına uyma duygularının pekiştirilmesidir(1).

Bu amaçlar doğrultusunda çalışan beden eğitimi öğretmenlerinin sosyo – ekonomik düzeyleri ile dersi algılayış biçimlerinin saptanması amacıyla bu araştırma yapılmıştır.

GEREÇ – YÖNTEM

Örneklem grubunu ilköğretim okulunda görev yapan 26 erkek ve 24 bayan olmak üzere 50 beden eğitimi oluşturmuştur.

Veriler geliştirilen 45 sorudan oluşan bir anket uygulaması yoluyla elde edilmiştir. Elde edilen veriler T Testi, Mann Whitney U testi, Kruskal-Wallis Testleri uygulanarak değerlendirilmiştir. İlişkilerin araştırılmasında prarson kolerasyon katsayısı kullanılmıştır. İstatistiksel analizler bilgisayar ortamında SPSS 10.0 paket programı kullanılarak yapılmıştır.

BULGULAR

Araştırmamıza yaşları 25 – 59 → ± 8,5 arasında değişen toplam 50 öğretmen gönüllü olarak katılmıştır. Örneklemin % 52' si, 26 erkek ve % 48'i 24 bayan beden eğitimi öğretmenleridir.

Tablo 1

Cinsiyet	Müfredat uyanlar	Müfredat uymayanlar	Disiplinli	Tatlı sert	Hoşgörülü	Disiplin önemli	Disiplin önemsiz	Ü.P. hazırlayan	Ü.P. hazırlamayan	g.P Hazırlayan	g.P Hazırlamayan
Bay	18	8	5	13	8	25	1	10	16	23	3
Bayan	21	3	1	16	7	24	-	10	13	21	3
Anlamlılık	P>0.05		P>0.05			P>0.05		P>0.05		P>0.05	

Tablo 1 incelendiğinde cinsiyetler açısından müfredat programına uyumda, davranış biçimlerinde, disiplinin önemi konusunda ve plan hazırlanmasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunamadı (P> 0.05).

Erkek Beden Eğitimi Öğretmenlerinin (EBEÖ) %70'i Müfredata göre, %24' ü kendi isteğine göre, % 3' ü de öğrencinin isteğine göre ders işlerken, Bayan Beden Eğitimi Öğretmenlerinin (BBEÖ) % 90'ı Müfredata göre, % 5' i kendi isteğine göre, % 5' i de öğrencinin isteğine göre ders işliyor.

EBEÖ % 50'si Tatlı sert, %21' i disiplinli, % 29'u hoşgörülü, BBEÖ % 67'si Tatlı sert, %5' i disiplinli, % 28'i hoşgörülü

EBEÖ % 96'si disiplin önemli, % 4'ü için disiplin önemli değil, BBEÖ % 100'ü için disiplin önemli.

Ünite planını EBEÖ % 37'si Hazırlıyor, %63' ü hazırlamıyor, BBEÖ % 42'si Hazırlıyor, % 50' si hazırlamıyor, % 8'i bazen hazırlıyor.

Günlük planı EBEÖ % 73'ü Hazırlıyor, % 17' si hazırlamıyor, % 10' u bazen hazırlıyor BBEÖ % 85' i Hazırlıyor, % 5' i hazırlamıyor, % 10' u bazen hazırlıyor.

Tablo 2

Cinsiyet	Düzen Alıştırmasına Yer verenler	Düzen Alıştırmasına Yer vermeyenler	Disiplin için	Öğrencilerin Yürüyüşlerinin Düzeldmesi	Bayram, gösterilerde düzgün yürümek	Hepsi
Bay	26	-	12	1	1	12
Bayan	23	1	10	2	2	10
Anlamlılık	P>0.05		P>0.05			

Tablo 2 incelendiğinde cinsiyetlere göre, düzen alıştırmalarının uygulanması, hangi amaçla yapılması ve ders saatlerinin yükseltilmesi oranları bakımından istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık yoktur (P> 0.05).

EBEÖ % 100' ü düzen alıştırmasına yer veriyor, BBEÖ % 95' i yer veriyor, %5' i vermiyor.

EBEÖ % 47'si disiplin için, %10' u düzgün yürümeleri, % 3'ü bayram ve gösteriler, % 40' ı da hepsi için, BBEÖ % 42'si disiplin için, % 8' i düzgün yürümeleri, % 10' u bayram ve gösteriler, % 40' ı da hepsi için düzen alıştırmalarına yer veriyor.

Tablo 3

Cinsiyet	Spor Salonu Olanlar	Spor Salonu Olmayanlar	Yeterli Malzeme	Yetersiz Malzeme	Ders Dışında faaliyet Yapanlar	Ders Dışında faaliyet Yapmayanlar
Bay	4	22	13	13	3	13
Bayan	5	19	11	13	3	21
Anlamlılık	P>0.05		P>0.05		P>0.05	

Tablo 3 incelendiğinde, cinsiyetlere göre, okullarda spor salonu, yeterli malzemenin bulunması, ders dışı faaliyetlerin oranları bakımından istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık yoktur (P> 0.05).

EBEÖ çalıştıkları okulların % 17'sinin salonu varken, %83' ünün spor salonu bulunmamakta, BBEÖ çalıştıkları okulların % 20'sinin salonu varken, %80' inin spor salonu bulunmamaktadır.

EBEÖ çalıştıkları okulların % 73' ünün malzemesi yeterli, %27' sinin malzemesi yetersiz, BBEÖ çalıştıkları okulların % 45' inin malzemesi yeterli, %55' inin malzemesi yetersizdir.

EBEÖ % 13' ünün ders dışı faaliyeti var, %87' sinin ders dışı faaliyeti yok, BBEÖ % 30' ünün ders dışı faaliyeti var, %70' inin ders dışı faaliyeti yok.

Tablo 4

Cinsiyet	Futbol Var	Futbol Yok	Basket Var	Basket Yok	Yüzme Var	Yüzme Yok	Atl Var	Atl Yok	Voley Var	Voley Yok	Eskrim Var	Eskrim Yok	Badmın Var	Badmın Yok
Bay	23	3	12	14	6	20	11	15	14	12	7	19	6	20
Bayan	13	11	12	12	7	17	11	13	9	15	1	23	4	20
Anlamlılık	P<.05		P>0.05		P>0.05		P>0.05		P>0.05		P<.05		P>0.05	

Tablo 5

Cinsiyet	Kayak Var	Kayak Yok	Masa Tenisi Var	Masa Tenisi Yok	Hentbol Var	Hentbol Yok	Tek vando Var	Tek vando Yok	Satranç Var	Satranç Yok	Cimnastik Var	Cimnastik Yok
Bay	5	21	4	22	5	21	3	23	3	23	2	24
Bayan	1	23	5	19	6	18	-	24	-	24	2	22
Anlamlılık	P>.05		P>0.05		P>0.05		P>0.05		P>0.05		P>.05	

Tablo 4 ve 5 incelendiğinde, cinsiyetlere göre, futbol ve eskrim branşlarında faaliyet gösterme bakımından istatistiksel olarak anlamlı bir fark varken, basketbol – yüzme – atletizm – voleybol – badminton – kayak – masa tenisi – hentbol – tekvando – satranç ve cimnastik branşlarında faaliyet göstermeleri bakımından istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık yoktur (P> 0.05).

Tablo 6

Cinsiyet	Takımla faaliyete katılıyor	Takımla faaliyete katılmıyor	Başarı Kazananlar	Başarı Kazanamayanlar	Lisanslı spor yapanlar	Lisanslı spor yapmayanlar
Bay	25	1	24	2	22	4
Bayan	22	2	17	7	18	6
Anlamlılık	P>.05		P>0.05		P>0.05	

Tablo 6 incelendiğinde, cinsiyetlere göre, okul takımlarının faaliyete katılma, başarı kazanma ve lisanslı olarak spor yapma bakımından istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık yoktur (P> 0.05).

Tablo 7

Cinsiyet	Öğrencilik Hayatında Yeterli Bilgi alanlar	Öğrencilik Hayatında Yeterli Bilgi alamayanlar	Branş Eğitime ihtiyacı var	Branş Eğitime ihtiyacı yok
Bay	14	12	24	2
Bayan	11	13	20	4
Anlamlılık	P>0.05		P>0.05	

Tablo 7 incelendiğinde, cinsiyetlere göre, öğrencilik hayatında yeterli bilgi alıp – almama ve branş eğitime ihtiyacı olup – olmaması oranları bakımından anlamlı bir farklılık yoktur (P> 0.05).

Tablo 8

Cinsiyet	Dersin Amacına Ulaştığına İnananlar	Dersin Amacına Ulaştığına İnanmayanlar	Tesis Azlığı Diyenler	Tesis Azlığı Demeyenler	Malzeme Azlığı Demeyenler	Malzeme Azlığı Demeyenler	Derse Önem Verilmiyor	Derse Önem Veriliyor
Bay	3	23	11	15	11	15	1	25
Bayan	1	23	9	15	12	12	1	23
Anlamlılık	P>.05		P>0.05		P>0.05		P>0.05	

Tablo 8 incelendiğinde, cinsiyetlere göre, beden eğitimi dersinin amacına ulaşım – ulaşmaması ve nedenlerinin oranları bakımından anlamlı bir farklılık yoktur (P> 0.05).

Tablo 9

Cinsiyet	Mesleki Doyuma Ulaşanlar	Mesleki Doyuma Ulaşmayanlar	Ek iş yapanlar	Ek iş yapmayanlar
Bay	7	19	7	19
Bayan	5	19	2	22
Anlamlılık	P>0.05		P>0.05	

Tablo 9 incelendiğinde, cinsiyetlere göre, mesleki doyuma ulaşma ve ek iş yapma bakımından anlamlı bir farklılık yoktur (P> 0.05).

Tablo 10

Cinsiyet	Futbol	Yüzme	Güreş	Atletizm	Cimnastik	Voleybol	Basketbol	Branşsız
Bay	8	4	3	-	1	2	3	3
Bayan	3	3	1	5	2	6	2	1
Anlamlılık	P<0.05							

Tablo 10 incelendiğinde, cinsiyetlere göre branşlar bakımından anlamlı bir farklılık vardır (P < 0.05).

TARTIşMA VE SONUÇ

Çağdaş bir öğretmen, sevecen, sabırlı, etkili iletişim kurabilen, öğrenmeyi bilen, sürekli öğrenme dürtüsü içinde olan, dar bir alanda derinlik yerine geniş bir bilgi, beceri ve kültür temeline sahip yetişmiş, bildiğini sergileyen değil, kullanabilen, eşit davranabilen, öğrencide bilgi ve istek uyandırabilen, öğrenmeyi öğreten, okul çevre işbirliği içerisinde ve rehber olan, tartışmalı, katılımlı bir sınıf ortamı yaratan, alan bilgi ve becerisinde yeterli, problem çözme becerisi edinmiş, eleştirel düşünebilen, mesleğini seven, akılcı bilimsel davranabilen, çevreye karşı sorumlu ve duyarlı, kendine güvenebilen, demokratik tutum ve davranış geliştirebilen, teşvik eden, dürüst, nazık ve samimi, dikkatli, canlı ve coşkulu, diplomatik ve disiplinli, sevimli ve çekici olma, saygılı-ıtibarlı, açık fikirli, değişik-farklı ve yeni fikirlere açık, görsel yardım sunan, katılımcı, bireysel etkileyici, anne-baba rolünde, iyi giyimli, mutlu bir kişi olmalıdır (2).

Öğretmenlerin dersleri yürütebilmek için disiplini önemli buldukları görölmüşken, erkek öğretmenlerin bayan öğretmenlerden daha fazla düzen alıştırmalarına yer verdikleri görölmektedir.

Öğretmenlerin büyük bir çoğunluğu okullar arası müsabakalara katılırken, yine büyük bir çoğunluğun katıldıkları müsabakalarda başarı kazandıkları saptanmıştır.

Beden eğitimi dersinin amacına ulaşamama nedenleri ise; tesis ve malzeme yetersizliği ve öğrencilerin derse ilgisizliği olarak belirlenmiştir. Oysaki S.Kirazcı ve arkadaşlarının yaptığı çalışmaya göre de öğrencilerin beden eğitimi dersinde başarılı olabilmeleri için derse önemsemeleri, hareketi yapmaları ve derste aktif olmalarının gerekli olduğu saptanmıştır (3).

Araştırmamıza katılanların büyük bir kısmı evli olduğu için ve eşleri de çalıştığı için ekonomik olarak zorlukla karşılaşılacakla beraber, 8 erkek ve 1 bayan öğretmenin ek iş yaptığı saptanmıştır.

Sonuç olarak; Beden eğitimi öğretmenlerinin çalıştıklarında başarılı olabildikleri, buna rağmen çocukların derse ilgilerinin azaldığını söyleyerek dersten zevk almadıkları ve öğretmenlerin mesleki doyuma ulaşmadıklarını söyleyebiliriz.

Çocukların fiziksel aktivite alışkanlığının kazandırılması ve sağlıklı toplumlar yetiştirebilmek için öğretmenin çalışma ortamının iyileştirilmesi ile derse ilginin ve katılımın artacağını söyleyebiliriz.

KAYNAKLAR

- 1.Spor Ansiklopedisi Cilt 1, Morpa Kültür Yayınları, s.156-159
- 2.TOKER.,H. F., KOPARAN Ş., Ulusal Beden Eğitimi ve Spor Spor Öğretmenliği Lisans Programı Sempozyumu I. ‘Beden Eğitimi Öğretmeni Yetiştiren Çağdaş Bir Program Genel Özellikleri ’ 29 – 30 haziran 1999
- 3.KİRAZCI, S., İstanbulda Görevli Beden Eğitimcilerin, İhtisas Çalışmaları ve Katıldıkları Okullararası Müsabakaların Türk Spora Katkısı, Bildiri Özetleri 3-5-2000 Ankara

TENİS ÖĞRETİCİLERİNİN NİTELİKLERİ VE BEKLENTİLERİ

(BURSA ÖRNEĞİ)

* G. KIRCI * F. ÖZTÜRK KUTER

ÖZET

Bu araştırma Bursa ilindeki tenis öğretmenlerinin niteliklerini ve beklentilerini tespit etmeye yönelik betimsel bir çalışmadır. Araştırmaya 21 bayan ve 42 erkek olmak üzere toplam 63 tenis öğreticisi gönüllü olarak katılmışlardır.

Beden Eğitimi ve Spor Bölümü mezunu olan ve olmayan tenis öğretmenlerinin tenis sporuyla olan ilişkilerinin süre ve düzeyleri ile tenis sporuna katkıları bakımından farklılıkları belirlenmeye çalışılmıştır.

Araştırmada 30 sorudan oluşan bir anket uygulanmıştır. İstatistiksel değerlendirmeler Excel MS programında yüzdesel olarak yapılmıştır.

Bulgular neticesinde öğretmenlerin % 86'sının üniversite mezunu, % 47'sinin 1. kademe antrenörlük belgesi sahibi, % 68'inin beden eğitimi öğretmeni olduğu, % 84'ünün geçmişte tenis sporculuğu yapmadığı ve müsabık sporcu yetiştirmediği, % 54'ünün tenis çalıştırıcılığı yapanların bilgi düzeylerinin yeterli bulmadığı vb. sonuçlar elde edilmiştir.

THE QUALITIES AND EXPECTATIONS OF TENNIS INSTRUCTORS

SAMPLE OF BURSA

SUMMARY

This investigation is a descriptive study aimed at to determine the qualities and expectations of the tennis instructors in Bursa 21 female and 42 male, total 63 tennis instructors voluntarily participated in this research.

The difference of contributions, durations and levels of tennis trainers who graduated or not from the Physical Education and Sports Department has been analyzed.

In the research, a questionnaire consisting of 30 questions, has been applied. The statistical analysis has been prepared in percentage rate in the Excel MS programme.

The investigation has been resulted % 86 of instructors graduated a university, % 47 of them have trainer certificate in the first level, % 68 of them are Physical Education Teachers, % 84 of them haven't been tennis players and haven't trained a competitor sportsman, % 54 of them haven't found the tennis trainers sufficiently qualified.

* U.Ü Eğitim Fakültesi Beden Eğitimi ve Spor Bölümü

GİRİŞ

Bütün dünyada ve Türkiye’de tenis oynayanların sayısı gün geçtikçe artmakta ve tenis sporu yaygınlaşmaktadır. Dünyada yüz milyonun üstünde insan tenis oynamaktadır.(1) Önceki yıllarda sadece büyük kentlerimizde ve büyük tenis kulüplerinde yapılmakta olan tenis sporu, son yıllarda diğer kentlerimize yayılmıştır. Bu sporun yayılması yarışmacı sayısının artışı, yeni kulüplerin kuruluşu ve tenis severlerin gün geçtikçe artan ilgisi bu spor dalı adına sevindiricidir

1968’de Uluslar arası Tenis Federasyonu Wimbledon ve diğer turnuvaları profesyonellere açmış. Böylece tenis de ‘‘oyun’’ olmaktan çıkmıştır. (2)

Türkiye de tenis ilk kez 1900 yılında İngilizler tarafından oynanmıştır. İstanbul’daki İngilizler, Çalenç Kupası denen ve üç yıl üst üste şampiyon olanın aldığı bir turnuvayı düzenlemişlerdir. 1924 yılında Tenis Federasyonu’nun kurulmasıyla Tenis daha fazla ilgi gören bir spor dalı olmuştur.

Türkiye’de Tenis Şampiyonası ilk kez 1926 da yapılmıştır. 1946 da İstanbul tenis turnuvası düzenlenmiştir. Bu Uluslar arası turnuva TED (Tenis-Eskrim-Dağcılık) Kulübü tarafından geleneksel olarak her yıl düzenlenmektedir. (3)

Dünyadaki genel eğilime uyarak 1950 yılından sonra ülkemizde tenis sporu büyük bir gelişme göstermiştir. 1950’li Yıllarda Türkiye de tenis oynayanların sayısı 800-900 civarında iken son yıllarda bu rakam 10.000’in üzerine çıkmıştır. 1986 yılında başlayan kulüpler arası deplasmanlı tenis ligi tenis sporunun ülkemizde yaygınlaşmasında önemli bir etken olmuştur.

Geleceğin şampiyonlarını belirlemek ve tenis branşında doğru ve isabetli bir alt yapı oluşturulabilmek için çalıştırıcılara önemli sorumluluklar düşmektedir.

Tenis sporu özellik olarak belli seviyenin üzerine çıkılmadığında gerek oynayanlar gerek izleyenler açısından zevk alınmayan bir spor türüdür. Oyuncuları bu düzeyin üzerine çıkarmak antrenörlerin çok zamanını almakta ve çok çalışmaları gerekmektedir. Çok çalışma ile elde edilen beceri, yüksek kondisyon, çabukluk ve yoğun dikkat gerekmektedir. Tenis sporcuları bu bilinç ile uzun sürede yetişirler. İyi bir tenisçinin, çalıştırıcının ve öğretenin; Tenis temel kurallarını, vuruş esaslarını, tenis stratejisini, oyuna uyum sağlamayı, düzenli ve disiplinli bir şekilde çalışmayı, teniste ortaya çıkan sakatlıkları ve tedavileri çok iyi bilmesi gerekir. Bu bakımdan bilimsel tenis çağımızın gereğidir. (1)

Tenis ilk kez yükseköğretim düzeyinde Marmara Üniversitesinde, Beden Eğitimi ve Spor Bölümü olarak, daha sonra da Uludağ Üniversitesinde branş ve yardımcı branş olarak okutulmaya başlanmıştır.

Günümüzde Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokullarında, Eğitim Fakültesi Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği Bölümlerinde, Spor Bilimleri ve Teknolojisi Yüksekokullarında, Fen-Edebiyat Fakültesi Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği Bölümleri

olan üniversitelerde seçimlik ders, uzmanlık ve yardımcı uzmanlık düzeyinde tenis dersleri verilmektedir.(4)

Türkiye Tenis Federasyonu verilerine göre ülkemizde değişik kademelerde tenis antrenörlük belgesine sahip 198 lise mezunu, 234 yükseköğrenim mezunu olmak üzere toplam 464 tenis öğreticisi bulunmaktadır. Bursa özelinde bu durum lise mezunu üç monitör, bir 2. kademe belgesi sahibi, yükseköğrenim mezunu iki monitör, yirmi bir 1. kademe, beş 2. kademe belgesi sahibi olmak üzere toplam 32 olarak gözükmektedir.

Bu araştırmada amacımız Bursa ilinde tenis öğreticiliği yapan kişilerin genel özellikleri tenis sporu ile olan ilişkilerinin süre, düzey ve nedenleri ile tenis sporları ile görüşleri ile beklentilerini tespit etmek, Beden Eğitimi ve Spor Bölümü mezunu olanlar ile spor yüksek öğretimi almayan tenis öğreticilerinin farklılıklarını belirleyebilmektir. Türkiye Tenis Federasyonu verilerine göre ülkemizde değişik kademelerde tenis antrenörlük belgesine sahip 198 lise mezunu, 234 yükseköğrenim mezunu olmak üzere toplam 464 tenis öğreticisi bulunmaktadır. Bursa özelinde bu durum lise mezunu üç monitör, bir 2. kademe belgesi sahibi, yükseköğrenim mezunu iki monitör, yirmi bir 1. kademe, beş 2. kademe belgesi sahibi olmak üzere toplam 32 olarak gözükmektedir.

Bu araştırmada amacımız Bursa ilinde tenis öğreticiliği yapan kişilerin genel özellikleri, tenis sporuyla olan ilişkilerinin süre, düzey ve nedenleri ile tenis sporu hakkındaki görüşleri ve beklentilerini tespit etmek, Beden Eğitimi ve Spor Bölümü mezunu olanlar ile spor yüksek öğretimi almayan tenis öğreticilerinin farklılıklarını belirleyebilmektir.

GEREÇ VE YÖNTEM

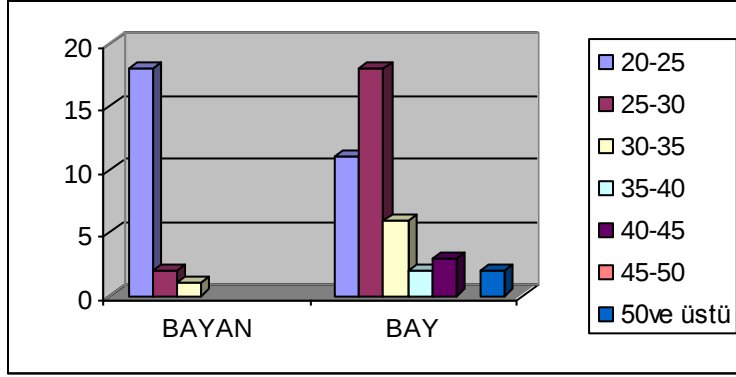
Bu çalışmanın amacı alaylı ve eğitimli diye antrenör ayrımı yapılan Türkiye’de bu eğitimi alan antrenörlerin Bursa’daki tenis sporuna katkısını bulmak amacıyla planlanan bu çalışmada amaç branş mezunlarının geldikleri yeri görmek ve tenis sporuna katkılarını belirlemektir.

Araştırma anket uygulama ve karşılıklı görüşme yöntemleriyle gerçekleştirilmiştir. Ankette toplam 30 soru sorulmuştur.

Araştırma evrenini Bursa ilindeki tüm tenis antrenörleri oluşturmaktadır. Örneklem ise araştırmaya gönüllü olarak katılmayı kabul eden toplam 63 tenis antrenörüdür.

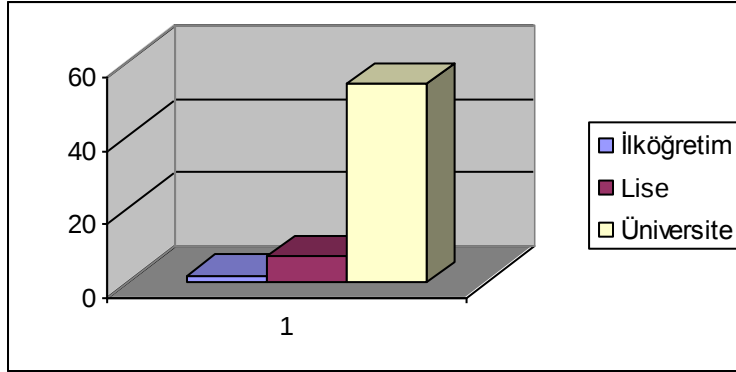
BULGULAR

Araştırma sonucunda elde edilen veriler grafikler şeklinde aşağıda sunulmuştur.

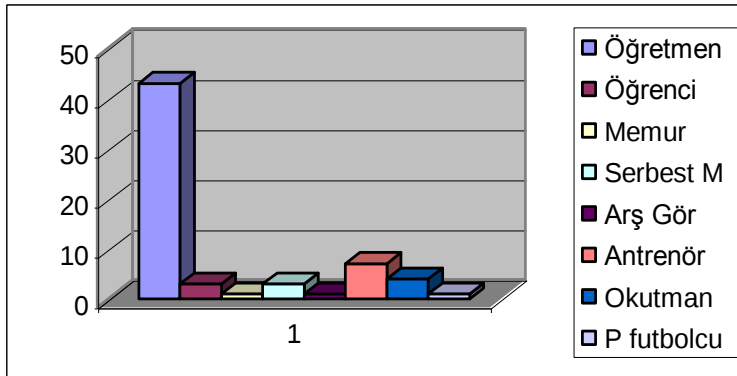
Grafik 1 : Tenis Antrenörlerinin Yaş ve Cinsiyet Dağılımı.

Grafik 1’de görüldüğü gibi ankete katılan antrenörlerin %29’unu 20-25 yaşındaki bayan, %3’ünü 25-30 yaşındaki bayan, %2’sini 30-35 yaşındaki bayan, %17’sini 20-25 yaşındaki erkek, %29’unu 25-30 yaşındaki erkek, %9’unu 30-35 yaşındaki erkek, %3’ünü 35-40 yaşındaki erkek, %5’ini 40-45 yaşındaki erkek, %3’ünü ise 50 yaş ve üstündeki erkek antrenörler oluşturmaktadır.

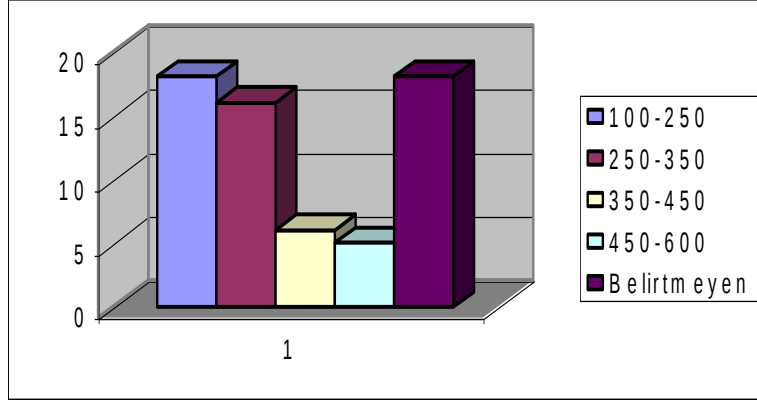
Grafik 2 : Tenis Antrenörlerinin Eğitim Durumlarına Göre Dağılımı.

Grafik 2’de görüldüğü gibi tenis antrenörlerinin eğitim durumları; %84 Beden Eğitimi ve Spor Bölümü çıkışlı üniversite mezunu, %11 lise mezunu, %3 ilkokul mezunu, %2 diğer bölümlerden çıkışlı üniversite mezunu oranındadır.

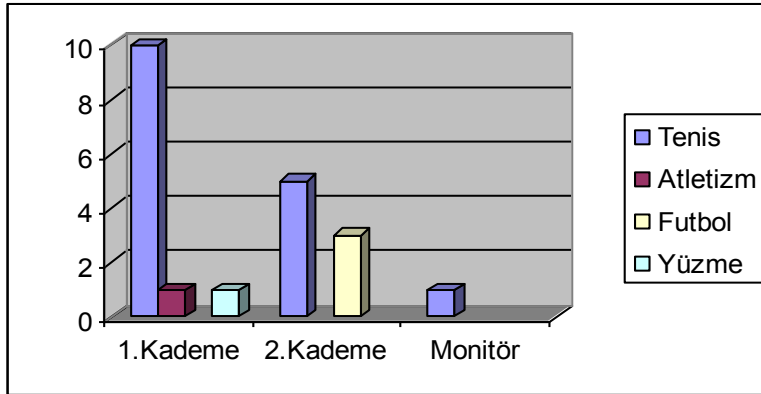
Grafik 3 : Antrenörlerin Mesleki Durumlarına Göre Dağılımı.

Grafik 3'te görüldüğü gibi antrenörlerin %68'i Beden Eğitimi Öğretmeni, %11'i antrenör, %5'i öğrenci, %5'i serbest meslek, %5'i okutman, %2'si memur, %2'si araştırma görevlisi, %2'si profesyonel futbolcudur.

Grafik 4 : Aylık Ortalama Gelirlerine Göre Dağılımı.

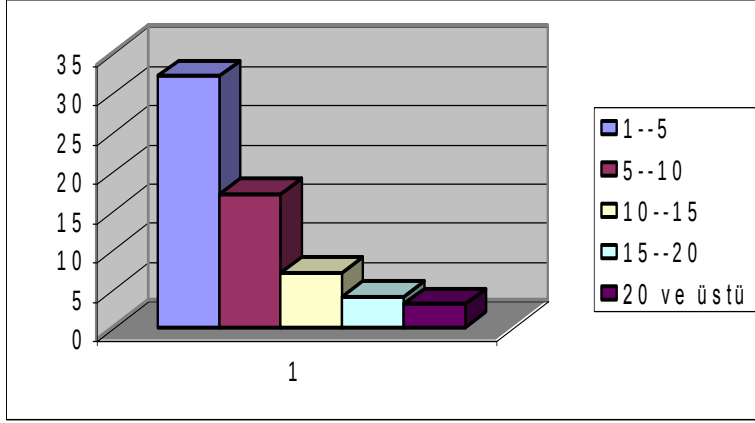
Grafik 4'ten de anlaşıldığı gibi antrenörlerin %29'unun aylık ortalama geliri 100-250 milyon, %25'inin aylık ortalama geliri 250-350 milyon, %9'unun aylık ortalama geliri 350-450 milyon, %8'inin aylık ortalama geliri 450-600 milyondur. Antrenörlerin %29'u

bu soruyu yanıtlamamıştır.

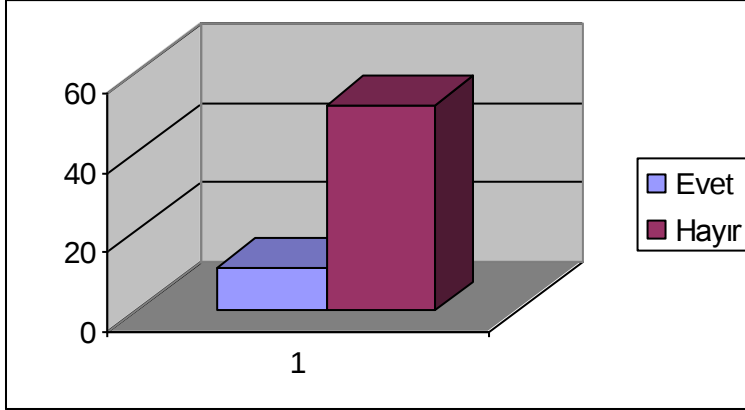
Grafik 5 : Antrenörlük Belgesi Sahibi Olma Durumlarına Göre Dağılımı

Grafik 5'de görüldüğü gibi antrenörlerin %47'si tenis 1. Kademe antrenörlük belgesi, %24'ü tenis 2. Kademe antrenörlük belgesi, %5'i tenis monitörlük belgesine sahipken, %5'i atletizm 1. Kademe antrenörlük belgesi, %5'i yüzme 1. Kademe antrenörlük belgesi, %14'ü futbol 2. Kademe antrenörlük belgesi sahibidir.

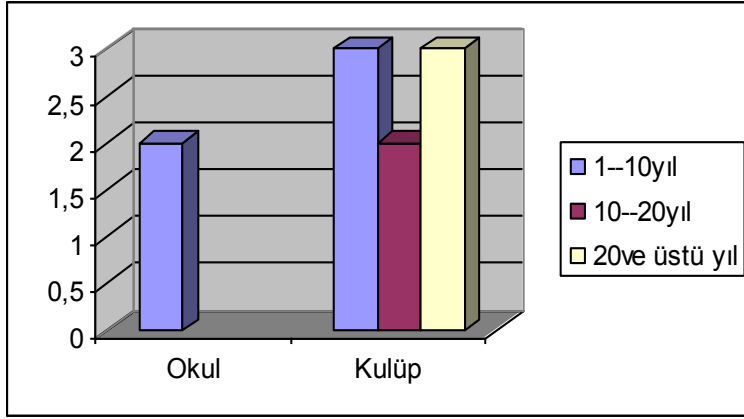
Grafik 6 : Tenis Sporunun İçinde Olma Durumları

Grafik 6'da görüldüğü gibi antrenörlerin %51'i 1-5 yıl, %27'si 5-10 yıl, %11'i 10-15 yıl, %6'sı 15-20 yıl, %5'i 20 ve üstü yıldır tenis sporunun içindedir.

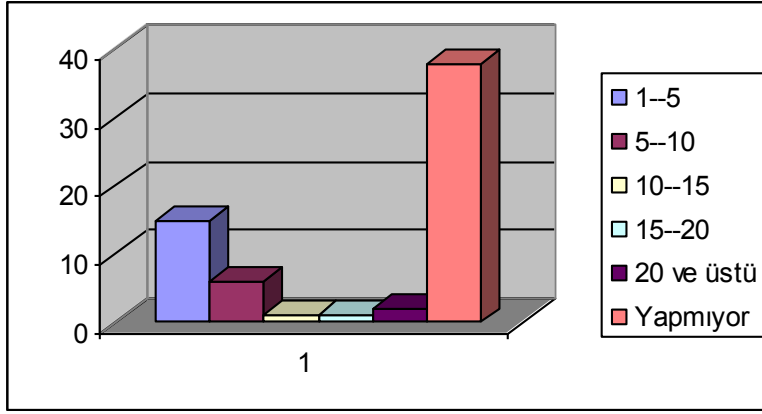
Grafik 7 : Lisanslı Tenis Sporculuğu Yapma Durumları

Grafik 7'de görüldüğü gibi bu soruya antrenörlerin %16'sı evet, %84'ü hayır cevabını vermiştir. Çalışmamıza katılan 52 Beden Eğitimi ve Spor Bölümü mezunu antrenörden sadece 4 tanesi lisanslı tenis sporculuğu yapmışken, diğer antrenörlerden 11 antrenörün 6' sının lisanslı tenis sporculuğu yaptığı saptanmıştır.

Grafik 8 : Lisanslı Tenis Sporculuğu Yapma Düzeyleri ve Süreleri

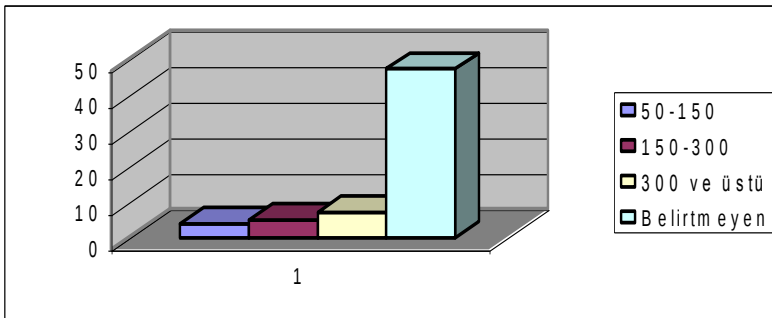
Grafik 8’de görüldüğü gibi lisanslı tenis sporculuğu yapan antrenörlerin dağılımı; 1-10 yıl okul düzeyinde %20, 1-10 yıl kulüp düzeyinde %30, 10-20 yıl kulüp düzeyinde

%20, 20 yıl ve üstü kulüp düzeyinde %30 oranındadır.

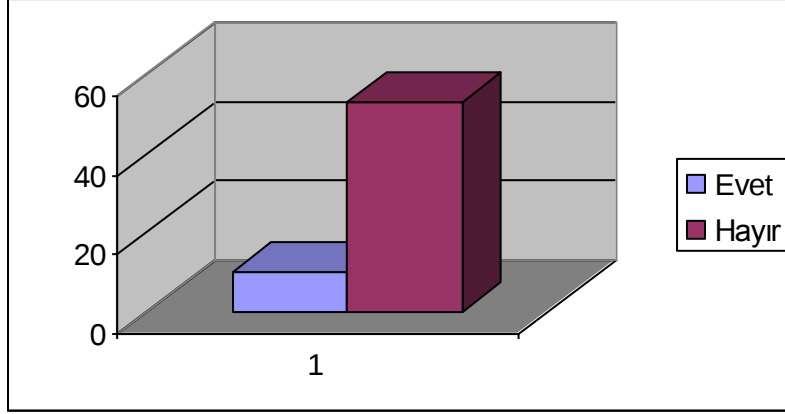
Grafik 9 : Tenis Çalıştırıcılığı Yaptıkları Yıllara Göre Dağılımı

Grafik 9’da görüldüğü üzere çalışmamıza katılan antrenörlerden tenis çalıştırıcılığı yapanların % 60’ı 1-5 yıl, % 24’ü 5-10 yıl, % 4’ü 10-15 yıl, % 4’ü 15-20 yıl, % 8’si 20 ve üstü yıldır çalıştırıcılık yaptığı belirlenmiştir. Hiç çalıştırıcılık yapmayanlar ise %60 olarak saptanmıştır. Beden Eğitimi ve Spor Bölümü mezunu olan antrenörlerden 1-5 yıl arasında çalıştırıcılık yapanlar %48’dir ve 5-10 yılın üstünde çalıştırıcılık yapan yoktur.

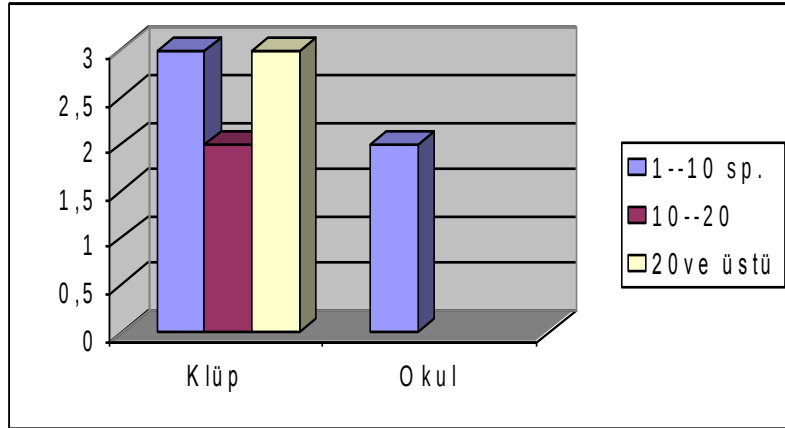
Grafik 10 : Tenis Çalıştırıcılığından Elde Ettikleri Ortalama Aylık Gelir Düzeyleri Dağılımı

Grafik 11’de görüldüğü gibi antrenörlerin elde ettiği aylık gelir %6’sı 50-150 milyon, %8’i 150-300 milyon, %11’i 300 milyon ve üstü, ortalama aylık gelir elde ettiklerini belirtirken %75’i bu soruyu cevaplamamıştır.

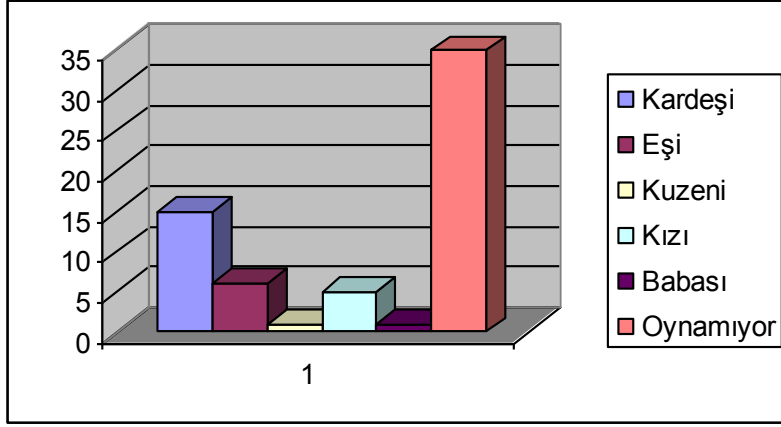
Grafik 11 : Yetiştirdikleri Müsabık Sporculara Göre Dağılımı

Grafik 12’de görüldüğü gibi antrenörlerin %16’sı müsabık sporcu yetiştirdiniz mi sorusuna evet, %84’ü hayır cevabı vermiştir. Beden Eğitimi ve Spor Bölümü çıkışlı 52 antrenörün 3 tanesi müsabık sporcu yetiştirmişken, diğer 11 antrenörün 7’si müsabık sporcu yetiştirmiştir.

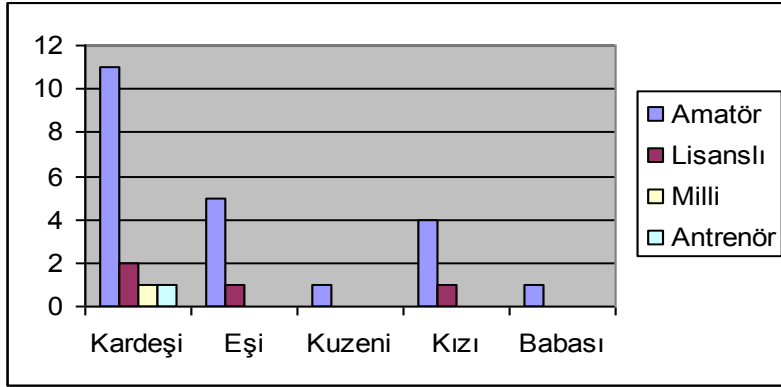
Grafik 12 : Yetiştirdikleri Müsabık Sporcuların Sayısı ve Düzeyine Göre Dağılımı

Grafik 13’de görüldüğü gibi evet diyen Beden Eğitimi ve Spor Bölümü mezunu antrenörlerin yetiştirdiği sporcuların düzeyi %10’u 1-10 yıl okul, %10’u 10-20 yıl kulüp, %10’u 20 ve üstü yıl kulüp şeklindedir. Diğer antrenörlerin ise yetiştirdikleri sporcuların %10’u 1-10 yıl okul, %30’u 1-10 yıl kulüp, %10’u 10-20 yıl kulüp, %20’si de 20 ve üstü yıl kulüp şeklindedir.

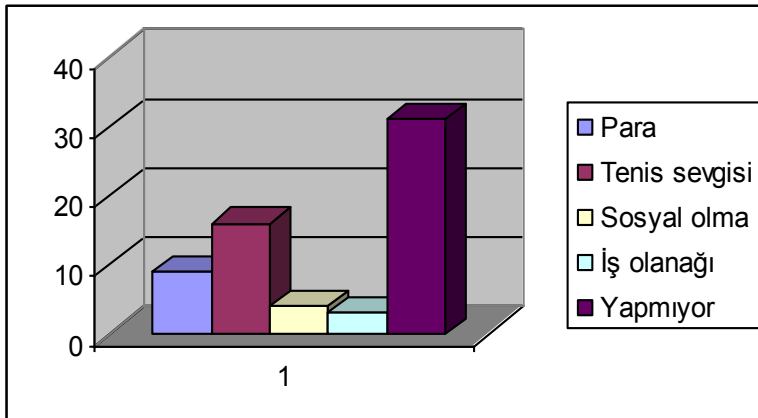
Grafik 13 : Antrenörlerin Tenis Sporuyla İlgilenen Akrabalarının Yakınlık Derecesini Gösteren Dağılım

Grafik 14'de görüldüğü gibi antrenör yakınlarının %56'sı tenis oynamıyor, oynayanların %53'ü kardeşi, %21'eşi, %18'i kızı, %4'ü kuzeni, %4'ü ise babasıdır.

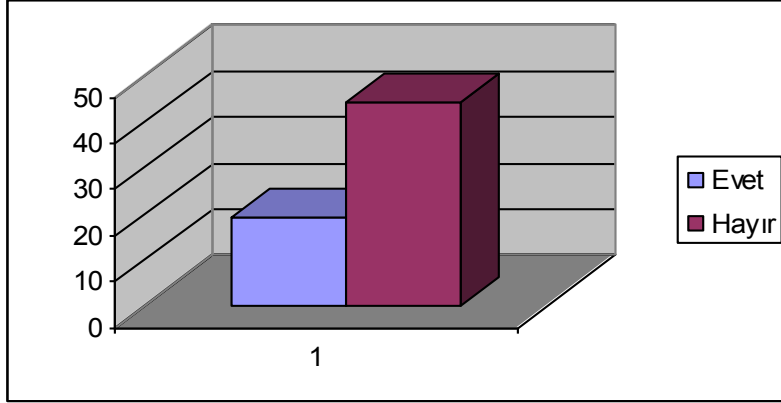
Grafik 14: Antrenörlerin Tenis Sporuyla İlgilenen Akrabalarından Tenisle Uğraşanların İlgi Düzeylerini Gösterir Dağılım

Grafik 15'de görüldüğü gibi antrenör akrabalarından tenisi amatör olarak yapan kardeşler %38, eşler %17, kızlar %14, babalar %4, kuzenler %4'tür. Lisanslı olarak ilgilenen kardeşler %7, eşler %4, kızlar %4'tür. Milli olan kardeşler %4 ve antrenör olan kardeşler ise %4 oranındadır.

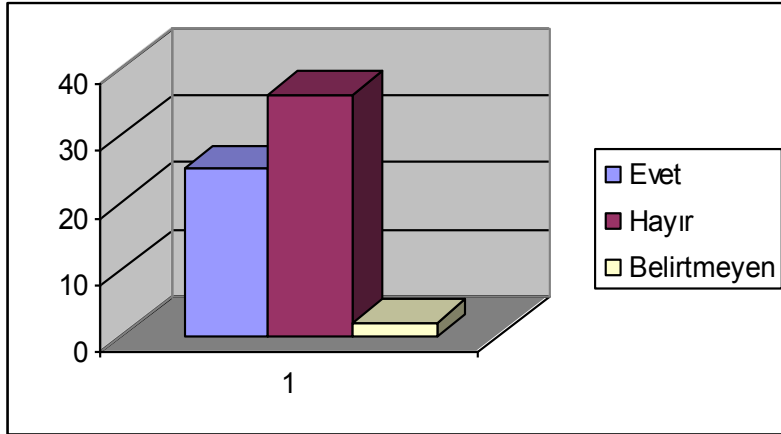
Grafik 15 : Antrenörlerin Tenis Çalıştırıcılığı Yapmalarında Etkili Olan Sebeplere Göre Dağılımı

Grafik 16'da görüldüğü gibi tenis çalıştırıcılığı yapan antrenörlerden, %50'sinin tenis sevgisi, %28'inin para, %13'ünün sosyal olma, %9'unun ise iş olanağı nedeniyle çalıştırıcılık yapmakta oldukları saptanmıştır. %49'unun ise tenis çalıştırıcılığı yapmadığı belirlenmiştir.

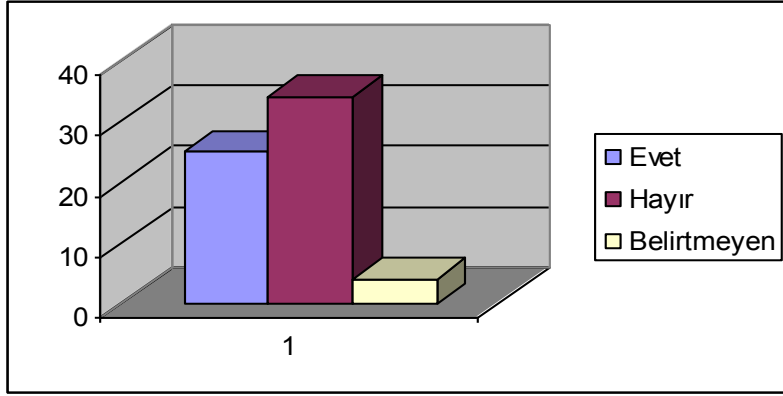
Grafik 16 : Tenis Kortu Sayısı Hakkındaki Düşüncelerine Göre Dağılımı

Grafik 17'de görüldüğü gibi tenis kortları yeterli mi sorusuna antrenörlerden %30' u evet, %70'i hayır cevabı vermişlerdir.

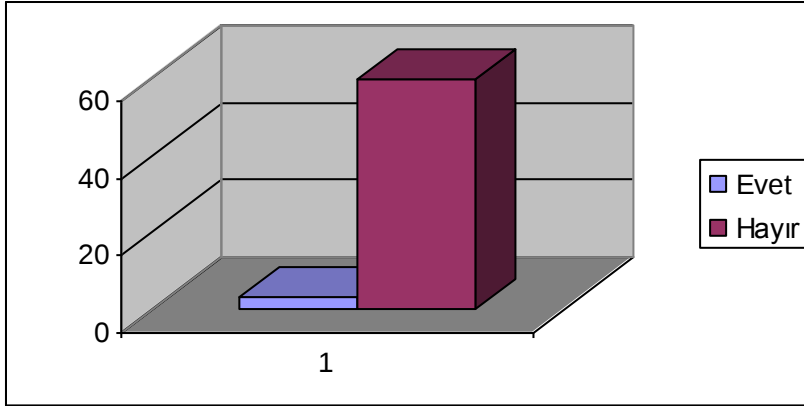
Grafik 17 : Yeterli Sayıda Tenis Çalıştırıcısı Olup Olmadığını Düşünenlerin Dağılımı

Grafik 18'de görüldüğü gibi katılımcılardan yeterli sayıda tenis çalıştırıcısı olup olmadığı sorusuna %40'ı evet, %57'si hayır cevabı vermişlerdir. %3'ü ise görüş belirtmemiştir.

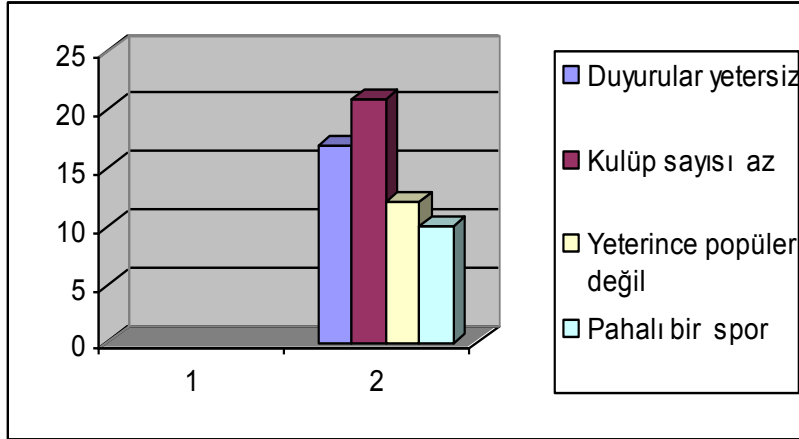
Grafik 18 : Katılımcıların Tenis Çalıştırıcılığı Yapanların Bilgi Düzeyleri Hakkındaki Düşüncelerine Göre Dağılımı

Grafik 19’da görüldüğü gibi tenis çalıştırıcılığı yapanların bilgi düzeyleri yeterli mi sorusuna verilen cevapların dağılımı; evet %40, hayır %54’tür. Soruyu cevaplamayan %6 oranındadır.

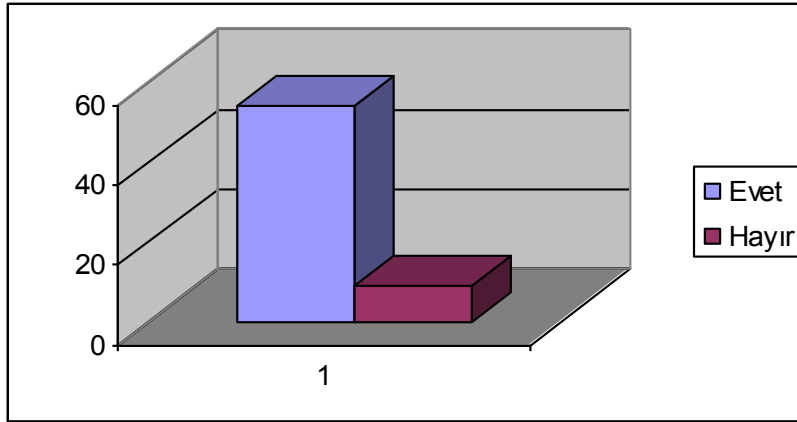
Grafik 19 : Tenis Müsabakası Organizasyonlarını Yeterli Bulup Bulmadıklarını Düşünenlerin Dağılımı.

Grafik 20’de görüldüğü gibi tenis müsabakası organizasyonları yeterli mi sorusuna verilen cevapların %5’i evet, %95’i hayır oranındadır.

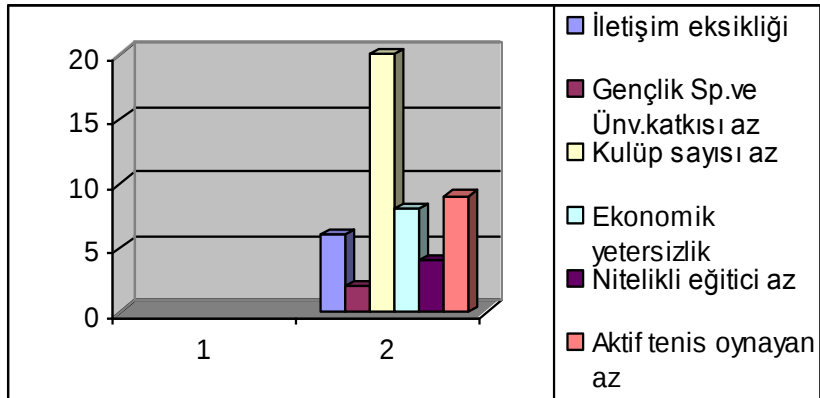
Grafik 20 : Müsabaka Organizasyonlarının Yetersizlik Nedenlerini Gösterir Dağılım

Grafik 21’de görüldüğü gibi müsabaka organizasyonlarının yetersizlik nedenleri, kulüp sayısının azlığı %35, duyuruların yetersizliği %28, tenisin yeterince popüler olmaması %20, pahalı bir spor olması %17 oranındadır.

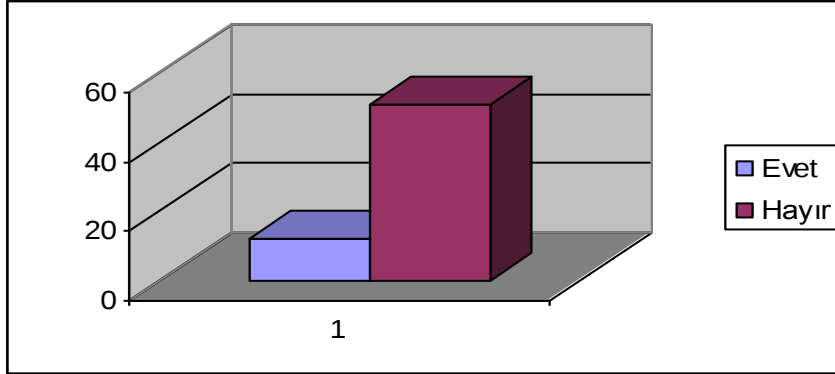
Grafik 21 : İline Açılan Tenis Kursları Hakkındaki Düşüncelerine Göre Dağılımı

Grafik 22’de görüldüğü gibi açılan tenis kurslarının yeterli olup olmadığına katılımcıların %22’si evet, %78’i hayır cevabı vermişlerdir.

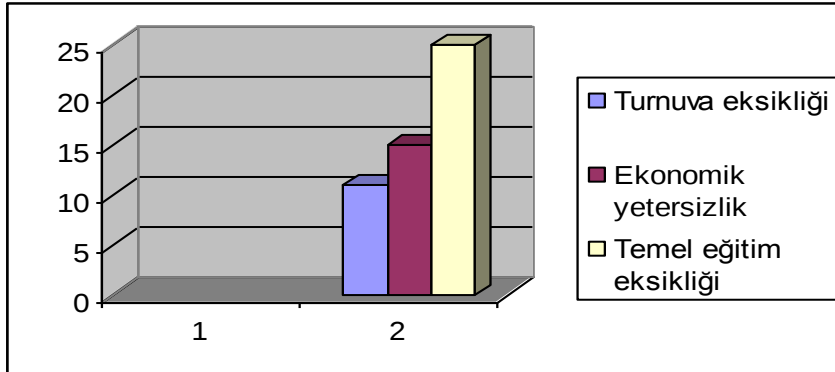
Grafik 22: Tenis Kurslarının Yetersizlik Nedenlerini Gösterir Dağılım

Grafik 23’de görüldüğü gibi tenis kurslarının yetersizlik nedenleri iletişim eksikliği %12, Gençlik Spor İl Müdürlüğü ve üniversitenin katkısının azlığı %4, kulüp sayısı azlığı %41, ekonomik yetersizlikler %16, nitelikli eğitici azlığı %8, aktif tenis oynayan azlığı %19 oranındadır.

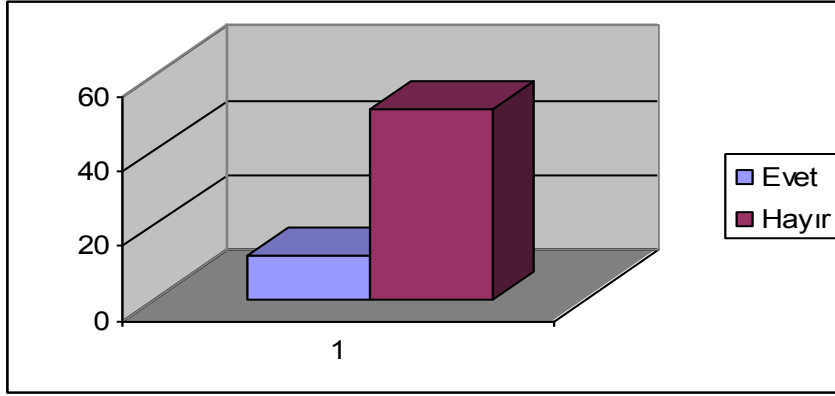
Grafik 23 : Uluslararası Turnuvalara Katılan Sporcuları Başarılı Bulup Bulmadıklarını Gösterir Dağılım

Grafik 24’de katılımcıların %19’unun uluslararası turnuvalara katılan sporcuları başarılı bulduğu, %81’inin ise başarılı bulmadığı görülmektedir.

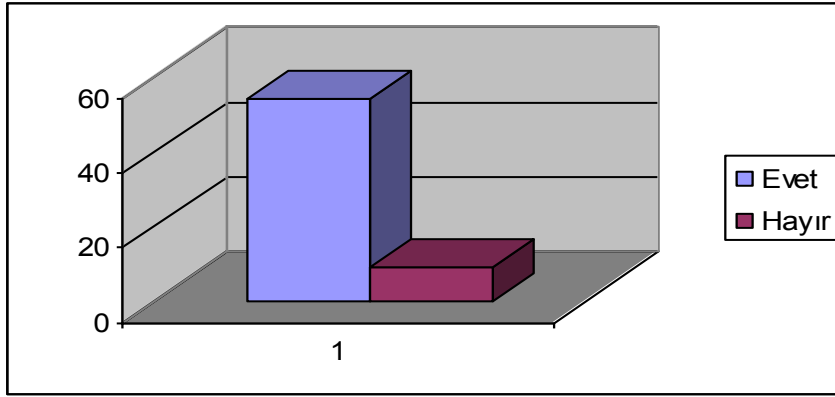

Grafik 24 : Milli Sporcuları Başarılı Bulmama Nedenlerini Gösterir Dağılım

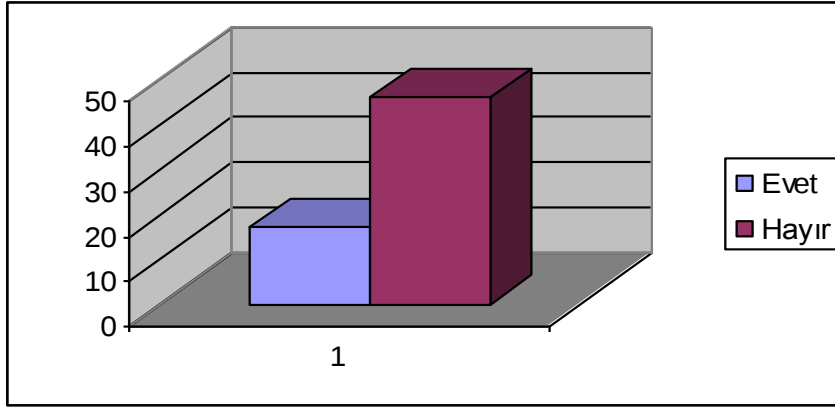
Grafik 25’de görüldüğü gibi sporcuların uluslararası turnuvalardaki başarısızlık nedenleri; turnuva eksikliği %22, ekonomik yetersizlik %29, temel eğitim eksikliği %49 oranındadır.

Grafik 25 : Gelişim Kursu ve Seminer Düzenlenip Düzenlenmediğini Gösterir Dağılım
Grafik 26'da katılımcıların %19'unun gelişim kursu ve seminerler düzenlenmesini yeterli, %81'nin ise yetersiz bulduğu görülmektedir.

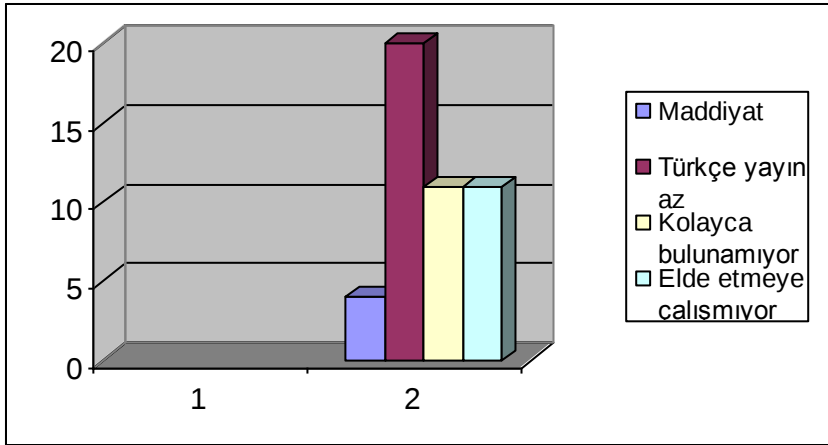

Grafik 26 : Tenis İle İlgili Haberleri Takip Etme Durumları
Grafik 27'de görüldüğü gibi katılımcıların tenis ile ilgili haberleri takip etme durumları evet %86, hayır %14 oranındadır.

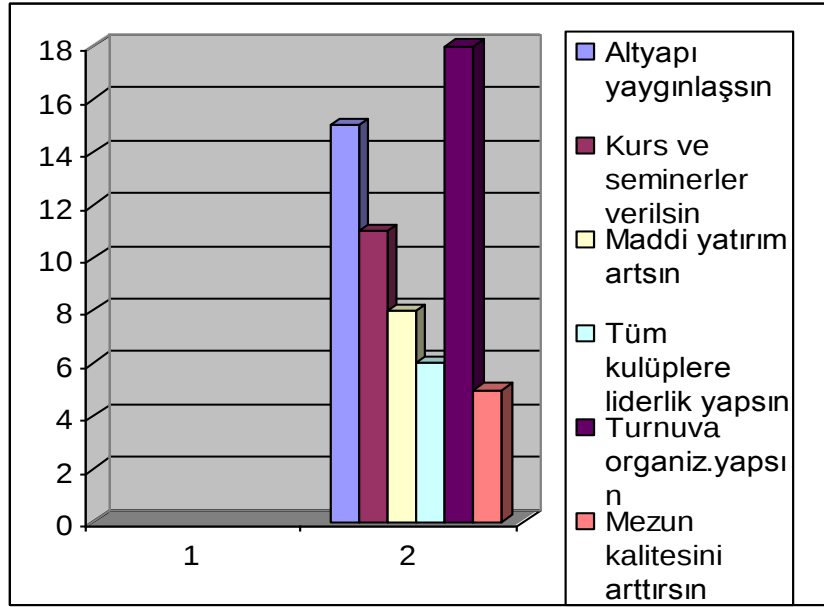
Grafik 27 : Tenis İle İlgili Yeterli Dökümana Sahip Olma Durumları

Grafik 28’de katılımcıların tenis ile ilgili yeterli dökümana sahip olma durumları %27 evet, %73 hayır oranındadır.

Grafik 28 : Yeterli Tenis Dökümanına Sahip Olamama Nedenlerini Gösterir Dağılım

Grafik 29’da yeterli tenis dökümanına sahip olamama nedenleri maddiyat %9, Türkçe yayın az %43, kolayca bulunamıyor %24, elde etmeye çalışmıyor %24 şeklinde sıralanmaktadır.

Grafik 29 : Antrenörlerin Tenis Sporunun Yaygınlaşması ve Gelişmesiyle İlgili Olarak Üniversiteden Beklentilerini Gösterir Dağılım

Grafik 30'da antrenörlerin tenis sporunun yaygınlaşması ve gelişmesiyle ilgili olarak üniversitelerden beklentilerinin yüzde dağılımları; altyapıdan sporcu yetiştirme çalışmaları yaygınlaştırsın %24, kurs ve seminerler verilsin %17, maddi yatırım artsın %13, tüm kulüplere liderlik yapsın %10, turnuva organizasyonları yapsın %29, mezun kalitesini arttırsın %8 oranındadır.

TARTIŞMA SONUÇ

Çalışmamıza katılan antrenörlerin % 34'ünü bayan antrenörler, % 66'sını ise erkek antrenörler oluşturmaktadır. Antrenörlerin eğitim durumları incelendiğinde ise % 84'ünü Beden Eğitimi ve Spor Bölümü çıkışlı üniversite mezunları oluşturmaktadır. Lise mezunları %11, ilkokul mezunları %3, diğer bölümlerden çıkışlı üniversite mezunları da %2 oranındadır.

Antrenörlerin % 68'i eden eğitimi öğretmeni, % 11'i antrenör, % 5'i öğrenci, % 5'i serbest meslek sahibi, %5'i okutman, % 2'si araştırma görevlisi, % 2'si memur, %2'si profesyonel futbolcudur. Antrenörlerin %68'inin Beden Eğitimi Öğretmeni olması çalışmamıza katılan antrenörlerin % 84'ünün Beden Eğitimi ve Spor Bölümü mezunu olmasıyla açıklanabilir.

Yaptığımız araştırmada antrenörlerin büyük bir çoğunluğu (%86) tenisle ilgili haberleri yakından takip ettiklerini belirtmiştir. Bunun nedeni anketin, eğitim düzeyi yüksek antrenörler arasında uygulanmasından kaynaklanıyor olabilir.

Antrenörlerin %29'unun aylık ortalama geliri 100-250 milyon, %25'inin aylık ortalama geliri 250-350 milyon, %9'unun aylık ortalama geliri 350-450 milyon, %8'inin aylık ortalama geliri 450-600 milyondur. Antrenörlerin büyük bir kısmı kazandıkları ortalama geliri yaz sezonunda elde ettiklerini vurgulamıştır. Antrenörlerin yazın özel derslerden daha çok

kazandıkları ve bunun yanında yaz sezonu dışında altyapı antrenörlüğünden daha düşük gelir elde ettikleri düşünülebilir.

Antrenörlerin %47'si tenis 1. kademe antrenörlük belgesi sahibidir. Antrenörlerin çoğunluğunu Beden Eğitimi Bölümü mezunu ana ve yardımcı branş çıkışlı katılımcıların oluşturması nedeniyle antrenörlerin çoğu belge sahibidir. Tenis sporunun içinde olma durumları incelendiğinde antrenörlerin % 51'nin 1-5 yıllık mesleki tecrübeye sahip oldukları belirlenmiştir. Bu da Beden Eğitimi ve Spor Bölümü mezunu antrenörlerin üniversitede tenise başladıklarını desteklemektedir.

Lisanslı tenis sporculuğu yapma durumları incelendiğinde % 16'sının kulüplerde ve okul takımlarında lisanslı sporculuk yaptıkları, % 84'nün ise yapmadıkları belirlenmiştir. Beden Eğitimi ve Spor Bölümü mezunu olan 52 antrenörden 4'ünün (%8) lisanslı tenis sporculuğu yaptığı belirlenmişken, tenisten yetişen antrenörlerden 11 antrenörün 6'sının (%55) lisanslı tenis sporculuğu yaptığı, saptanmıştır. Bu da tenisten yetişen antrenörlerin Beden Eğitimi ve Spor Bölümü mezunu olan antrenörlere göre daha yüksek bir oranla sporculuk geçmişlerinin olduğunu göstermektedir.

Tenis çalıştırıcılığı yaptıkları yıllara göre dağılımlarını incelediğimizde % 60'ının çalıştırıcılık yapmadığı, yapanların % 60'ının 1-5 yıl arasında çalıştırıcılık yaptıkları görülmektedir. Tenis çalıştırıcılığı yaptıkları yerler ildeki tenis kortu bulunan kulüp ve kuruluşlarda yoğunlaşmıştır.

Antrenörlerin % 16'sı müsabık sporcu yetiştirmiştir. Antrenörlerden % 84'ünün müsabık sporcu yetiştirmemesi düşündürücüdür. Beden Eğitimi ve Spor Bölümü mezunu olan antrenörler, seçmeli ve ana branş dersi görmeleri sonucunda tenis antrenörlük belgesine sahip olmaktadır. Fakat bu sürenin sporcu yetiştirmede antrenörlere yeterli deneyimi kazandırmadığı düşünülebilir. Bu durum bize tenis branşında sporcu yetiştirilmesi konusunda bir altyapı sorununun olduğunu göstermektedir. Bazı kurumsal kulüplerin dışında tenis altyapısına önem verilmemektedir. Genelde kulüplerin tenise gelir kaynağı olarak baktıkları söylenebilir.

İsveç Tenis Birliği geliştirme direktörü Henrik Ekersund'e göre İsveç Tenis Birliği olarak amaçları mümkün oldukça çok sayıda çocuğu tenisle tanıştırmak. Tenisi insanların tüm yaşamı boyunca yapabileceği sporlardan biri haline getirmek. Tenise mümkün oldukça çok sayıda sporcu kazandırmaktır. Tenise liderlik eden uluslardan biri olan İsveç'in teniste ekol ülkelerden biri haline gelmesi bu yaklaşımın eseri olabilir.

Antrenörlerin %30'unun ildeki tenis kortlarını yeterli bulduğu, % 70'inin ise yeterli bulmadığı görülmüştür. Kurum ve özel kortlardan her kesimden çocuğun yararlanamayacağı düşünülmüşdür. Kurum ve özel kortlardan her kesimden çocuğun yararlanamayacağı düşünülmüşdür. Kurum ve özel kortlardan her kesimden çocuğun yararlanamayacağı düşünülmüşdür.

Çalışmamıza katılan antrenörlerin % 95'inin tenis müsabakası organizasyonlarını yeterli bulmadığı saptanmıştır. Bunun gerekçesi olarak % 28'i duyurular yetersiz, %35'i kulüp sayısı az, % 20'si yeterince popüler değil, % 17'si ise pahalı bir spor olarak değerlendirmiştir. Ayrıca müsabaka sayısının yetersiz olmasının nedeni tenis branşında okul takımlarının olmamasından kaynaklanmış olabilir.

Antrenörlerin % 78'inin ilde açılan tenis kurslarını yeterli bulmadığı görülmüştür. Gerekçe olarak % 12'si iletişim eksik, % 4'ü gençlik spor ve üniversitenin katkısı az, % 40'ı kulüp sayısı az, % 16'sı ekonomik yetersizlik, % 8'i nitelikli eğitici az, % 18'i aktif tenis oynayan az şeklinde belirtmiştir.

Antrenörlerin %81'i gelişim kursu ve seminerleri yetersiz, uluslar arası turnuvalara katılan sporcuları da başarısız bulmuşlar. Buna gerekçe olarak da turnuva eksikliğini, ekonomik yetersizliği ve %49 oranında da temel eğitim eksikliğini gerekçe olarak belirtmişlerdir. Müsabaka sayısının azlığı ve temel eğitim eksikliği tenis branşında sporculara sunulan imkanlar konusunda bize bir fikir verebilir.

Antrenörlerin tenis sporunun yaygınlaşması ve gelişmesiyle ilgili olarak üniversiteden beklentileri, altyapının yaygınlaşması, kurs ve seminerlerin verilmesi, tenise daha fazla maddi kaynak aktarılması, üniversitenin tüm kulüplere öncülük etmesi, turnuva organizasyonları yapması ve tenis branş mezunlarının kalitesinin artması olarak sıralanmıştır.

ÖNERİLER

Beden Eğitimi ve Spor Bölümünden mezun olan antrenörlerin iyi bir tenis geçmişinin olmaması sonucunda ortaya çıkan tecrübe eksikliklerini, gerek bu konuyla ilgili seminerler ve kurslara katılarak, gerek ise kulüplerde yardımcı antrenörlük yaparak gidermeye çalışmaları yararlı olabilir. Tenisten yetişmiş antrenörlerin ise uzun süre tenis oynadıkları belirlenmiştir. Fakat yetersiz kalan eğitim eksikliklerini, açılan çeşitli kurs ve seminerlere katılarak giderilebilir, bunların yanında Beden Eğitimi ve Spor Bölümünden mezun olan antrenörlerle sağlıklı ve sağlam bir ilişki oluşturup yardımlaşmaları her iki taraf için de yarar sağlayabilir.

Her iki antrenör tipi de, iyi ve üst düzey antrenör olabilmek için eksikliklerini kabul edip, iyi olan taraflarını geliştirmeye çalışırlarsa başarıya daha çabuk ulaşabilirler.

Federasyonun, şehirler ve kulüpler arasında ayırım gözetmeden maddi yönden destek vermeli ve olanaklar yaratılmalıdır. Ayrıca teniste uzman antrenörlerin yetişmesi için yetişmesi için yılda 3-4 kez seminerler düzenlenmelidir. Antrenörlerin kendi alanındaki yayınları ve gelişmeleri takip edebilmesi için kulüpler kulüp kütüphaneleri oluşturulmalıdır. Ayrıca tüm şehirdeki antrenörlerin bir araya gelerek tenisin gelişmesi için ne yapabiliriz? Şu an ki sıkıntılarımız nelerdir? vb. tenisi değerlendirme toplantıları yapılmalıdır. Bu gibi uygulamalar ülkemizde tenisin gelişmesi için önemli bir adım olacaktır.

KAYNAKLAR

1. KERMEN O. Tenis teknik ve Taktikleri, Aşama Matbaacılık Sanayii Ankara 1997, 975-96419-0-9
2. BÜKER S. Tenisten Sonra Sodasız Viski, İmge Kitabevi Ankara 975-533-036-4
3. URARTU Ü. Tenis Teknik Taktik Kondisyon, İnkılap Kitabevi İstanbul 1996, 975-10- 0967-7
4. ÖSYM Sınav Klavuzu ,Özel Yetenek Sınavı Sonuçlarına Göre Öğrenci Alan Yükseköğretim Programları Ankara 2000-2001
5. Henrik.Ekersund@tennis.se İsveç Tenis Birliği 2001
6. TTF Tenise Başlarken Öğretmenin El Kitabı Eğitim Yayını No:1 Ankara 1999

